Sfânta Matrona din Moscova, Rusia (1885-1952)

(19 aprilie / 2 mai şi 8 martie)

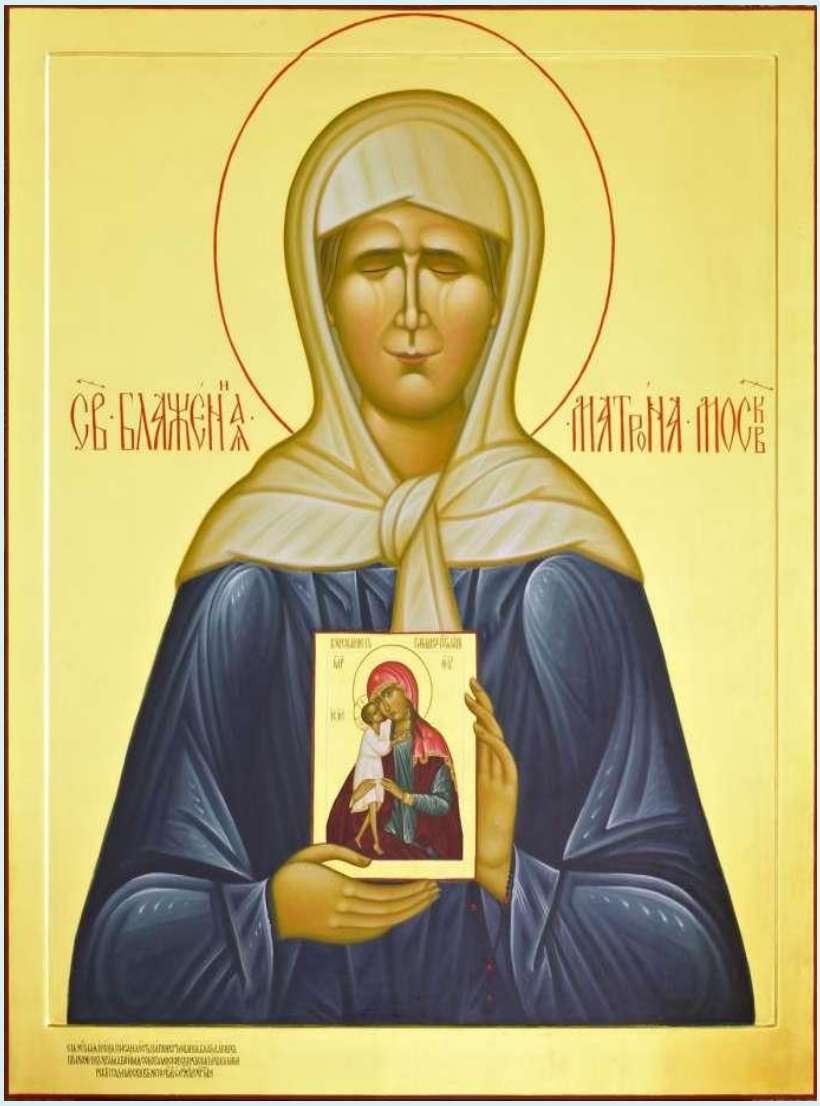

Sfânta Matrona s-a născut în familia unor ţărani săraci din satul Sebino, guberia Tula. Chiar de îi lipsea vederea cea din afară, vederea cea duhovnicească o făcu să iubească nespus de mult icoanele, astfel că în odaia sa întregul perete de sus până jos era plin de icoane în faţa cărora ardeau neîncetat candele şi dinaintea cărora petrecea îndelungate ceasuri în rugăciune, cuprinzând în inima sa de copil întreaga lume. Pe când avea 6-7 ani, se arătară darurile bogate pe care Dumnezeu le vărsase într-însa, căci putea vedea limpede gândurile şi păcatele oamenilor. L-a întâlnit pe Sfântul Ioan de Kronstadt, în Catedrala Sfântului Andrei unde slujea, acesta a numit-o „al optulea stâlp al Rusiei”, pe când avea 14 ani. Matronuşca era întruchiparea Îngerului luptător cu o sabie de foc în mâini cu care biruia pe vrăjmaşi. Ea vindeca cu rugăciunea şi cu apă sfinţită de rugăciune. Avea o faţă plină de bunătate şi lumină... Vocea blândă...Îi mângâia pe oamenii necăjiţi de nevoi şi necazuri, îi liniştea, îi netezea pe cap, îi însemna cu Sfânta

Cruce, le spunea cuvinte de încurajare. Uneori glumea, iar alteori acuza cu asprime şi povăţuia. Câteodată era suficient să spună un singur cuvânt şi sufletul se trezea, se refăcea. Vindeca sufletele de necredinţă, le izbăvea de chinurile diavoleşti, cum ar fi: neputinţă, slăbiciune, împietrire, îndrăcire... În anul 1998, pe 8 martie, în Duminica triumfului Ortodoxiei, cu binecuvântarea patriarhului Alexie al II-lea, a avut loc aflarea moaştelor nevoitoarei secolului XX, fericitei maici Matrona. Racla cu cinstitele moaşte a fost depusă în mănăstirea de maici „Acoperământul Maicii Domnului" din Moscova.

Index

Evanghelia zilei 4
Slujba Sfintei fericita Matrona de la Moscova 6
Acatistul Sfintei Matrona din Moscova 23
Paraclisul Sfintei Matrona de la Moscova (2 mai) 34
Rugăciune către Sfintele cuvioase Xenia, Matroana și Maria pentru vindecarea de depresie și boli psihice 50
Imnografie 52
Viaţa Sfintei Matrona din Moscova 54
Sfânta Matrona din Moscova - drumul spre sfințenie 58
Gheorghe Anghel - Viaţa Sfintei Matrona de la Moscova 59
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul ierarh Atanasie al III-lea (Patelarie), patriarhul Constantinopolului; Sfânta Matrona de la Moscova 62
Calendar Ortodox - Aducerea moaștelor Sfântului ierarh Atanasie cel mare; Sfântul ierarh Atanasie al III-lea (Patelarie), patriarhul Constantinopolului; Sfânta Matrona de la Moscova 64
Cuvioasa maică Matrona 69
Viața Sfintei Matrona (2 mai) - o femeie simplă, invalidă, cu o imensă putere duhovnicească 74
Sfânta Matrona din Moscova - Sfinte moaşte 77
Sfânta Matrona din Moscova - Minuni 89
- Câteva minuni ale fericitei maicii Matrona 90
- O minune a Sfintei Matrona din Moscova 93
- Vindecări minunate ale Sfintei Matrona din Moscova 94
- Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru mine! 96

Păzirea de duhul deprimării 98
Sfânta Matrona cea oarbă - 60 de ani de la mutarea în lăcaşurile cereşti: "De ce să-i judeci pe alţii? Gândeşte-te mai des la tine" 99
Sărbătoarea Sfintei Matrona la Moscova 107
Biserica Ortodoxă rusă a stabilit încă o zi pentru cinstirea cuvioasei Matrona de la Moscova 112

Ciprian Voicilă - Cuvioasa Matrona - Pe toţi cei care îmi vor cere ajutorul, îi voi întâmpina la moarte, pe fiecare în parte ! 113
Postolache Ana Maria - Sfânta Matrona cea oarbă, clarvăzătoarea - Viața și minunile.....118
Arhim. Mihail Daniliuc - Theologica - Sfânta Matrona, cuvioasa nevăzătoare luminată de lumina Învierii 122
Ieromonahul Ambrozie Ghinescu - 2 mai, pomenirea Sfintei Matrona de la Moscova 125
Maica Teofania, stareța Mănăstirii Pokrovsky: Sfânta Matrona îi aduce pe toți la credința lui Hristos 128
Sfânta Matrona i-a adunat pe bucureșteni în rugăciune la prima ei sărbătoare în România (2018) 130
Wikipedia - Sfânta Matrona din Moscova.....133
Orthodoxwiki - Matrona 138
Viața Sfintei Matrona cea oarbă din Moscova (video) 139
Cărţi în limba română.....140
Icoane 147

Evanghelia zilei

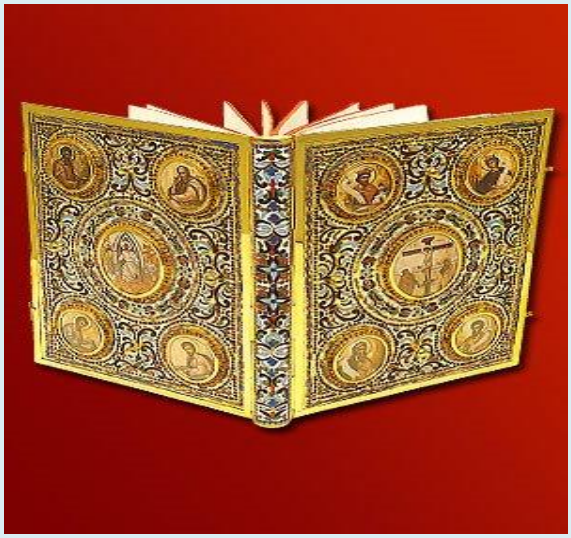

Ev. Luca 7,36-50

36.Unul din farisei L-a rugat pe Iisus să mănânce cu el. Şi intrând în casa fariseului, a şezut la masă.
37.Şi iată era în cetate o femeie păcătoasă şi aflând că şade la masă, în casa fariseului, a adus un alabastru cu mir.
38.Şi stând la spate, lângă picioarele Lui, plângând, a început să ude cu lacrimi picioarele Lui şi cu părul capului ei le ştergea. Şi săruta picioarele Lui şi le ungea cu mir.
39.Şi văzând, fariseul, care-L chemase, a zis în sine: Acesta, de-ar fi prooroc, ar şti cine e şi ce fel e femeia care se atinge de El, că este păcătoasă.
40.Şi răspunzând, Iisus a zis către el: Simone, am să-ţi spun ceva. Învăţătorule, spune, zise el.
41.Un cămătar avea doi datornici. Unul era dator cu cinci sute de dinari, iar celălalt cu cincizeci.
42.Dar, neavând ei cu ce să plătească, i-a iertat pe amândoi. Deci, care dintre ei îl va iubi mai mult?
43.Simon, răspunzând, a zis: Socotesc că acela căruia i-a iertat mai mult. Iar El i-a zis: Drept ai judecat.
44.Şi întorcându-se către femeie, a zis lui Simon: Vezi pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta şi apă pe picioare nu Mi-ai dat; ea însă, cu lacrimi, Mi-a udat picioarele şi le-a şters cu părul ei.
45.Sărutare nu Mi-ai dat; ea însă de când am intrat, n-a încetat să-Mi sărute picioarele.
46.Cu untdelemn capul Meu nu l-ai uns; ea însă cu mir Mi-a uns picioarele.
47.De aceea îţi zic: Iertate sunt păcatele ei cele multe, căci mult a iubit. Iar cui se iartă puţin, puţin iubeşte.
48.Şi a zis ei: Iertate îţi sunt păcatele.

49.Şi au început cei ce şedeau împreună la masă să zică în sine: Cine este Acesta care iartă şi păcatele?
50.Iar către femeie a zis: Credinţa ta te-a mântuit; mergi în pace.

Slujba Sfintei fericita Matrona de la Moscova

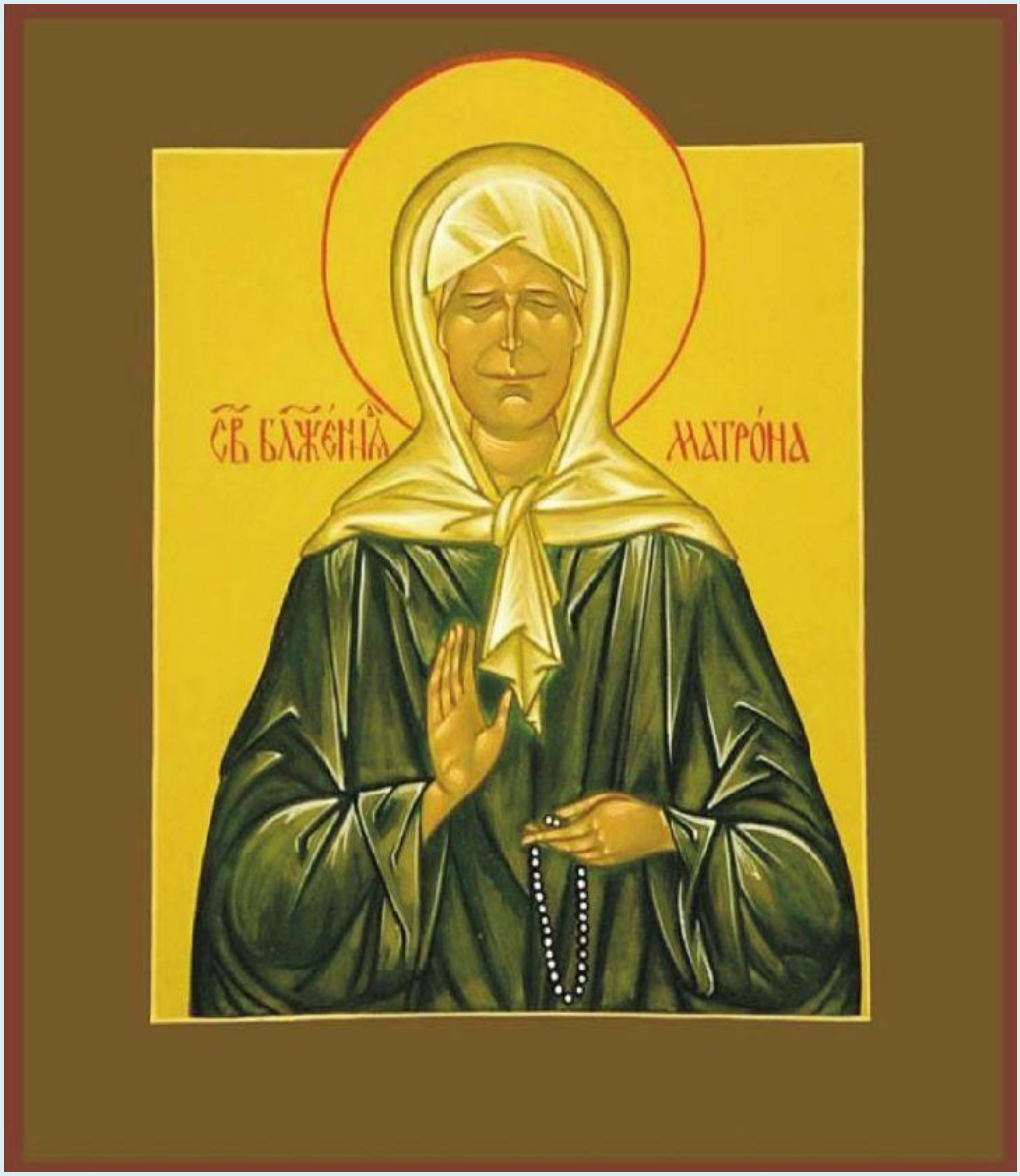

(19 aprilie/ 2 mai)

Tipărită cu binecuvântarea prea sfinţitului Nicodim, episcop de Edineţ şi Briceni
© Seminarul Teologic Liceal de fete „Sfânta cuvioasă muceniţă Elisabeta” Edineţ

La Vecernie

După obişnuitul psalm, se cântă: Fericit bărbatul..., starea întâi. La Doamne, strigat-am...,

Stihirile sfintei pe 6, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

De Dumnezeu fericită maică Matrona, tu n-ai cunoscut lumina zilei acesteia, dar ai fost luminată de Lumina cea neînserată şi, sălăşluindu-te cu cetele îngereşti, prea slăveşti Sfânta Treime, căreia roagă-te neîncetat să ne lumineze pe noi, cei ce nu vedem cu ochii cei duhovniceşti.

De Dumnezeu iubitoare maică Matrona, primind de la Domnul darul înainte-vederii, ai cunoscut cele ascunse din inimile oamenilor şi pe cele viitoare le-ai proorocit ca şi pe cele de acum, pe cei rătăciţi la Hristos i-ai adus, pe care roagă-L neîncetat să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Părăsind toate cele ce sunt în această lume şi fiind izgonită pentru dreptate, străină te-ai arătat pe pământ şi, neavând unde să-ţi pleci capul, asemănatu-te-ai lui Hristos Mântuitorul nostru, fericită maică Matrona, şi astfel ai dobândit Împărăţia Cerurilor, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

Alte **stihiri**, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Când anii cei cumpliţi au năpăstuit pământul nostru, şi viaţa celor credincioşi a fost dată în mâinile necredincioşilor, tu, fericită maică, pribegind prin sate şi oraşe, fără de frică şi cu îndrăzneală, dreapta credinţă în oameni ai întărit-o, ca oricine Îl caută pe Dumnezeu să fie apărat de puterea vrăjmaşului şi mântuire să dobândească.

Când voi adormi, să alergaţi la locul îngropării mele şi cele de trebuinţă vouă să mi le spuneţi, iar eu, ca vie fiind, voi încerca să-L rog pe Domnul să vă dăruiască toate cele de folos. Cu dragoste ziceai tu acestea către cei ce alergau la tine, fericită maică Matrona.

Când ţi-a venit vremea să laşi valea plângerii şi de la cele pământeşti în cele cereşti să te sălăşluieşti, îngropat a fost trupul tău şi atunci s-au împlinit cele spuse de tine. Că iată, tot neamul dreptslăvitorilor creştini, alergând la locul îngropării tale şi cerând cele ce le sunt spre trebuinţă, neruşinaţi le-au primit, cuvioasă Matrona, maică de Dumnezeu fericită.

Slavă..., glasul al 6-lea

Astăzi se veseleşte mănăstirea Acoperământului PreaSfintei Fecioare de Dumnezeu Născătoarei, astăzi se bucură cetatea cea aleasă, şi poporul dreptslăvitor saltă, că s-a dat nouă comoară de mult preţ, cinstitele şi mult tămăduitoarele tale moaşte, maică Matrona, revărsând asupra tuturor har de la Dumnezeu: tămăduire de boli şi izbăvire de rele, iertare de păcate şi mântuire sufletelor. Pentru aceasta, cu mulţumire slăvim pe Domnul, Cel ce prea slăveşte pe Sfinţii Săi, dăruindu-ne prin tine mare şi bogată milă.

Şi acum..., a Născătoarei

Cine nu te va ferici, PreaSfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda prea curată naşterea ta? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul-Născut, Acelaşi din cea curată a ieşit, negrăit întrupându-Se, din fire Dumnezeu şi om făcându-se pentru noi. Nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi neamestecate fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, curată, cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

Ieşire sau Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul zilei şi Paremiile

De la Facere, citire:

(XVIII, 23-33)

Şi apropiindu-se Avraam a zis: pierde-vei, oare, pe cel drept ca şi pe cel păcătos, încât să se întâmple celui drept ce se întâmpla celui nelegiuit? Poate în cetatea aceea să fie cincizeci de drepţi: pierde-vei oare, şi nu vei cruţa tot locul acela pentru cei cincizeci de drepţi, de se vor afla în cetate? Nu se poate ca Tu să faci una ca asta şi să pierzi pe cel drept ca şi pe cel fărădelege şi să se întâmple celui drept ce i se întâmpla celui necredincios! Departe de Tine una ca asta! Judecătorul a tot pământul va face, oare, nedreptate? Zis-a Domnul: de se vor găsi în cetate cincizeci de drepţi, voi cruţa pentru ei toată cetatea şi tot locul acela.

Şi răspunzând Avraam a zis: Iată, cutez să vorbesc Stăpânului meu, eu, care sunt pulbere şi cenuşă! Poate că lipsesc cinci din cincizeci de drepţi; poate să fie numai patruzeci şi cinci; pentru lipsa a cinci, pierde-vei, oare, toată cetatea? Zis-a Domnul: Nu o voi pierde de voi găsi patruzeci şi cinci de drepţi.

Şi a adăugat Avraam: Dar de se vor găsi acolo numai patruzeci de drepţi? Şi Domnul a zis: Nu o voi pierde pentru cei patruzeci de drepţi!

Şi a zis iarăşi Avraam: Să nu se mânie Stăpânul meu de voi mai grăi: dar de se vor găsi acolo numai treizeci de drepţi? Zis-a Domnul: Nu o voi pierde de voi găsi acolo treizeci de drepţi.

Şi a zis Avraam: Iată mai cutez să vorbesc Stăpânului meu: poate că se vor găsi acolo numai douăzeci de drepţi? Răspuns-a Domnul: Nu o voi pierde pentru cei douăzeci de drepţi.

Şi a mai zis Avraam: Să nu se mânie Stăpânul meu de voi mai grăi încă o dată: dar de se vor găsi acolo numai zece drepţi? Iar Domnul i-a zis: Pentru cei zece nu o voi pierde. Şi terminând Domnul de a mai grăi cu Avraam, S-a dus, iar Avraam s-a întors la locul său.

De la Ioil, citire:

(II, 27-III, 5)

Zis-a Domnul: atunci vă veţi da seama că Eu sunt în mijlocul lui Israel şi că Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru, şi nu este altul, iar poporul Meu nu va mai fi niciodată de ocară! Dar după aceea, vărsa-voi Duhul Meu peste tot trupul, şi fiii şi fiicele voastre vor profeţi, bătrânii voştri visuri vor visa, iar tinerii voştri vedenii vor vedea. Chiar şi peste robi şi peste roabe voi vărsa Duhul Meu. Şi vă voi arăta semne minunate în cer şi pe pământ: sânge, foc şi stâlpi de fum; soarele se va întuneca şi luna va fi roşie ca sângele, înaintea de venirea zilei celei mari şi înfricoşătoare a Domnului; şi oricine va chema numele Domnului se va izbăvi, căci în muntele Sionului şi-n Ieruasalim va fi mântuirea, precum a zis Domnul; şi între cei mântuiţi, numai cei ce cheamă pe Domnul.

De la Înţelepciunea lui Solomon, citire:

(III, 1-9)

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi nu se va atinge de ele munca. Părutu-s-a întru ochii celor nepricepuţi a muri şi s-a socotit pedepsire ieşirea lor, şi mergerea de la noi - sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că înaintea feţei oamenilor, de vor lua şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dărui, că Dumnezeu i-a ispitit pe dânşii şi i-a aflat Sieşi vrednici. Ca aurul în ulcea i-a lămurit pe ei şi ca o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Şi în vremea cercetării sale vor străluci şi ca scânteile prin paie vor fugi, judeca-vor limbi şi vor stăpâni popoare, şi va împărăţi întru dânşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dânsul vor înţelege adevărul şi credincioşii în

dragoste vor petrece cu Dânsul, că dar şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare întru aleşii Lui.

La Litie

Stihirile, glasul al 7-lea:

Vremuri grele venind asupra ţării noastre, în care s-au arătat mulţi mucenici şi mărturisitori ai lui Hristos, iar tu, fericită maică Matrona, ca o muceniţă fără sânge te-ai arătat, răbdând izgoniri, înjosiri, foame şi geruri grele, credincioasă ai rămas Domnului până la ceasul morţii. Acum, ca şi mai înainte, pe noi ne învaţă viaţă plăcută lui Dumnezeu şi dreaptă pe pământ să avem şi cu Hristos să fim.

Celor ce veneau la tine, fericită maică Matrona, le spuneai cu îndrăzneală că slăbirea credinţei la oameni va aduce multe greutăţi, pentru care şi pocăinţă pentru păcate înaintea Domnului se cuvine să aducem şi rugăciuni cu osârdie, pururea Aceluia să facem, că nu cu mânia Sa să ne şteargă pe noi de pe faţa pământului, ci credinţa adevărată mărturisind, împreună să proslăvim pe pământ viaţa şi îndurările nouă dăruite.

Slavă..., glasul al 7-lea

După cum cetatea nu va rămâne dacă va lipsi cel drept din ea, aşa nici pământul nostru nu va dăinui, dacă va seca evlavia, aşa învăţai, fericită maică Matrona, poporul cel rătăcit, rugându-te cu osârdie, ca să miluiască Domnul pământul nostru.

Şi acum..., a Născătoarei

O, Preasfântă Stăpână, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, chipul tău numit: „Căutarea celor pierduţi”, ce s-a scris din osârdia dreptei Matrona şi pentru folosul credincioşilor în biserica Adormirii tale a fost pus, ca toţi, privind la el, să aibă nădejde tare în tine. Scoate şi sufletele noastre, Maica lui Dumnezeu, din întunericul păcatelor, prin mijlocirea ta şi rugăciunile fericitei Matrona.

La Stihoavnă

glasul al 5-lea, **Podobie:** Bucură-te...,

Bucură-te, locaşul prea curatei Născătoarei de Dumnezeu, care ai în sine comoară nesecată, cinstitele moaşte ale fericitei Matrona. Aceasta lumina zilei nevăzând, duhovnicească vedere de la Dumnezeu a primit; cu darul înainte-vederii şi

al vindecărilor îmbogăţindu-se, ne învaţă pe noi, păcătoşii, cum să ne mântuim şi să primim în ziua judecăţii, de la Domnul, iertare păcatelor şi mare milă.

Stih: Domnul dezleagă pe cei ferecaţi în obezi, Domnul înţelepţeşte orbii.

Bucură-te, vas ales al Duhului Sfânt, care locuieşti în ceruri, ascultătoarea celor neputincioşi şi la mântuire călăuzitoare, fericită maică Matrona. Tu ştii cele viitoare ca şi pe cele de faţă, pe mulţi oameni de la calea păcatului i-ai întors şi la Hristos i-ai adus. Cere de la Domnul şi nouă, păcătoşilor, iertare de păcate şi mare milă.

Stih: Ridicat-am ochii mei la munţi de unde va veni ajutorul meu.

Bucură-te, conducătoare nebiruită asupra vrăjmaşilor, care cursele lor totdeauna le risipeşti şi pe calea vieţii pe noi ne întăreşti; blândă mustrătoare a greşelilor noastre, stând acum la prestolul Împăratului oştirilor cereşti, cere nouă, prea cuvioasă maică, celor ce cu credinţă săvârşim pomenirea ta, iertare păcatelor şi mare milă.

Slavă..., glasul al 6-lea

Veniţi, să proslăvim cu cântări de laudă şi inimi curate pe fericita maica noastră, Matrona, care în zilele de necredinţă şi prigoană neclintit stâlp al evlaviei şi al credinţei a fost; în neputinţă trupească fiind, puterea harului dumnezeiesc s-a arătat şi mulţi oameni prin ea la Domnul s-au adus; la pocăinţă şi rugăciune pentru pământul nostru pe toţi i-a chemat. S-a arătat totdeauna pentru noi, înaintea lui Dumnezeu, mângâietoare şi caldă rugătoare.

Şi acum..., A Născătoarei

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată care ai născut nouă rodul vieţii, ţie ne rugăm: roagă-te, Stăpână, cu apostolii şi cu dreapta Matrona să se miluiască sufletele noastre.
La binecuvântarea pâinilor

Tropar, gl. 2: Pe fericita maică Matrona, cea de Dumnezeu înţelepţită, a ţinutului Tula înflorire şi cetăţii Moscova slăvită podoabă, s-o lăudăm astăzi, credincioşii. Căci lumina zilei necunoscând, cu lumina lui Hristos s-a luminat şi cu darul înainte-vederii şi al vindecării s-a îmbogăţit. Pribeagă şi străină pe pământ fiind, acum în locaşurile cereşti, la tronul lui Dumnezeu stă şi se roagă pentru sufletele noastre. (Troparul sfintei de două ori)

Apoi această: Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te! Ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pre Mântuitorul sufletelor noastre. (o dată)

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul sfintei, de două ori.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei; o dată

După prima stihologie, **sedealna**,glasul al 8-lea: Moaştele tale izvorăsc vindecare tuturor celor ce cu credinţă vin şi cer ajutorul tău, fericită maică şi vrednică de minune, Matrona. Aşadar, pentru rugăciunile tale, cere şi nouă mare milă.

Slavă..., Şi acum...,

Bucură-te, ceea ce ai primit bucurie de la înger, bucură-te, cea care ai născut pe Făcătorul Tău şi Domnul; bucură-te, cea care te-ai învrednicit să fii Maica lui Dumnezeu.

După a doua stihologie, **sedealna**, glasul al 6-lea: Veniţi, mulţime de credincioşi, astăzi să o lăudăm cu evlavie pe fericita maică, cu adevărat plăcută lui Hristos, care a izgonit cete de demoni, şi acum cu îngerii tresaltă şi lui Hristos necontenit se roagă; acesteia noi cu dragoste să-i strigăm: nu ne uita pe noi, bucuria noastră, fericită maică Matrona, pe cei ce te laudă şi cinstesc sfinţită pomenirea ta.

Slavă..., Şi acum...,

Caută spre noi, cei neputincioşi, Preanevinovată, şi vindecă bolile noastre cele sufleteşti, precum şi cele trupeşti, ca să te mărim pe tine, cea care ai mărit tot neamul omenesc.

Se cântă polieleul: „Robii Domnului”.

Apoi aceste **mărimuri**:

Mărimu-te pe tine, Sfântă dreaptă maică Matona, şi cinstim sfântă pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi lui Hristos Dumnezeul nostru.

Cu aceste **stihuri:**

1. Fericiţi cei fără prihană care umblă în legea Domnului, fericiţi cei ce păzesc poruncile Lui şi-L caută cu toată inima lor.
2. Binecuvântat eşti, Doamne, învaţă-mă îndreptările tale.
3. Înţelepţeşte-mă şi voi căuta legea Ta şi o voi păzi cu toată inima mea.
4. Am vorbit despre mărturiile tale, înaintea împăraţilor şi nu m-am ruşinat.
5. Cei ce se tem de tine mă vor vedea şi se vor veseli că în cuvintele Tale am nădăjduit.
6. În veac, Doamne, cuvântul tău rămâne în cer. Viu va fi sufletul meu şi Te va lăuda şi judecăţile tale îmi vor ajuta mie.

Iar după sfârşitul stihurilor, se cântă:

Slavă..., glasul 1-îi:

Slavă Ţie, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte şi Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ţie Dumnezeule.

Şi acum..., acelaşi glas:

Bucură-te, ceea ce eşti cu dar dăruită, Marie, Domnul este cu tine, zicând: şi prin tine cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ţie Dumnezeule. (de 3 ori)

După polieleu, **sedealna**, glasul al 4-lea: Mâna Domnului cu putere te-a purtat pe calea adevărului, fericită maică Matrona, pentru aceasta, prin spinii necredinţei care au străpuns adânc pământul nostru, ai intrat nevătămată în cereştile locaşuri.

Slavă..., Şi acum...,

Dumnezeiesc sălaş sfinţit al Celui Preaînalt, bucură-te; căci prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce-ţi strigă: „Binecuvântată eşti tu între femei, prea curată Stăpână”.

Antifonul întâi, glasul al 4-lea. Din tinereţile mele...

Prochimen, glasul al 4-lea: Doamne, deschide ochii mei şi voi înţelege minunile din legea Ta.

Stih: Întoarce ochii mei ca să nu vadă deşertăciune şi în căile Tale mă învaţă.

Toată suflarea...,

Evanghelia de la Matei

Matei XXV, 1-13.

1. Împărăţia Cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care luând candelele lor, au ieşit în întâmpinarea mirelui.
2. Cinci însă dintre ele erau fără minte, iar cinci înţelepte.
3. Căci cele fără minte, luând candelele, n-au luat cu sine untdelemn.
4. Iar cele înţelepte au luat untdelemn în vase, odată cu candelele lor.
5. Dar mirele întârziind, au aţipit toate şi au adormit.
6. Iar la miezul nopţii s-a făcut strigare: Iată, mirele vine! Ieşiţi întru întâmpinarea lui!
7. Atunci s-au deşteptat toate acele fecioare şi au împodobit candelele lor.
8. Şi cele fără minte au zis către cele înţelepte: Daţi-ne din untdelemnul vostru, că se sting candelele noastre.
9. Dar cele înţelepte le-au răspuns, zicând: Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă şi nici vouă. Mai bine mergeţi la cei ce vând şi cumpăraţi pentru voi.
10. Deci plecând ele ca să cumpere, a venit mirele şi cele ce erau gata au intrat cu el la nuntă şi uşa s-a închis.
11. Iar mai pe urmă, au sosit şi celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide-ne nouă.
12. Iar el, răspunzând, a zis: Adevărat zic vouă: Nu vă cunosc pe voi.
13. Drept aceea, privegheaţi, că nu ştiţi ziua, nici ceasul când vine Fiul Omului.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.

14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă..., glasul al 2-lea

Pentru rugăciunile Sfintei dreptei Matrona, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi, după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.***

Şi **stihira**, glasul al 6-lea: Bucură-te, locaşul prea curatei Născătoarei de Dumnezeu, care ai în sine comoară nesecată, cinstitele moaşte ale fericitei Matrona. Aceasta lumina zilei nevăzând, duhovnicească vedere de la Dumnzeu a primit; cu darul înainte-vederii şi al vindecărilor îmbogăţindu-se, ne învaţă pe noi, păcătoşii, cum să ne mântuim şi să primim în ziua judecăţii de la Domnul, iertare păcatelor şi mare milă.

Canoane - Canonul prazniculuişi al sfintei pe 8

Canonul sfintei

Cântarea 1, glasul al 8-lea

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Dumnezeule, Atotmilostive, înv redniceşte-ne pe noi, nevrednicii, să o lăudăm pe plăcuta Ta Matrona, mai ales pe mijlocitoarea şi rugătoarea noastră înaintea Ta.

Din scutecele prunceşti ai avut dragoste către Hristos şi Aceluia, fără lene, în viaţa ta I-ai slujit, fericită maică.

Slavă...,

Vas ales al Duhului Sfânt te- ai arătat, fericită maică, căci harul lui Dumnezeu dat ţie la botez, până la sfârşitul zilelor tale, cu osârdie, l-ai păstrat înflăcărat.

Şi acum...,

Cântarea arhanghelului ţie cântăm, curată: bucură-te, cea binecuvântată, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu, care pururea te rogi pentru neamul nostru.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Prin viaţă plăcută lui Dumnezeu, te-ai sfinţit, fericită maică, asemenea şi nouă, care cu credinţă la tine alergăm, ne ajută cu harul lui Dumnezeu să ne mântuim.

Pe Hristos, iubitorul de oameni, pe care din tinereţile tale L-ai iubit, fericită maică, roagă-L să ne întărească pe noi pe piatra poruncilor Lui.

Slavă...,

Domnul, Ziditorul Bisericii, te-a arătat pe tine chip luminos al Bisericii Sale, maică, şi în dragostea Să întărindu-te, ca un Iubitor de oameni.

Şi acum...,

Născătoare de Dumnezeu, Împărăteasa cerului şi a pământului, şi Bisericii puternic acoperământ, întăreşte locaşul acesta, ca neclintit în evlavie să stea.

Sedealna, glasul al 4-lea: După cum ţi-a fost numele, fericită Matrona, aşa ţi-a fost şi viaţa, căci pribegiile, înjosirile şi scârbele cu nimic nu te-au schimbat; te-ai arătat doamnă nu numai după nume, ci şi după duh. Asemenea şi toate cele de trebuinţă pentru Împărăţia Cerurilor le-ai dobândit şi în Dumnezeu te-ai îmbogăţit.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Acum, bucură-te, pe tine te chemăm, Stăpână, îndreptarea păcătoşilor care pier şi nouă, cei ce te mărim pe tine, mântuire.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Privirea lui Dumnezeu asupra ta s-a arătat, fericită maică, căci oarbă şi neputincioasă cu trupul fiind, cu darul înainte-vederii şi al facerii de minuni ai fost îmbogăţită, şi cu cunună nestricăcioasă de la Domnul ai fost înfrumuseţată.

Urând înţelepciunea trupească, fericită maică, te-ai îmbogăţit cu adevărata înţelepciune, căci Domnul înţelepţeşte orbii şi cu aceasta mai ales te-ai îmbogăţit.

Slavă...,

Ca un alabastru de mir înmiresmezi toate laturile ţării, fericită Matrona, căci se îndreaptă spre tine poporul din toate marginile pământului, cerând ajutorul tău.

Şi acum...,

Fericimu-te pe tine toate neamurile, Preasfântă Fecioară, aflarea celor ce pier, vindecătoarea neputincioşilor şi apărătoarea orfanilor.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt, pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Hristos, Lumina cea adevărată, a luminat mintea ta spre înţelegerea voii Sale, care, şi în a sluji Lui în viaţa ta, te-ai ostenit.

De lumina lui Hristos te-ai arătat luminată şi, ca un stâlp de foc ce luminează în întuneric, în lumea aceasta a păcatului şi a lepădării de Dumnezeu ai fost, maică Matrona.

Slavă...,

Ca o stea mult luminoasă te-ai arătat în viaţa ta, maică Matrona, arătând oamenilor rătăciţi adevărata cale. Aşa şi acum, când te afli în cereştile locaşuri, roagă-te să se lumineze şi să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum...,

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască şi prea veşnică, risipeşte întunericul greşelilor noastre.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Înălţând totdeauna rugăciuni către Dumnezeu şi Aceluia spunând toate nevoile şi tristeţile tale, fericită maică, ca şi Iona din pântecele chitului în scârbe strigai: Dumnezeule, din adâncul răutăţilor, izbăveşte-mă.

Cu ajutorul lui Dumnezeu greutăţile toate cu smerenie le-ai răbdat, fericită Matrona, iar puterea vrăjmaşului, cu rugăciunile tale, ai învins-o. Pentru care şi acum mulţime de har de la Hristos primeşti, pentru care roagă-te ca din răutatea diavolului să ne izbăvim noi.

Slavă...,

Cu multele nevoinţe, fericită maică, ai putut sta împotriva curselor demonice, luptându-te cu stăpânitorul veacului acestuia; asemenea şi pentru noi acum roagă-te ca să primim toate armele lui Dumnezeu şi să stăm, în zilele grele, împotriva duhurilor răutăţilor care sunt sub cer.

Şi acum....,

Preacurată Fecioară, care ai născut pe Biruitorul iadului şi al morţii, roagă pe Domnul şi Fiul tău să ne izbăvească pe noi din răutatea vrăjmaşilor.

Condacul, glasul al 7-lea: Slujirii lui Hristos încă din pântecele mamei fiind aleasă, cuvioasă Matrona, pe drumul scârbelor şi al tristeţii urmând, credinţa tare şi cuvioşia arătând lui Dumnezeu I-ai plăcut. Pentru aceasta, pomenirea ta cinstind, te rugăm: ajută-ne în dragostea lui Dumnezeu să stăruim, fericită maică.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon, oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Ca un foc aprinzându-se fărădelegea în pământul nostru, asemenea văpăii în cuptorul Babilonului, credinţa părintească căutând să o stingă, iar tu, fericită maică, pe cei ce veneau la tine, i-ai învăţat să cânte cu credinţă: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Chinuitorii cei potrivnici lui Dumnezeu de la legea dumnezeiască depărtându-se, focul prigonirilor şi al necredinţei în ţara noastră l-au aprins, iar tu, maică Matrona, celor ce veneau la tine, cu puterea lui Hristos, dându-le rouă duhovnicească ca să nu fie nimiciţi până la sfârşit, ci pururea să cânte: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Slavă...,

Fericită Maică, te-ai asemănat îngerului lui Dumnezeu în cuptorul din Babilon care a stins văpaia, căci poporul, în zilele de grea încercare, prin ale tale rugăciuni l-ai păzit nevătămat de gurile cele hulitoare şi l-ai învăţat să strige: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Şi acum...,

La acoperământul tău, Fecioară, rugul cel nears, păcatele noastre cele multe şi grele le arde cu rugăciunie tale, ca cu inimă curată să strigăm: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul Ceresc, pe care Îl laudă Oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Pe Împăratul ceresc din pruncie L-ai iubit şi Aceluia până la sfârşitul zilelor tale cu râvnă I-ai slujit, maică. Acum însă cu cetele îngereşti pururea cânţi: pe Domnul lăudaţi-L şi prea înălţaţi-L pe El întru toţi vecii.

Poruncile Domnului cu osârdie le-ai îndeplinit şi stâlp al evlaviei te-ai arătat, fericită maică, aşa cum a prezis mai înainte despre tine dreptul de la Kronştadt, cu care împreună Îl prea înalţi pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Mulţi oameni stăpâniţi de necredinţă, prin rugăciunile tale, dreaptă Matrona, la calea mântuirii s-au întors şi în dreapta credinţă s-au întărit, cântând lui Dumnezeu, Celui în treime slăvit: pe Domnul lăudaţi-L şi prea înălţaţi-L pe El întru toţi vecii.

Şi acum...,

Născătoare de Dumnezeu, pe tine te mărim, ceea ce ai născut pe Împăratul ceresc, care S-a arătat în lume, să ne scape de pieire.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat te mărturisim pe tine Născătoare de Dumnezeu noi cei mântuiţi prin tine, Fecioară curată, împreună cu Cetele cele fără de trup, mărindu-te pe tine.

O, mare minune: oase goale izvorăsc tămăduiri şi stri-căcioasa fire a duhului nostru la nestricăciosul Dumnezeu se înalţă. Pentru care, pe fericita Matrona o fericim.

Cetatea cea mare şi locaşul Acoperământul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, unde se află cinstitele tale moaşte, fericită Matrona, păzeşte-le de toate năpastele şi relele, şi întăreşte în dreapta credinţă şi evlavie pe toţi cei ce te cinstesc pe tine.

Slavă...,

Primeşte nevrednica noastră rugăciune, fericită maică, şi după cum ne-ai făgăduit, mijloceşte înaintea Domnului să ne dăruiască nouă cele de folos, că împreună cu tine să ne învrednicim de locaşurile Raiului, slăvind pe Sfânta Treime.

Şi acum...,

Cu adevărat aleasă s-a arătat Maica lui Dumnezeu, fericită Matrona, care în ziua cinstirii icoanei tale, „Grabnic ascultătoare”, s-a născut, în biserica adormirii tale a fost botezată, icoana ta, „Căutarea celor pierduţi”, prin osârdia ei s-a scris, asemenea şi trupul în locaşul cinstitului acoperământ se odihneşte şi se roagă pentru sufletele noastre.

Luminânda

Îngerii cei luminaţi au înălţat sfântul tău suflet, fericită Matrona, la tronul Împăratului slavei, unde acum prăznuieşti cu toţi sfinţii şi te rogi pentru sufletele noastre.

Slavă..., Şi acum...,

Născătoare de Dumnezeu care ai născut lumina cea adevărată, pe noi cei acoperiţi de întunericul păcatelor, ne luminează şi părtaşi ai veşnicilor bunătăţi ne face.

La Laude

Stihirile pe 4, glasul al 8-lea:

Veniţi, credincioşilor, pe fericita Matrona toţi într-un glas să o lăudăm, care în viaţa ei s-a arătat mijlocitoare aleasă pentru popor, şi acum, alergând la ajutorul ei, fapte pline de har arată, asemenea şi în ceata sfinţilor sălăşluindu-se la tronul lui Dumnezeu pururea stă şi se roagă pentru mântuirea sufletelor noastre.

Pururea în Dumnezeu îmbogăţindu-te şi cu harul dumnezeiesc desăvârşindu-te, pe mulţi oameni, neputincioşi cu trupul, sănătoşi i-ai făcut, chiar şi împotriva puterilor demonice, care stăpâneau sufletele oamenilor, luptătoare dârză, cu adevărat, te-ai arătat, de Dumnezeu fericită maică Matrona.

Lipsurile, prigoanele şi înjosirile de la cei fără de Dumnezeu, greutăţi din partea rudelor şi a celor apropiaţi, pentru Hristos ai răbdat, şi Lui viaţa ta încredinţându-o, de Dumnezeu fericită maică Matrona, pentru cei ce-ţi făceau multe greutăţi, cu îndrăzneală te rugai, ca la cunoştinţa adevărului să vină şi să se mântuiască.

Slavă..., glasul al 8-lea

O, prea slăvită minune! O, taină nespusă, Matrona cea prea slăvită, oarbă din naştere, cu ochii duhovniceşti voia lui Dumnezeu cunoscând, tainele sufletelor oamenilor le vede şi ajutătoare aleasă fiecăruia, după trebuinţă, se arată, ca cei ce au primit prin ea har pe Dumnezeu, Cel în trei ipostasuri, cu osârdie să-L slăvească şi laudă vrednică Lui să-I aducă.

Şi acum..., acelaşi glas

O, prea slăvită minune! Împărăteasa cerului şi a pământului rugată de toţi sfinţii până astăzi, pământul nostru îl acoperă şi chipul ei în icoană, milostiv nouă se arată. O, Stăpână de Dumnezeu Născătoare! Nu înceta ca şi în viitor să se

întărească ţara noastră în dreapta credinţă, iar mila şi facerea de minuni să se reverse până în veac. Amin.

Slavoslovia mare, troparul, ecteniile şi otpustul

La Liturghie

Fericirile din cântarea a 3-a şi a 6-a.

Prochimenul, glasul al 3-lea: Domnul este luminarea mea şi Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este apărătorul vieţii mele, de cine mă voi înfricoşa?

Apostolul către Gal. III, 23-29.

Evanghelia de la Lc. VII, 36-50.

Aliluia, glasul a 6-lea: Domnul dezleagă pe cei ferecaţi în obezi, Domnul înţelepţeşte orbii.

Stih: Ridicat-am ochii mei la munţi, de unde va veni ajutorul meu.

Chinonicul: Întru pomenire veşnică va fi dreptul, de vorbire de rău nu se va teme.

Acatistul Sfintei Matrona din Moscova

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .

Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacele şi icoasele

Condacul 1

Din scutece de Duhul lui Dumnezeu fiind aleasă, fericită maică Matrona, orbirea şi neputinţa trupească pentru curăţia duhovnicească de la Dumnezeu primind cu darul înainte vederii şi al minunilor te-ai îmbogăţit. Pentru aceasta şi noi, cu mulţumire, cunună de laudă îţi aducem, cântând: ***Bucură-te, cuvioasă maică Matrona, caldă rugătoare lui Dumnezeu pentru noi!***

Icosul 1

Înger în trup te-ai arătat pe pământ, fericită Matrona, împlinind voia lui Dumnezeu. Căci din naştere în orbire trupească ai fost, însă Dumnezeu, înţelepţindu-i pe cei orbi şi iubindu-i pe cei cuvioşi, a luminat ochii tăi duhovniceşti, ca să slujeşti oamenilor şi lucrurile lui Dumnezeu să se arate prin tine. Iar noi cu dragoste îţi cântăm ţie acestea:
Bucură-te, din pruncie de Dumnezeu fiind aleasă;
Bucură-te, din scutece cu harul Sfântului Duh fiind însemnată;
Bucură-te, din copilărie cu darul minunilor fiind îmbogăţită;
Bucură-te, cu înţelepciune de la Dumnezeu fiind înzestrată;
Bucură-te, cu gândul voia lui Dumnezeu ai aflat;
Bucură-te, că pe înţelepţii veacului orbi la minte ai ruşinat;
Bucură-te, că sufletele rătăcite la Dumnezeu le întorci;
Bucură-te, că scârbele şi necazurile le alini;
Bucură-te, cuvioasă maică Matrona, caldă rugătoare lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 2

Văzând oamenii şi preotul când te-ai botezat, fericito, un stâlp de fum minunat înălţându-se deasupra capului tău şi simţind mirosul bine plăcut, se minunau, ce va deveni acest prunc, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 2

Minte având luminată, slujitorul lui Dumnezeu Vasile a aflat că cea botezată de el este vasul ales al lui Dumnezeu şi pe tine, cuvioasă Matrona, sfântă te-a numit. Iar noi din tot cugetul nostru îţi aducem laudele acestea:
Bucură-te, ceea ce în cristelniţă harul Sfântului Duh ai primit;
Bucură-te, ceea ce pe trupul tău crucea întipărită ai avut;
Bucură-te, rugătoare, de la Dumnezeu oamenilor dăruită;
Bucură-te, lumină arzătoare ce în faţa lui Dumnezeu luminezi;
Bucură-te, ceea ce cu darul facerii de minuni Dumnezeu pe pământ te-a slăvit;
Bucură-te, ceea ce cu cunună neveştejită de la Dumnezeu în cer te-ai împodobit;
Bucură-te, că prin mila lui Dumnezeu pe cei păcătoşi i-ai ridicat;
Bucură-te, că din izvorul apei celei vii pe cei însetaţi i-ai adăpat;
Bucură-te, cuvioasă maică Matrona, caldă rugătoare lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 3

Puterea harului lui Dumnezeu simţind încă din pruncie, fericită Matrona, către sfintele icoane te îndreptai şi cu inima curată şi cu buzele de prunc, laudă lui Dumnezeu înălţai, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 3

Având din copilărie darul înainte-vederii, fericită maică, inimile ascunse celor ce veneau la tine cunoscând şi viitorul ca pe cele de faţă spunând, pe mulţi pe calea mântuirii i-ai îndreptat. Pentru aceasta pe Dumnezeu Cel ce a înţelepţit orbii îl prea mărim, cântând ţie acestea:
Bucură-te, a Domnului străvăzătoare;
Bucură-te, a păcatelor ascunse văditoare;
Bucură-te, celor întristaţi cu sufletul, luminată povăţuitoare;
Bucură-te, celor rătăciţi, milostivă călăuzitoare;
Bucură-te, stea, celor credincioşi calea arătând;
Bucură-te, lumină, în întunericul veacului acestuia luminând;
Bucură-te, unului Dumnezeu slujitoare;
Bucură-te, a uneltirilor diavoleşti cu darul Sfântului Duh pierzătoare;
Bucură-te, cuvioasă maică Matrona, caldă rugătoare lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 4

Viforul nedumeririlor şi al tulburărilor despre minunile tale în oameni răspândindu-se, maică fericită, şi aceştia pe care i-ai îndreptat spre Dumnezeul cel minunat întru sfinţii Săi, prea mărindu-te şi lăudându-te, lui Dumnezeu cu mulţumire au cântat: ***Aliluia!***

Icosul 4

Auzind oamenii, maică Matrona, că aduci ajutor în boli sufleteşti şi trupeşti, la tine vin cu nădejde şi primind sfat bineplăcut şi vindecare, îi mulţumesc lui Dumnezeu, cântând ţie:
Bucură-te, că pe cei bolnavi şi suferinzi îi primeşti;
Bucură-te, că pace sufletelor îndurerate dăruieşti;
Bucură-te, celor în rătăcire fiind îndreptătoare;
Bucură-te, a evlaviei învăţătoare;
Bucură-te, a necazurilor noastre alinare;
Bucură-te, în scârbe mângâietoare;
Bucură-te, doctorul cel fără de arginţi;
Bucură-te, a oricăror neputinţe tămăduitoare;
Bucură-te, cuvioasă maică Matrona, caldă rugătoare lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 5

Ca o stea dumnezeiască ai răsărit, maică fericită Matrona, în zilele grele în Patria noastră, căci ca o nouă mărturisitoare, jugul lui Hristos cu îndrăzneală şi fără frică toată viaţa ai purtat şi cu harul lui Dumnezeu fiind întărâtă, ai dat celor nedumeriţi povăţuire, celor slabi şi bolnavi vindecare, tuturor celor ce cu mulţumire cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 5

Văzând mulţi oameni ruşi minunile şi vindecările date de harul lui Dumnezeu prin tine: celor şchiopi - umblare, celor slabi şi nemişcaţi - vindecare, celor îndrăciţi - a duhurilor rele alungare, îndreptându-ne către tine, maică, ca şi către un izvor nesecat, din care adăpându-ne cu nesaţ, cu inima smerită, strigăm ţie acestea:
Bucură-te, din pruncie pe calea mântuirii fiind chemată;
Bucură-te, cuvioasă, de Dumnezeu nouă dăruită;
Bucură-te, tămăduitoare ce bolile noastre le vindeci;
Bucură-te, în nevoile noastre, grabnică ajutătoare;
Bucură-te, ceea ce cu sfaturi folositoare de suflet ne povăţuieşti;
Bucură-te, ceea ce nedumeririle noastre degrabă le limpezeşti;
Bucură-te, ceea ce duhurile necurate de la om le alungi;
Bucură-te, ceea ce de toată răutatea cu rugăciunile tale ne aperi;
Bucură-te, cuvioasă maică Matrona, caldă rugătoare lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 6

Vestitorul sfinţeniei şi al cuvioşeniei vieţii tale, fericită maică, s-a arătat Sfântul şi cuviosul părinte Ioan din Kronstadt, când te-a văzut în biserică şi te-a numit moştenitoarea sa şi al optulea stâlp al Rusiei. Iar toţi cei ce au auzit acestea l-au lăudat pe Dumnezeu, înălţând Lui cântarea: ***Aliluia!***

Icosul 6

Aprinde cu rugăciunile tale, maică Matrona, lumina harului lui Dumnezeu în inimile ce nu l-au aflat pe Dumnezeu şi cu multe păcate pe El L-au supărat.

Căci, văzând minunile săvârşite de tine, mă îndrept către Dumnezeu, cântându-ţi:

Bucură-te, ceea ce cu faptele tale pe Dumnezeu L-ai slăvit;
Bucură-te, ceea ce slava lui Dumnezeu ne-ai arătat;
Bucură-te, ceea ce pe calea cea dreaptă pe necredincioşi i-ai îndreptat;
Bucură-te, ceea ce întinăciunea păcatelor cu rugăciunile tale ai curăţat;
Bucură-te, că la pocăinţă ne-ai îndemnat;
Bucură-te, că lui Dumnezeu pentru toate să-i mulţumim ne-ai povăţuit;
Bucură-te, că biserica lui Dumnezeu s-o iubim ne-ai învăţat;
Bucură-te, ceea ce în ograda bisericii oile cele risipite ai adunat;
Bucură-te, cuvioasă maică Matrona, caldă rugătoare lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 7

Vrând Preasfintei noastre Stăpâne, Maicii Domnului, să-i placi, maică Matrona, ai poruncit oamenilor să zugrăvească prea cinstitul chip al Ei, numit Aflarea celor pierduţi şi în biserica lui Dumnezeu să-l aşezi, ca toţi cei ce privesc chipul luminat al prea curatei, cu umilinţă, s-o laude, iar lui Dumnezeu să cânte: Aliluia!

Icosul 7

O nouă apărătoare, rugătoare şi mijlocitoare către Domnul ni te-a dăruit în anii grei tuturor ruşilor, căci mulţi s-au îndepărtat de Sfânta Biserică, însă tu, maică, pe cei necredincioşi şi rătăciţi îi învăţai cu fapta şi cu cuvântul, arătându-le minuni de la Dumnezeu. De aceea îţi cântăm ţie acestea:

Bucură-te, pentru ţara noastră rusească neîncetată nevoitoare;
Bucură-te, pentru mântuirea noastră mijlocitoare;
Bucură-te, al Dumnezeului Drept Judecător îmblânzire;
Bucură-te, celor bolnavi şi jigniţi ocrotire;
Bucură-te, celor neputincioşi şi deznădăjduiţi ajutătoare;
Bucură-te, împotriva duhurilor rele neincetată luptătoare;
Bucură-te, căci tremură în faţa ta diavolii;
Bucură-te, căci se bucură pentru tine îngerii şi oamenii;
Bucură-te, cuvioasă maică Matrona, caldă rugătoare lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 8

Pe cei puţin credincioşi şi nechibzuiţi i-ai minunat, cum, oarbă din naştere fiind, vezi şi cunoşti nu numai cele din prezent, ci şi cele viitoare, nevăzând ei puterea lui Dumnezeu ce lucrează în neputinţele oamenilor. Pentru aceasta şi noi,

fericită maică, înţelepciunea lui Dumnezeu în tine văzând, îi cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 8

Toate supărările şi jignirile, prigonirile şi mustrările ai răbdat, fericită maică, însă nu te-ai tânguit, ci pentru toate lui Dumnezeu ai mulţumit. Cu aceasta învăţându-ne noi cu răbdare să ne purtăm crucea, îţi aducem laudele acestea:
Bucură-te, ceea ce în rugăciune neîncetată stăruiai;
Bucură-te, ceea ce duhurile rele cu post şi rugăciune le alungai;
Bucură-te, ceea ce pacea binecuvântată dobândeai;
Bucură-te, ceea ce cu dragostea ta pe mulţi îi mântuiai;
Bucură-te, ceea ce prin viaţa ta oamenilor ai slujit;
Bucură-te, că şi după moarte pe oameni neîncetat îi ajuţi;
Bucură-te, ceea ce acum rugăminţile noastre le asculţi;
Bucură-te, că pe cei ce se încred în tine nu-i părăseşti;
Bucură-te, cuvioasă maică Matrona, caldă rugătoare lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 9

Toate necazurile şi durerile le-ai răbdat, maică Matrona, neîncetat luptând cu puterile întunericului, uneltirile şi vicleniile lor văzând şi pe diavoli din îndrăciţi alungând, până la sfârşitul vieţii pe cei îndureraţi, bolnavi şi întristaţi i-ai ajutat; pururea cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 9

Ritorii cei mult grăitori nu vor putea cu vrednicie să-ţi prea mărească sfânta ta viaţă şi minunile tale cele cu puterea lui Dumnezeu de tine săvârşite, sfântă maică. Însă noi, dorind pe Dumnezeu cu psalmi să-l lăudăm şi îndemnaţi de iubire curată, îndrăznim să cântăm acestea:
Bucură-te, ceea ce calea cea strâmtă şi poarta îngustă ai ales;
Bucură-te, ceea ce cu multe fapte bune te-ai luminat;
Bucură-te, ceea ce toate cele stricăcioase din viaţă le-ai lepădat;
Bucură-te, ceea ce cu cununa smereniei te-ai împodobit;
Bucură-te, ceea ce după Evanghelie, ca pasările cerului, pe pământ ai locuit;
Bucură-te, ceea ce Fiului, ce nu avea unde să-şi plece capul, i-ai urmat;
Bucură-te, ceea ce acum în lăcaşurile Raiului te desfătezi;
Bucură-te, ceea ce pe noi, păcătoşii, către tine rugându-ne, nu ne laşi;
Bucură-te, cuvioasă maică Matrona, caldă rugătoare lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 10

Dorind să-i scapi pe mulţi de suferinţele trupeşti şi de bolile sufleteşti, cuvioasa lui Dumnezeu, toată noaptea petreceai în rugăciune, rugându-te pentru ajutorul şi întărirea lor Domnului nostru Iisus Hristos, cântându-i: ***Aliluia!***

Icosul 10

Zid şi acoperământ erai în timpul vieţii tale, fericită maică, tuturor celor ce alergau la tine şi după moarte nu încetezi să mijloceşti înaintea lui Dumnezeu pentru cei ce cu credinţă vin la mormântul tău. Pentru aceasta, auzindu-ne pe noi, păcătoşii, îndureraţi şi de multe necazuri fiind stăpâniţi şi nădăjduind toţi în ajutorul rugăciunilor tale, îţi cântăm:
Bucură-te, celor jigniţi grabnică apărătoare;
Bucură-te, celor săraci mângâiere;
Bucură-te, a căsătoriei cinstite ocrotitoare;
Bucură-te, celor certaţi împăcare;
Bucură-te, celor judecaţi pe nedrept apărătoare;
Bucură-te, şi a celor vinovaţi faţă de judecata lumească către Dumnezeu milostivă mijlocitoare;
Bucură-te, celor fără casă adăpostire;
Bucură-te, tuturor celor ce te cheamă în ajutor ocrotire;
Bucură-te, cuvioasă maică Matrona, caldă rugătoare lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 11

Cântare îngerească auzeai, cinstită maică Matrona, încă pe pământ fiind. Învaţă-ne şi pe noi, nevrednicii, cum trebuie să-L slăvim pe Dumnezeu, cel slăvit în Treime, pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, căruia oştirile cereşti într-un glas îi cântă: Aliluia!

Icosul 11

Cu lumina strălucitoare luminează viaţa ta, fericită Matrona, gonind întunericul lumii acesteia deşarte şi ne atrage sufletele noastre: ca şi noi cu razele harului lui Dumnezeu să ne luminăm şi calea plină de scârbe a acestei vieţi trecătoare să o trecem şi în Împărăţia Cerurilor să ajungem, unde tu, maică, acum te desfătezi, auzind glasul nostru către tine, strigând:
Bucură-te, lumina lui Dumnezeu pururea arzătoare;
Bucură-te, mărgăritar scump, cu strălucirea sfinţeniei tale luminându-ne;
Bucură-te, floare bine mirositoare, ce mireasma Duhului Sfânt o răspândeşti;
Bucură-te, piatră a credinţei, care pe cei slabi de fire în evlavie îi întăreşti;
Bucură-te, stea prea strălucită, ce calea dreaptă ne-o arăţi;
Bucură-te, luptătoare neînfricată a lui Hristos, ce cu sabia rugăciunii armatele demonilor înspăimânţi;
Bucură-te, căci ai avut o viaţă sfântă şi curată;
Bucură-te, căci în faţa lui Dumnezeu ai avut o moarte cinstită;

Bucură-te, cuvioasă maică Matrona, caldă rugătoare lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 12

Harul lui Dumnezeu din belşug încă din scutece ai primit, maică fericită, care a fost cu tine toată viaţa. Credem neclintit că şi după moarte acest har e cu tine. Pentru aceasta, căzând la tine, ne rugăm: nu ne lăsa pe noi, călători încă pe pământ, lipsiţi de ajutorul şi ocrotirea ta, rugându-L pe Dumnezeu să ne miluiască pe toţi cei ce-I cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 12

Cântăm minunile tale cele multe, maică Matrona, îl lăudăm pe Dumnezeu care te-a dăruit oraşului Moscova şi Patriei noastre, în zilele grele şi de prigoană, pe tine, stâlpul neclintit al evlaviei şi credinţei. Şi acum, maică fericită, cu inimă recu-noscătoare îţi cântăm ţie acestea:
Bucură-te, ceea ce pacea lui Hristos în suflet ai dobândit;
Bucură-te, ceea ce pentru lume jertfă lui Dumnezeu te-ai adus;
Bucură-te, ceea ce în trup neputincios puterea harului dumnezeiesc ai arătat;
Bucură-te, ceea ce la aflarea cinstitelor tale moaşte mila lui Dumnezeu ne-ai arătat;
Bucură-te, a cetei sfinţilor din Moscova minunată înflorire;
Bucură-te, a oraşului Moscova prea slăvită podoabă;
Bucură-te, pentru Patria noastră înaintea lui Dumnezeu neîncetată rugătoare;
Bucură-te, la pocăinţă şi rugăciune pentru ţara Rusiei îndemnare;
Bucură-te, cuvioasă maică Matrona, caldă rugătoare lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 13 (de trei ori)

O fericită maică, ascultă această cântare de laudă pe care ţi-o aducem ţie şi cere pentru noi de la Domnul nostru Iisus Hristos iertarea păcatelor, sfârşit bun creştinesc şi răspuns bun la înfricoşătoarea Lui judecată, ca să ne invrednicim şi noi în lăcaşurile Raiului să slăvim Sfânta Treime, cântând: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1

Înger în trup te-ai arătat pe pământ, fericită Matrona, împlinind voia lui Dumnezeu. Căci din naştere în orbire trupească ai fost, însă Dumnezeu, înţelepţindu-i pe cei orbi şi iubindu-i pe cei cuvioşi, a luminat ochii tăi duhovniceşti, ca să slujeşti oamenilor şi lucrurile lui Dumnezeu să se arate prin tine. Iar noi cu dragoste îţi cântăm ţie acestea:
Bucură-te, din pruncie de Dumnezeu fiind aleasă;
Bucură-te, din scutece cu harul Sfântului Duh fiind însemnată;
Bucură-te, din copilărie cu darul minunilor fiind îmbogăţită;

Bucură-te, cu înţelepciune de la Dumnezeu fiind înzestrată;
Bucură-te, cu gândul voia lui Dumnezeu ai aflat;
Bucură-te, că pe înţelepţii veacului orbi la minte ai ruşinat;
Bucură-te, că sufletele rătăcite la Dumnezeu le întorci;
Bucură-te, că scârbele şi necazurile le alini;
Bucură-te, cuvioasă maică Matrona, caldă rugătoare lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 1

Din scutece de Duhul lui Dumnezeu fiind aleasă, fericită maică Matrona, orbirea şi neputinţa trupească pentru curăţia duhovnicească de la Dumnezeu primind cu darul înainte vederii şi al minunilor te-ai îmbogăţit. Pentru aceasta şi noi, cu mulţumire, cunună de laudă îţi aducem, cântând: ***Bucură-te, cuvioasă maică Matrona, caldă rugătoare lui Dumnezeu pentru noi!***

După aceea zicem această:

Rugăciune

O, fericită maică Matrona, cu sufletul în cer, în faţa Tronului lui Dumnezeu stând, iar cu trupul pe pământ odihnind şi cu binefacere de sus înzestrată multe minuni săvârşind. Coboară ochii tăi milostivi spre noi, păcătoşii, cei ce în scârbe, dureri şi păcate viaţa ne-o petrecem, alină-ne pe noi, cei deznădăjduiţi, vindecă-ne de bolile noastre cumplite pe care pentru păcatele noastre de la Dumnezeu le primim; izbăveşte-ne de mulţimea necazurilor şi a primejdiilor,

roagă-L pe Domnul nostru Iisus Hristos să ne ierte toate păcatele şi fărădelegile pe care din tinereţile noastre şi până acum le-am săvârşit, ca primind cu rugăciunile tale binefacere şi mare milă, să slăvim pe Dumnezeu Cel Unul în Treime, pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sursa:
https://doxologia.ro/ceaslov/acatiste/acatistul-sfintei-cuvioase-matrona-din-moscova

https://ziarullumina.ro/theologica/rugaciuni/acatistul-sfintei-cuvioase-matrona-din-moscova-2-mai-153809.html

Paraclisul Sfintei Matrona de la Moscova (2 mai)

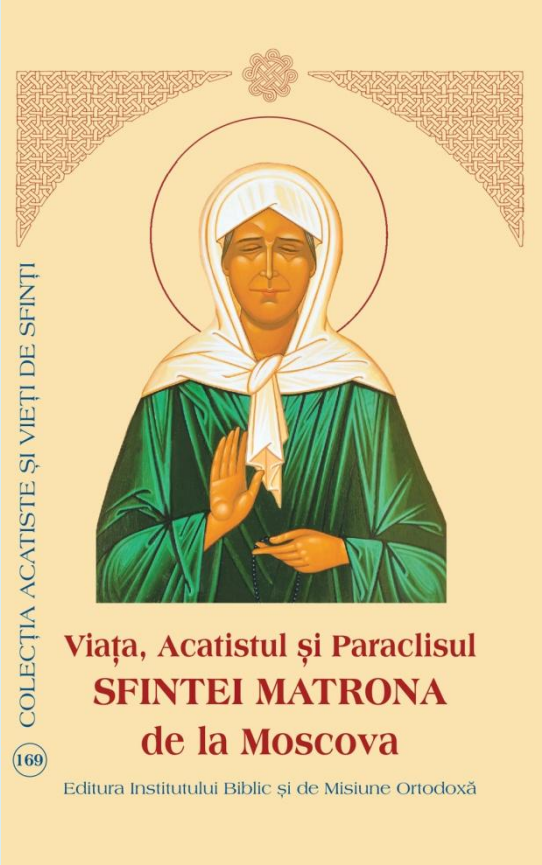

Paraclisul a fost tradus din limba greacă de Arhim. Chiril Lovin, după textul alcătuit de imnograful Haralambos Busias şi aprobat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe a Greciei.

[Preotul, după ce își pune epitrahilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita binecuvântare din fața Sfintei Mese, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și puru rea și în vecii vecilor.
Strana: Amin.]

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugăciunile începătoare:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te

sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este Împărăţia, şi puterea, şi slava: a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin.]

Dacă nu va fi preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Strana: ***Doamne, miluieşte !*** (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Şi îndată se cântă, pe glasul al 3-lea: ***Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori),*** *apoi:* **Tropar**, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe ceea ce a strălucit de curând în Rusia prin răbdare în multe suferinţe, prin dragoste către Dumnezeu şi către cei ce pătimesc, prin smerenie, prin nepătimire şi trezvie, să o lăudăm cu alese cântări, pe Matrona cea purtătoare de Dumnezeu, cerând cu evlavie stăruitoarele ei rugăciuni către Stăpânul Hristos. (de 2 ori)

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi

din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine,Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul, glasul al 8-lea

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israiliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Matrona, ceea ce ai fost pe drept numită al optulea stâlp al întinsei Rusii de către Sfântul Ioan din Kronstadt, întăreşte-ne pe toţi în dreapta credinţă.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Sfinţeşte-ne pe noi toţi, care cu evlavie te cinstim, Matrona, ca pe un izvor de sfinţenie de Dumnezeu dăruit şi ca pe o fântână de minuni, de curând arătată în Rusia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Minunată Matrona, nevoitoare cuvioasă în lume, ceea ce ai strălucit în Rusia în vremurile vitrege ale cumplitei necredinţe, izbăveşte-ne de necazuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Maică Fecioară, cu apele curăţitoare ale rugăciunilor tale către Fiul tău, Făcătorul tuturor, stinge văpaia patimilor noastre râvnitoare de cele de jos, Născătoare de Dumnezeu, izbăvirea muritorilor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut cele de deasupra Crugului Ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea dorirorilor şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Ca pe un vas al înţelepciunii şi al virtuţii, sălaş al harului şi pecete a darurilor de multe feluri te lăudăm pe tine, Sfântă Matrona, noi, cetele bine credincioşilor, care alergăm în primejdii la mijlocirea ta.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Maică Matrona cea nevăzătoare, care în chip limpede ai ochii sufletului întorşi către Mirele ceresc şi Izbăvitorul, deschide ochii noştri ca să vadă cele mai presus de minte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pildă dumnezeiască a femeilor nevoitoare, care te-ai arătat lăcaş dumnezeieschiului Duh, înţeleaptă Matrona, roagă-te Mirelui tău Hristos să dăruiască har şi milă celor ce te cinstesc.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Stăpână plină de har Marie, dumnezeiască izbăvitoare a neamului omenesc de robia vrăjmaşului nevăzut, scapă-ne degrabă de lucrarea aceluia pe noi, cei ce te lăudăm cu sufletul şi cu buzele.

Apoi aceste **Stihiri:**

Izbăveşte de primejdii pe cei ce te cinstesc, Sfântă Matrona, ca pe o strălucire nou arătată a tuturor virtuţilor şi ca pe o stea călăuzitoare celor ce au trebuinţă de milostivire.

Caută cu milostivire, de Dumnezeu Născătoare prea lăudată, spre necazul şi durerea robilor tăi, pe care le vindecă, fiind singura grabnic folositoare.

[Preotul zice Ectenia întreită scurtă.]

În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluieşte (de 12 ori).

Şi îndată **sedealna**, glasul al 2-lea:

Podobie: Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu de-adinsul strigăm către tine Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce eşti singură grabnic folositoare.

Pe ceea ce a luminat cu răbdarea şi smerenia în vremuri cumplite în Rusia, pe nevoitoarea Matrona să o lăudăm strigând: ceea ce eşti palat luminat al virtuţilor, tu ai aflat har să mijloceşti înaintea lui Hristos pentru cei ce te laudă.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

De Dumnezeu dăruită Matrona, grăbeşte spre ajutorul rugătorilor tăi, ceea ce ai strălucit de curând în Rusia ca un înger purtător de trup.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Prea lăudată, fiind sălaş al smereniei şi icoană a înainte vederii, păzeşte-i pururea în răbdare şi trezvie pe toţi cei ce te cinstesc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fereşte-i nevătămaţi de boli şi de dureri pe cei care cer rugăciunile tale către Cel Preaînalt, prea slăvită Matrona, de Dumnezeu luminată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nemijlocită curăţitoare a lumii, Maică Fecioară, izbăveşte-i pe cei ce te fericesc cu credinţă şi au trebuinţă de bunăvoinţa ta.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt, pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Lăudând cinstită vieţuirea ta în lume, Sfântă Matrona, cerem rugăciunile tale stăruitoare către Domnul.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Întăreşte-ne în credinţă, fericită Matrona, pe noi, cei ce alergăm la a ta vestită ocrotire şi te lăudăm ca pe un stâlp de Dumnezeu luminat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfântă Matrona, bogăţie de mult preţ a Bisericii lui Hristos, obştea dumnezeiescului Acoperământ are moaştele tale ca pe o cinstită comoară.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Noi cei muritori cu laude te încununăm pururea, Maica lui Dumnezeu, ca pe o pricină de mântuire şi ca pe o dumnezeiască mijlocitoare a bucuriei noastre veşnice.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Maică Matrona, nu ai încetat a întări în credinţa cea adevărată poporul care te căuta, primejduit în cumplitele vremuri ale necredinţei; deci şi acum întăreşte, prin rugăciunile tale către Domnul, pe toţi cei ce se roagă ţie.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Mulţimea binecredincioşilor, scăpând la acoperământul tău şi la ocrotirea ta cea neclintită, strigă ţie: Nu înceta privind de sus spre noi, cei ce cu credinţă lăudăm ostenelile nevoinţei tale, mireasă a lui Hristos, Matrona.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Deschide ochii sufletului meu, de Dumnezeu purtătoare Matrona, ca să văd toate cele de folos mie, că tu întru nevedere ţi-ai dus viaţa, dar eşti podoaba Rusiei în vremurile cele din urmă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, ceea ce ai născut mai presus de cuvânt pe Cuvântul lui Dumnezeu Celui Preaînalt, primeşte cu blândeţe rugăciunea robului tău, care cere al tău har şi laudă cu evlavie pe Fiul tău, Creatorul a toate.

Apoi aceste **Stihiri:**

Izbăveşte de primejdii pe cei ce te cinstesc, Sfântă Matrona, ca pe o strălucire nou arătată a tuturor virtuţilor şi ca pe o stea călăuzitoare celor ce au trebuinţă de milostivire.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

[Preotul rosteşte ectenia mică: Iară şi iară... şi ecfonisul: Că Tu eşti Împăratul păcii...]

În lipsa preotului, se zice: ***Doamne, miluieşte*** (de trei ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi zicem **Condacul**, glasul al 2-lea:

Podobie: Ceea ce eşti creştinilor ocrotitoare (păzitoare) neînfruntată şi mijlocitoare stăruitoare către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoşilor, ci sârguieşte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credinţă strigăm către tine: Grăbeşte spre rugăciune şi te nevoieşte spre mijlocire, apărând pururea Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce cinstesc pe tine.

În cântări să cinstim pe fericita Matrona, strălucirea Rusiei, pe cea împuternicită cu harul Duhului Sfânt să vadă înainte cele viitoare, ca pe una ce este întocmai cu sfintele femei şi caldă mijlocitoare pentru lume.

Prochimenul, glasul al 2-lea: Aşteptând, am aşteptat pe Domnul, că a căutat spre mine şi a auzit rugăciunea mea.

Stih: Şi a pus pe piatră picioarele mele şi a îndreptat paşii mei.

Evanghelia de la Marcu

Marcu: 8, 34 -38; 9,1

Zis-a Domnul:
34. Oricine voieşte să vină după Mine să se lepede de sine, să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze Mie.
35. Căci cine va voi să-şi scape sufletul îl va pierde, iar cine va pierde sufletul Său pentru Mine şi pentru Evanghelie, acela îl va scăpa.
36. Căci ce-i foloseşte omului să câştige lumea întreagă, dacă-şi pierde sufletul?
37. Sau ce ar putea să dea omul, în schimb, pentru sufletul său?
38. Căci de cel ce se va ruşina de Mine şi de cuvintele Mele, în neamul acesta desfrânat şi păcătos, şi Fiul Omului Se va ruşina de el, când va veni întru slava Tatălui său cu sfinţii îngeri.
1. Şi le zicea lor: Adevărat grăiesc vouă că sunt unii, din cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea, până ce nu vor vedea împărăţia lui Dumnezeu, venind întru putere.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, glasul al 2-lea

Pentru rugăciunile Sfintei Tale Matrona, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin, acelaşi glas

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stihira, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi, după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.

Pe ceea ce a alinat mulţimi de oameni necăjiţi în anii din urmă, pe Matrona cea de Dumnezeu luminată, să o lăudăm în cântări cuviincioase, prin harul lui Dumnezeu, că acestei nevoitoare fără vedere Domnul i-a deschis ochii să vadă cele ce vor fi şi cele dinlăuntrul inimilor, pentru care să-i strigăm: Deschide şi ochii sufletelor noastre, prin rugăciunile tale, ca să vadă cele de folos spre mântuire.

[Preotul zice: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvântează moştenirea Ta. Cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări, înalţă fruntea creştinilor ortodocşi şi trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor şi cereştilor netrupeşti puteri; pentru rugăciunile cinstitului şi slăvitului proroc, înaintemergătorul şi Botezătorul Ioan; ale Sfinţilor slăviţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; ale Sfinţilor şi slăviţilor buni biruitori mucenici; ale cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţi ai noştri; ale Sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana; ale sfântului (N), a cărui pomenire săvârşim astăzi, şi pentru ale tuturor sfinţilor, rugămu-ne, mult-milostive Doamne, auzine pe noi, păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte pe noi.

Strana: Doamne, miluieşte (de 12 ori),

Apoi preotul rosteşte ecfonisul: Cu milă şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni... Strana: Amin.]

În lipsa preotului, se zice ***Doamne, miluieşte*** (de 12 ori) şi se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon, oarecând, cu credinţa Trei-mii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Matrona, ceea ce ţi-ai săvârşit viaţa în lume în chip cuvios şi neprihănit, apoi ai fost înălţată la lăcaşurile nestricăciunii, nu înceta mijlocind totdeauna către Domnul pentru rugătorii tăi.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Maică Matrona, cea purtătoare de duh, odor nou al Rusiei, auzi glasul rugăciunii mele şi izbăveşte-mă de necazuri, de răutăţi şi de focul gheenei pe mine, cel ce caut scăpare la tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ceea ce din pântecele maicii tale mai înainte ai fost vestită, stâlp de lumină cerească al smereniei, al rugăciunii şi al trezviei te-ai arătat, maică, luminând poporul, cu strălucirile învăţăturilor tale, în vremea luptătorilor împotriva lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Prea lăudată Maică Fecioară, în toată viaţa ei, prea cinstita Matrona a avut, ca pe o bogăţie nefurată, sfântă icoana ta, numită Mântuirea tuturor păcătoşilor.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul...

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Fericită Matrona, noi, cei ce suntem în necazuri, cu lacrimi cerem rugăciunile tale către al tău Mire, Izbăvitorul lumii.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Fii ocrotitoare în viaţă celor ce te laudă, Sfântă Matrona, ca pe o purtătoare a mirului smereniei şi ca pe un vas plin de răbdare.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Te-ai numărat cu cetele Sfinţilor noi, cinstită Matrona, cu care te bucuri neîncetat în cer şi mijloceşti către Hristos pentru noi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Maica lui Dumnezeu, fiind livadă înmiresmată a fecioriei şi grădină plăcut mirositoare a curăţiei, către miresmele tale îndreptează pe robii tăi.

Irmos:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat te mărturisim pe tine Născătoare de Dumnezeu noi cei mântuiţi prin tine, Fecioară curată, împreună cu Cetele cele fără de trup, mărindu-te pe tine.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Pentru cei ce te cinstesc şi sărută moaştele tale, Matrona, în Mănăstirea dumnezeiescului Acoperământ, roagă-L pe Hristos, cel ce te-a slăvit pe tine.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Ca un stâlp al Rusiei, Matrona, cu toiagul rugăciunilor tale către Hristos, cel lesne îndurător, nu înceta întărindu-i totdeauna pe cei ce se clatină.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sprijinitoarea tuturor celor ce cugetă drept, fericită Matrona, alungă ceaţa înşelăciunii şi risipeşte negura cea întunecată a eresurilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Biserică aurită a vieţuirii crestineşti, prea cinstită Matrona, pe noi, care cinstim pomenirea ta pururea prăznuită, arată-ne biserici vii ale credinţei.

Apoi: ***Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Megalinariile:

Curată Fecioară, plină de har, vistierie nejefuită a darurilor dumnezeieşti, umple de har pe cei ce pururea te laudă cu dor.

Bucură-te, Matrona, floare nou sădită a Rusiei, lauda nevoitoarelor din lume, care, prin osteneală plăcută lui Dumnezeu, au ajuns la înălţimea cea mare a virtuţilor.

Pe toţi cei ce aleargă cu evlavie la rugăciunile tale către Domnul Iisus, Mirele tău din ceruri, păzeşte-i, cinstită Matrona, nevătămaţi de meşteşugirea înşelătorului.

Bucură-te, dreptarul străvederii! Bucură-te, culmea răbdării în viaţă! Bucură-te, al optulea stâlp al Rusiei, Matrona, de Dumnezeu purtătoare, propovăduitoarea credinţei!

Bucură-te, cea din pântece nevăzătoare, dăruită cu plăcutele adieri ale Mângâietorului! Bucură-te, Matrona, stâlp neclintit al milostivirii către cei suferinzi şi către cei primejduiţi!

Vestită Matrona, dăruieşte, celor ce te cinstesc fără şovăire, răbdare în viaţă şi putere să biruiască mândria înşelătorului, că tu lipsirea vederii ai răbdat.

Pe cea lipsită de lumina ochilor din naştere, pe Matrona să o lăudăm cu evlavie, ca pe un vas al harului şi strălucire nouă a nevoitoarelor Rusiei celor purtătoare de Duh Sfânt.

Cu toate oştirile îngereşti, cu Botezătorul, cu apostolii cei slăviţi şi cu tot soborul Sfinţilor, Preacurată, roagă-te Fiului tău, ca să ne mântuim noi toţi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Troparul, glasul al 2-lea: Pe fericita aică Matrona, cea de Dumnezeu înţelepţită, vlăstarul ţinutului Tuia şi slăvită podoabă a cetăţii Moscova, să o lăudăm astăzi, credincioşii, că lumina zilei necunoscând, cu lumina lui Hristos s-a luminat şi s-a îmbogăţit cu darul înainte-vederii şi al vindecării. Pribeagă şi străină pe pământ fiind, acum în lăcaşurile cereşti, la tronul lui Dumnezeu stă şi se roagă pentru sufletele noastre.

[Preotul rosteşte Ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, iertarea, buna-sporire şi chivernisire a robilor lui Dumnezeu (N) şi pentru ca să li se ierte lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm ca să se păzească sfânt locaşul acesta, ţara aceasta, oraşul acesta şi toate mănăstirile, oraşele şi satele, de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră şi de războiul cel dintre noi; şi pentru ca milostiv, blând şi lesne iertător să ne fie nouă bunul şi iubitorul de oameni Dumnezeul nostru, să îndepărteze şi să împrăştie toată mânia care se porneşte asupra noastră, să ne izbăvească pe noi de mustrarea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, şi să ne miluiască pe noi.

Strana: Doamne, miluieşte (de 40 de ori).

Preotul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor de pe mare, departe, şi, milostive Stăpâne, milostiv fii nouă faţă de păcatele noastre, şi ne miluieşte pe noi. Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.]

Apoi cântăm **Stihira**, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Prea cinstită maică Matrona, deschide ochii sufleteşti ai tuturor celor ce, în vremurile din urmă îi au închişi şi nu văd folosul sufletului lor; şi arată-le calea care duce la viaţa veşnică celor ce te cinstesc din inimă curată, ca pe o odrăslire prea cinstită a Rusiei şi ca pe o vistierie nedeşertată a harului.

Glasul al 8-lea: Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Glasul al 2-lea: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

[Apoi preotul face otpustul mic.]

În lipsa preotului, încheiem, zicând: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Extras din cartea: Viaţa, Acatistul şi Paraclisul Sfintei Matrona de la Moscova

Rugăciune către Sfintele cuvioase Xenia, Matroana și Maria pentru vindecarea de depresie și boli psihice

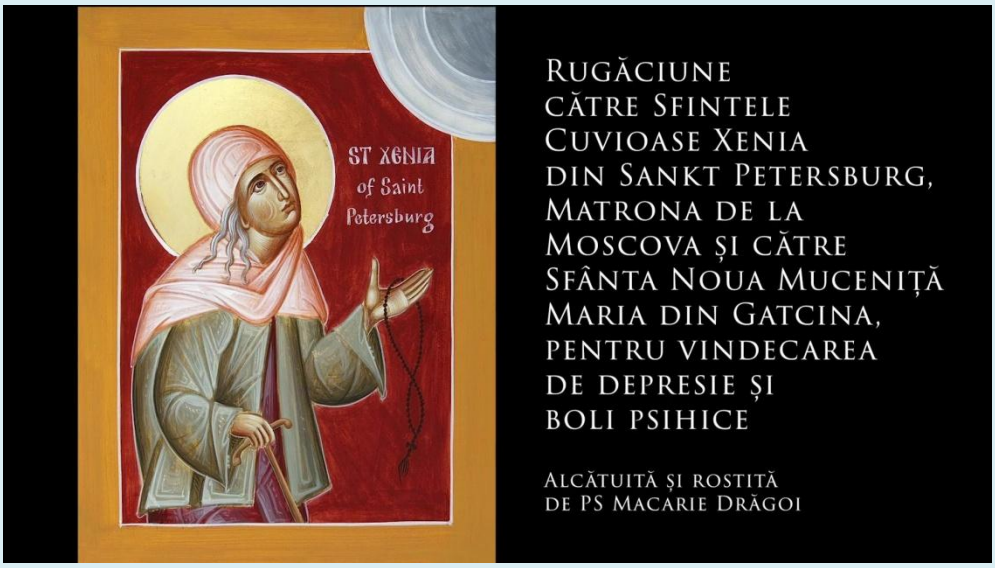

Ascultă aici înregistrarea audio: Rugăciune către Sfintele cuvioase Xenia, Matroana și Maria:
https://doxologia.ro/video-rugaciune-catre-sfintele-cuvioase-xenia-matroana-maria

***

Sfântă cuvioasă Xenia, primind de la Hristos vindecare și întărire după cumplita întristare și deznădejde ce te-a cuprins după moartea celui care ți-a fost soț, ai hotărât să dăruiești din ceea ce nu ai, trăind pentru aproapele aflat în sărăcie, necaz și strâmtorare, răbdând foamea și setea, gerul și arșița, defăimările și prigonirile „nebuniei” de dragul lui Hristos și astfel ai dobândit de la Dumnezeu darul înainte-vederii și al facerii de minuni.

Iar tu, Sfântă Matrona, cea care din pruncie ai fost aleasă, nevederea și nemișcarea trupească făcându-ți-se prilej de vedere a lui Dumnezeu și de zbor spre înaltul cerului duhovnicesc. După cuvântul Scripturii, „că mult poate rugăciunea dreptului în lucrarea ei”, mulțimi de bolnavi și creștini zilnic primeai în casa ta, punându-ți viața în primejdie și înfruntând autoritățile sovietice fără de Dumnezeu. Pentru aceasta, și după plecarea ta din această lume, mormântul tău binecuvântat loc de pelerinaj a devenit, împlinindu-ți-se prorocia: „Spuneți-mi durerile ca și când aș fi în viață și pe toți vă voi asculta”.

Și tu, Sfântă nouă muceniță Maria din Gatcina, care sufereai de cumplita boală Parkinson și de paralizie, în vremurile bolșevicilor urâtori de Dumnezeu te-ai nevoit, credința ai mărturisit și cununa muceniciei ai dobândit. Pe bolnavii și suferinzii care te vizitau îi îmbărbătai, spunându-le adeseori că depresia e o cruce duhovnicească îngăduită de Domnul acelora care nu știu sau nu vor să se

pocăiască și se întorc mereu la vechile patimi, lipsiți fiind de spor duhovnicesc și biciuiți fiind de conștiință. Răbdarea cu umilință a acestei cruci, le spuneai oamenilor, va topi până la urmă întristarea și Domnul va scoate astfel la iveală adevăratele roade ale pocăinței.

Pentru acestea, sfintelor femei mult-pătimitoare, Dumnezeu v-a arătat pe voi mângâietoare și grabnic ascultătoare a celor în necazuri și în tot felul de boli, suferințe, primejdii și curse.

Iată, venim înaintea voastră cu credință și evlavie, rugându-ne pentru cei care în depresie și în alte boli ale minții și ale trupului și sufletului au căzut.

Cuvioaselor maici Xenia, Matrona și Maria noua muceniță, vă rugăm, cu umilință și credință, luați aminte la starea robilor lui Dumnezeu aceștia (N), care mult se chinuiesc pe ei înșiși și pe cei care îi îngrijesc pe ei din cauza bolilor psihice și a depresiei. Ușurați-le mâhnirea sufletească, ridicați-le tristețea cea pătimașă, alungați gândurile cele nebunești și conduceți viața lor, la limanul păcii și al odihnei aducându-i pe ei. Căci nu are cine să le ajute și în multe feluri de primejdii se pun pe ei înșiși și pe cei apropiați ai lor, și în tot felul de tulburări, sminteli și îngroziri petrec.

Ne rugăm vouă, de Dumnezeu dăruitelor, ca să le dăruiți somn acestora care suferă de insomnii, pacea minții acestora care în tulburarea gândurilor rele se amărăsc, ridicarea tristeții celei înnegurate acestora care suferă de deprimare, să le dăruiți ascultare și bunăvoință sărmanilor care întru împotrivire și îndreptățire s-au legat pe ei.

Întru mângâierea pocăinței povățuiți-i pe unii ca aceştia cu mijlocirea voastră, sfintelor cuvioase, și la limanul cugetului smerit călăuziți-i, astfel încât, din primejdia pierderii minții izbăvindu-se, să aducem slavă și mulțumire prea milostivului Dumnezeu: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Rugăciune alcătuită de către PS episcop Macarie al Europei de Nord)

Imnografie

Troparul Sfintei Matrona de la Moscova: Pe fericita maică Matrona, cea de Dumnezeu înţelepţită, vlăstarul ţinutului Tuia şi slăvită podoabă a cetăţii Moscova, să o lăudăm astăzi, credincioşii, că lumina zilei necunoscând, cu lumina lui Hristos s-a luminat şi s-a îmbogăţit cu darul înainte-vederii şi al vindecării. Pribeagă şi străină pe pământ fiind, acum, în lăcaşurile cereşti, la tronul lui Dumnezeu stă şi se roagă pentru sufletele noastre.

Troparul Sfintei Matrona din Moscova: Pe de Dumnezeu înţelepţita, fericita maică Matrona, a ţinutului Tula înflorire şi a oraşului Moscova slăvită podoabă s-o lăudăm acum noi, credincioşii. Căci lumina zilei necunoscând, cu lumina lui Hristos s-a luminat şi cu darul înainte-vederii şi al vindecării s-a îmbogăţit. Pribeagă şi străină pe pământ fiind, în Împărăţia Cerurilor, în faţa tronului lui Dumnezeu stă şi se roagă pentru sufletele noastre.

Condac Sfintei Matrona din Moscova: Slujirii lui Hristos încă din pântecele mamei fiind aleasă, cuvioasă Matrona, pe drumul scârbelor şi al tristeţii urmând, credinţă tare şi cuvioşie arătând, lui Dumnezeu i-ai plăcut pentru aceasta, pomenirea ta cinstind, te rugăm: ajută-ne în dragostea lui Dumnezeu să stăruim, fericită maică.

Mărimuri: Mărimu-te pe tine, Sfântă cuvioasă maică Matrona şi cinstim sfântă pomenirea ta, căci te rogi pentru noi lui Hristos Dumnezeul nostru.

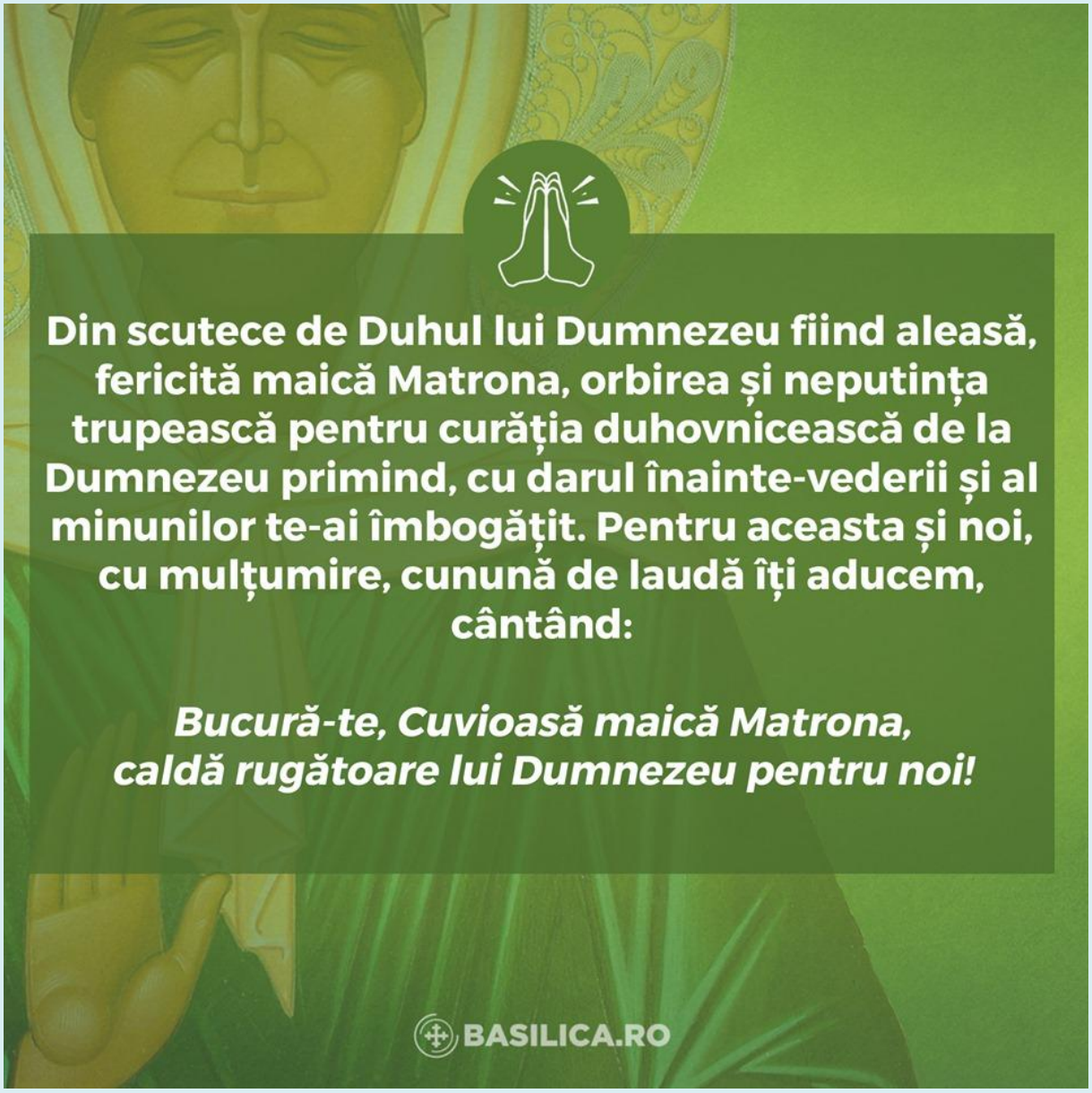
Din scutece de Duhul lui Dumnezeu fiind aleasă, fericită maică Matrona, orbirea și neputința trupească pentru curăția duhovnicească de la Dumnezeu primind, cu darul înainte-vederii și al minunilor te-ai îmbogățit. Pentru aceasta și noi, cu mulțumire, cunună de laudă îți aducem, cântând:
Bucură-te, Cuvioasă maică Matrona,
caldă rugătoare lui Dumnezeu pentru noi!
BASILICA.RO

Viaţa Sfintei Matrona din Moscova

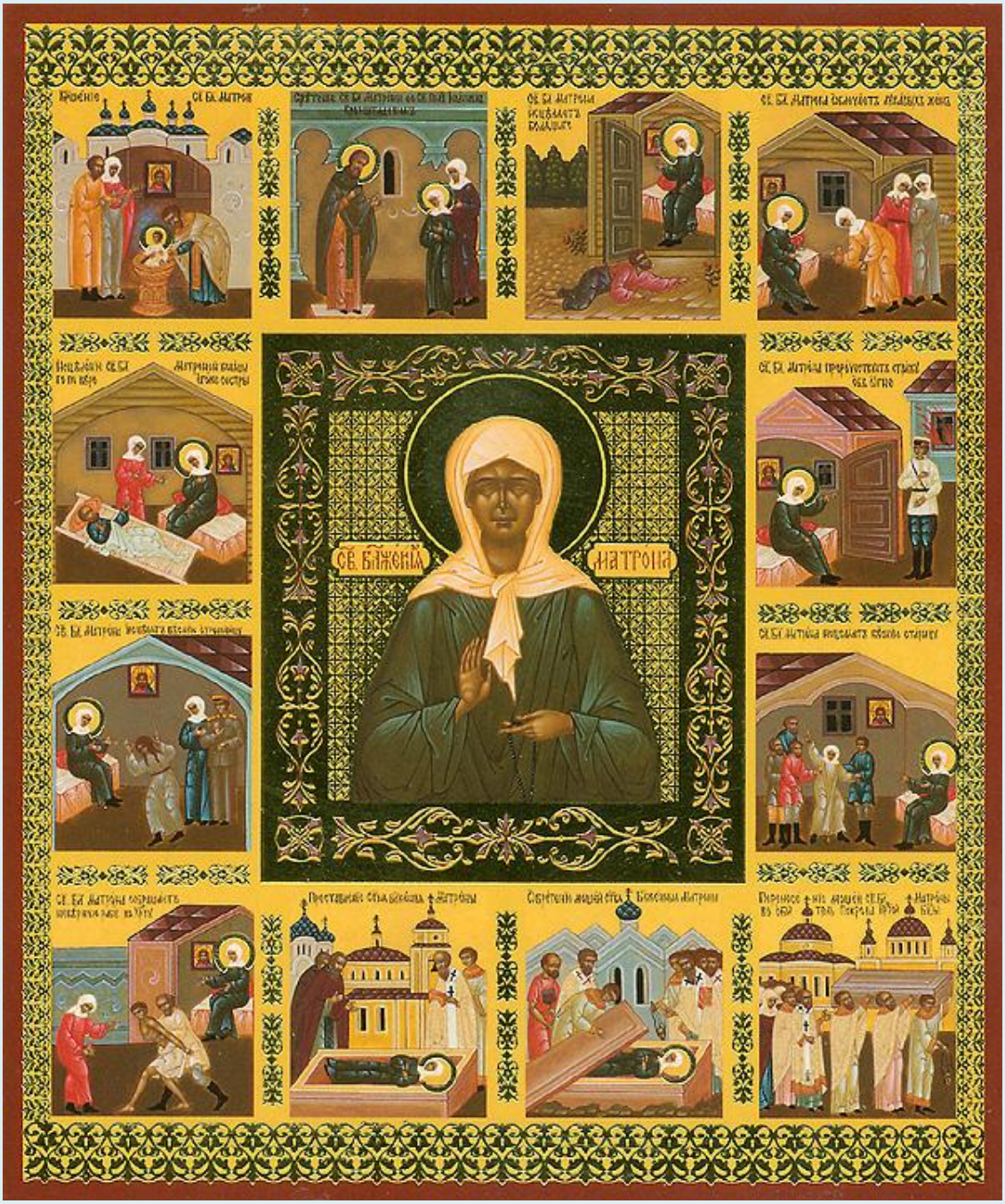

Sfânta Matrona s-a născut în familia unor ţărani săraci din satul Sebino, guberia Tula. Încă de la început Dumnezeu dori să descopere pe vasul Său cel ales, căci în vremea afundării în apa Botezului, se văzu stâlp de tămâie cu bună mireasmă ridicându-se din cristelniţă. Văzând minunea, evlaviosul preot Vasile spuse tuturor celor prezenţi de sfinţenia acestui copil. Mai mult, pe pieptul pruncei se putea vedea o ridicătură în semnul crucii.

Întrucât din naştere fu lipsită de vedere, copiii adesea o batjocoreau, iar fetele mai mari o băteau cu urzică, pricină pentru care încă din copilărie se ferea de

oameni, încetând să mai iasă din casă şi dăruindu-se rugăciunii şi cugetării la cele dumnezeieşti. Locuind în apropierea bisericii satului, mergea la toate slujbele, stând neclintită şi învăţând cu timpul toate cântările.

Chiar de îi lipsea vederea cea din afară, vederea cea duhovnicească o făcu să iubească nespus de mult icoanele, astfel că în odaia sa întregul perete de sus până jos era plin de icoane în faţa cărora ardeau neîncetat candele şi dinaintea cărora petrecea îndelungate ceasuri în rugăciune, cuprinzând în inima sa de copil întreaga lume.

Pe când avea 6-7 ani, se arătară darurile bogate pe care Dumnezeu le vărsase într-însa, căci putea vedea limpede gândurile şi păcatele oamenilor.

Datorită purtării de grijă a boierului satului, Sfânta Matrona se învrednici să facă pelerinaje la Kiev, Moscova şi Sankt Petersburg.

Pe când intra în Catedrala Sfântului Andrei unde slujea Sfântul Ioan de Kronstadt (pomenit la 20 decembrie, ziua adormirii sale din anul 1908 şi 8 iunie, ziua proslăvirii sale, 1990), sfântul părinte porunci ca poporul să se dea la o parte şi să îi facă loc tinerei Matrona, pe atunci de numai 14 ani, numind-o „al optulea stâlp al Rusiei".

Pe când avea 17 ani, Dumnezeu o lipsi pe Sfânta Matrona de mângâierea pelerinajelor, luându-i pe neaşteptate puterea de a merge. Din acea clipă petrecu tot restul vieţii mai mult întinsă pe pat, dăruindu-se cu mai multă osârdie rugăciunii, postirii şi mângâierii celor ce veneau la dânsa.

Curând sosiră vremuri grele şi tulburi peste Rusia: revoluţia, împărţirea pământurilor şi foametea.

În anul 1925, pe când avea 40 de ani, sfânta maică veni să locuiască în Moscova, petrecând în răstimpuri scurte în case ale creştinilor, unde venea mulţime mare de popor pentru a primi mângâiere şi izbăvire de mâhniri şi necazuri. Iar dânsa îi liniştea, îi mângâia pe cap, îi însemna cu Sfânta Cruce şi le spunea cuvinte de încurajare. Uneori glumea, alteori era aspră. Câteodată spunea numai un cuvânt şi sufletul se tămăduia de tulburare şi tristeţe.

Nu cu multă vreme înaintea adormirii sale, le spunea celor apropiaţi:
- Toţi, toţi să veniţi la mine şi să-mi povestiţi necazurile voastre, de parcă aş fi vie, căci eu vă voi vedea, vă voi auzi şi vă voi ajuta!

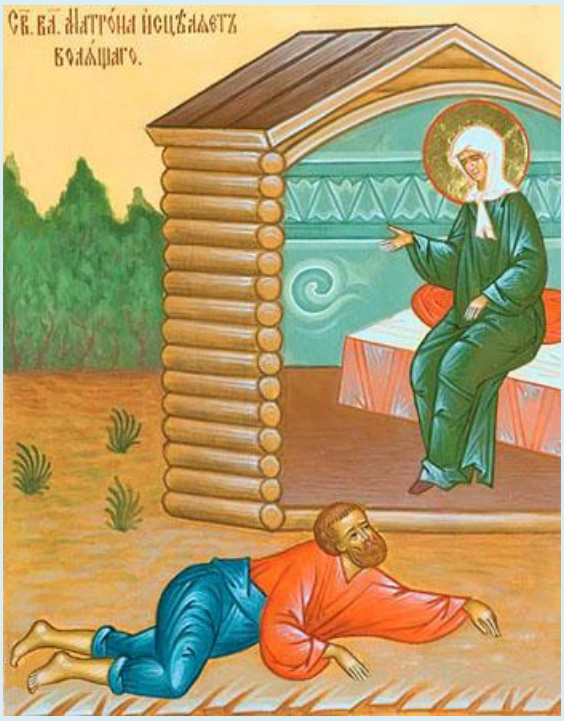

şi:

- Agăţaţi-vă cu toţii de călcâiul meu şi vă veţi mântui, nu vă desprindeţi de mine, ţineţi-vă cât mai strâns!

La 2 mai 1952, se mută în lăcaşurile cele de sus, iar la 8 martie 1998, se aflară moaştele sale necuprinse de stricăciune răspândind bună mireasmă şi izvorând fără oprire minuni, care se aşezară cu multă evlavie în mănăstirea Acoperământul Maicii Domnului din Moscova.

Peste un an, la 2 mai 1999, Sfânta Matrona fu trecută în rândul sfinţilor, cinstirea sa răspândindu-se apoi în lumea întreagă pentru marea mulţime de minuni săvârşite prin mijlocirea sfintei noastre maici.

Sfânta Matrona din Moscova - drumul spre sfințenie

Lipsită de vedere, batjocorită și bătută de copii, Sfânta Matrona și-a dedicat viața rugăciunii, încât știa gândurile oamenilor încă de la frageda vârstă de 7 ani.

***

Născută în familia unor țărani săraci, sfânta a fost aleasă de Dumnezeu pentru a-I sluji, căci încă de la Sfântul Botez s-a văzut un stâlp de tămâie ridicându-se din cristelniță.

Oarbă fiind, era batjocorită și bătută de copii, dar ea se închidea în camera ei plină de icoane și se ruga. De la 7 ani putea ști clar gândurile oamenilor, iar la vârsta de 14 ani Sfântul Ioan de Kronstadt a numit-o „al optulea stâlp al Rusiei”.

Rămasă fără puteri de la 17 ani, a petrecut mai tot restul vieții la pat, în post și rugăciune și i-a sfătuit pe ucenicii săi să o considere vie și după trecerea ei la cele veșnice, așa încât să vină la mormânt și să ceară ajutor pentru necazurile lor.

Sfintele sale moaște se află în Mănăstirea Acoperământului Maicii Domnului, în Moscova.

Gheorghe Anghel - Viaţa Sfintei Matrona de la Moscova

Începând cu anul 2019, Sfânta Matrona de la Moscova va fi înscrisă în calendarul Bisericii Ortodoxe Române. Hotărârea a fost luată de Sfântul Sinod reunit în şedinţă joi, 15 februarie 2018, în Reşedinţa Patriarhală.

***

Sfânta Matrona s-a născut în anul 1881, în satul Sebino din ţinutul rusesc Tula. Părinţii ei, Dimitrie şi Natalia, ţărani foarte evlavioşi şi cinstiţi, au dus o viaţă foarte modestă alături de cei patru copii ai lor, Matrona fiind cea mai mică, dobândită pe când părinţii nu mai erau tineri. Până să o nască, mama se gândea să o ducă la orfelinat, însă la scurt timp i s-a arătat în vis o pasăre albă cu chip de om şi cu ochii închişi, aşezată pe mâna ei dreaptă. Luând visul acesta drept semn de mustrare, femeia temătoare de Dumnezeu a renunţat să-şi mai lase copila la orfelinat. Deşi s-a născut fără vedere, mama sa a iubit-o nespus de mult.

Încă de la început Dumnezeu a dorit să descopere pe vasul Său cel ales; în vremea afundării în apa Botezului, s-a văzut un nor de tămâie cu bună mireasmă ridicându-se din cristelniţă. Mai mult, pe pieptul pruncei se putea vedea o ridicătură în semnul crucii. Miercurea şi vinerea nu se alăpta, ci dormea toată ziua.

Întrucât din naştere era lipsită de vedere, copiii adesea o batjocoreau, pricină pentru care încă din copilărie se ferea de oameni, încetând să mai iasă din casă şi dăruindu-se rugăciunii şi cugetării la cele dumnezeieşti.

Locuind în apropierea bisericii satului, mergea la toate slujbele, stând neclintită şi învăţând cu timpul toate cântările. Chiar dacă îi lipsea vederea cea din afară, vederea cea duhovnicească a făcut-o să iubească nespus de mult icoanele, astfel că în camera sa întregul perete de sus până jos era plin de icoane în faţa cărora ardeau neîncetat candele şi dinaintea cărora se ruga îndelungate ceasuri, cuprinzând în inima sa de copil întreaga lume.

Pe când avea 6-7 ani, s-au arătat darurile duhovniceşti primite de la Dumnezeu, prin care putea vedea limpede gândurile şi păcatele oamenilor. Datorită purtării de grijă a boierului satului, Sfânta Matrona a făcut pelerinaje la Kiev, Moscova şi Sankt Petersburg.

Acolo, intrând în Catedrala unde slujea Sfântul Ioan de Kronstadt, acesta a poruncit ca poporul să se dea la o parte şi să îi facă loc tinerei Matrona, pe atunci de numai 14 ani, numind-o „al optulea stâlp al Rusiei", cuvinte prin care o arăta ca una dintre puţinii rugători pentru patria care avea să fie cuprinsă de persecuţia ateistă bolşevică.

Pe când avea 17 ani, Sfânta Matrona nu a mai putut merge. Din acea clipă a stat tot restul vieţii mai mult întinsă pe pat, dăruindu-se cu mai multă osârdie rugăciunii, postirii şi mângâierii celor ce veneau la ea. Curând au sosit vremuri grele şi tulburi peste Rusia: revoluţia, confiscarea pământurilor şi foametea.

În anul 1925, pe când avea 40 de ani, sfânta a venit în Moscova, locuind pe rând în diferite case ale creştinilor, dar fără a se înregistra oficial, întrucât era căutată pentru a fi arestată.

Vieţuind aproape trei decenii în capitala Rusiei, ea a fost o mare rugătoare, săvârşind acea slujire duhovnicească, prin care a întors pe calea mântuirii mulţime de oameni.

La ea veneau zilnic oameni pentru a primi izbăvire de mâhniri şi necazuri, dar şi vindecare de boli. Fericita îi liniştea, îi mângâia pe cap, îi însemna cu sfânta cruce şi le spunea cuvinte de încurajare ori se ruga pentru ei. Povăţuirile fericitei arătau însemnătatea discreţiei şi a smereniei.

Îndemna pe credincioşi, ca, atunci, când merg la preot sau duhovnic pentru sfat, să se roage ca Domnul să-l înţelepţească, încât să primească îndrumarea potrivită şi să evite a merge de la un preot la altul.

Pe cei foarte râvnitori îi povăţuia să nu se deosebească de ceilalţi oameni printr-o înfăţişare exterioară aparte. Ţinea mult la purtarea răbdătoare în necazuri.

Sfătuia ca, la slujbe, privirea să nu caute spre nimeni, ochii să fie închişi sau îndreptaţi către o icoană din biserică.

Sfânta a primit oamenii credincioşi care o căutau pentru sfat şi mângâiere sufletească, până la sfârşitul vieţii, cu totul dezinteresată de vreun avantaj material.

În ultimele zile de suferinţă, a fost spovedită de duhovnic şi a primit cu smerenie Sfintele Taine.

La 2 mai 1952, s-a mutat în lăcaşurile cele de sus, iar la 8 martie 1998, au fost descoperite moaştele sale nestricate, răspândind bună mireasmă, care au fost aşezate în mănăstirea Acoperământul Maicii Domnului din Moscova.

La 2 mai 1999, fericita Matrona a fost trecută în rândul sfinţilor de Biserica Rusiei, cinstirea sa răspândindu-se apoi în lumea întreagă, datorită mulţimii de minuni săvârşite credincioşilor.

Extras din cartea: Viaţa, Acatistul şi Paraclisul Sfintei Matrona de la Moscova

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul ierarh Atanasie al III-lea (Patelarie), patriarhul Constantinopolului; Sfânta Matrona de la Moscova

Sfântul ierarh Atanasie s-a născut la sfârşitul secolului al 16-lea în insula Creta. După moartea tatălui său s-a călugărit la metocul sinaitic din Iraclion, primind numele Atanasie.

Prin 1626 a venit în Ţara Românească, ca dascăl, unde va traduce Psaltirea în limba greacă populară.

În 1631 este ales mitropolit al Tesalonicului, iar în 1634 este aşezat, pentru puţină vreme, în scaunul de patriarh al Constantinopolului, în locul patriarhului Chiril Lucaris.

Necredincioşii îl vor sili să plece din scaun, aşa că Sfântul Atanasie Patelarie a plecat în Moldova, unde a fost ajutat de domnitorul Vasile Lupu, care l-a trimis la Mănăstirea „Sfântul ierarh Nicolae” din Galaţi.

Ajungând bătrân şi bolnav în Rusia, a primit multe daruri de la patriarhul Nicon (1652-1666). Apoi, s-a aşezat la Mănăstirea „Schimbarea la Faţă” din Magarsk, Ucraina, unde a şi trecut la Domnul la 5 aprilie 1654 (a treia zi de Paşti).

La începutul secolului 20, sfintele sale moaşte au fost duse la Harkov. În 2004, la 350 de ani de la moartea Sfântului Atanasie, a fost adusă de la Harkov la Galaţi o părticică din cinstitele sale moaşte.

***

Astăzi, Biserica noastră o prăznuieşte pentru prima dată pe Sfânta Matrona de la Moscova. Hotărârea a fost luată de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, reunit în şedinţă joi, 15 februarie 2018, în Reşedinţa Patriarhală.

Sfânta Matrona s-a născut în anul 1881, în satul Sebino din ţinutul rusesc Tula. Până să o nască, mama se gândea să o ducă la orfelinat, însă la scurt timp i s-a arătat în vis o pasăre albă cu chip de om şi cu ochii închişi, aşezată pe mâna ei dreaptă. Luând visul acesta drept semn de mustrare, femeia temătoare de Dumnezeu a renunţat să-şi mai lase copila la orfelinat. Deşi s-a născut fără vedere, mama sa a iubit-o nespus de mult.

Sfânta Matrona a fost o mare rugătoare, cunoscând gândurile ascunse ale oamenilor. Ajungând la vârsta maturităţii îi povăţuia pe semeni, izbăvindu-i de mâhniri şi necazuri şi vindecându-i de boli.

La 2 mai 1952, s-a mutat la cereştile lăcaşuri, iar la 8 martie 1998 au fost descoperite moaştele sale nestricate, răspândind bună mireasmă, care au fost aşezate în Mănăstirea „Acoperământul Maicii Domnului” din Moscova.

Calendar Ortodox - Aducerea moaștelor Sfântului ierarh Atanasie cel mare; Sfântul ierarh Atanasie al III-lea (Patelarie), patriarhul Constantinopolului; Sfânta Matrona de la Moscova

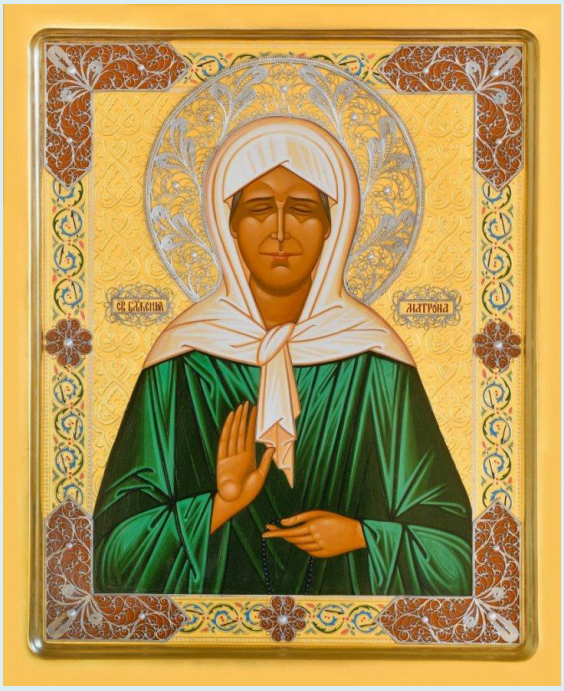

Aducerea moaştelor Sfântului ierarh Atanasie cel mare

Sfântul Atanasie cel mare s-a născut în Alexandria în anul 295 şi a trecut la cele veşnice pe 2 mai 373. Sfântul Atanasie a fost înmormântat în biserica de la Bucole de la periferia Alexandriei, zidită peste mormântul Sfântului evanghelist Marcu, primul episcop al oraşului şi întemeietorul bisericii din Egipt.

Locul înmormântării Sfântului Atanasie a fost ţinut secret de creştinii alexandrini, de teama arienilor. De aceea, Biserica Ortodoxă sărbătoreşte astăzi aducerea moaştelor sfântului din Biserica din Bucole din Alexandria la Constantinopol, lucru care a fost făcut după mulţi ani de la trecerea la cele veşnice a Sfântului Atanasie.

Sfântul ierarh Atanasie Patelarie, patriarhul Constantinopolului

Sfântul Atanasie Patelarie s-a născut către sfârşitul veacului al XVI-lea, în oraşul Rethimno, din insula Creta, primind la botez numele de Alexie. El a purtat crucea a nenumărate încercări, mărturisind dreapta credinţă într-o perioadă de mari tulburări pentru creştinătatea răsăriteană.

Încă din fragedă vârstă se străduia să împlinească poruncile Evangheliei. Râvnind la viaţa duhovnicească, se îndeletnicea cu citirea Vieţilor Sfinţilor, aprinzându-se adesea de dorul de a urma nevoinţele acestora.

După moartea tatălui său s-a călugărit la metocul sinaitic din Iraclion, primind numele de Atanasie. Dorind însă o viaţă duhovnicească mai înaltă, după ce a vieţuit o vreme într-o mănăstire din Tesalonic, unde a fost hirotonit ierodiacon, a plecat în Sfântul Munte Athos, la Mănăstirea Esfigmenu, apoi la Xiropotamu, unde i s-a dat ascultarea de a sluji la trapeză.

Se hrănea doar cu pâine şi apă, iar nopţile le petrecea în rugăciune, dormind câteva ore şi având drept aşternut, atât vara cât şi iarna, pământul gol. După un pelerinaj în Ţara Sfântă şi la Muntele Sinai, Atanasie Patelarie a venit pe la anul 1626 în Ţara Românească, ca dascăl. Aici a tradus Psaltirea în limba greacă populară.

Marele patriarh al Constantinopolului, Chiril Lucaris († 1638), l-a chemat pe Atanasie la Constantinopol, să sprijine credinţa ortodoxă atacată de necreştini şi de eretici. În anul 1631 este ales mitropolit al Tesalonicului. De aici, el va trimite mai multe scrisori ţarului Rusiei, cerându-i sprijin pentru mitropolia sa, care era asuprită de turci.

În anul 1634, când patriarhul Chiril Lucaris este trimis în exil, la Constantinopol este aşezat, pentru puţină vreme, mitropolitul Atanasie al Tesalonicului. În cele din urmă, otomanii l-au silit să părăsească tronul patriarhal.

Nevoit să strângă milostenie pentru a plăti datoriile mitropoliei, a plecat spre Moldova, unde a găsit sprijin la curtea evlaviosului domnitor Vasile Lupu (1634-1653), care l-a trimis la Mănăstirea Sfântul ierarh Nicolae din Galaţi.

Întorcându-se însă la Constantinopol, este reales patriarh în vara anului 1652. N-a păstorit însă decât puţină vreme, după care a fost nevoit să renunţe, din pricina potrivniciei turcilor otomani, şi s-a întors la Galaţi.

Slujitorii bisericeşti şi credincioşii din oraşul de la Dunăre s-au bucurat mult de blânda şi înţeleapta păstorire a patriarhului Atanasie, care s-a arătat statornic în credinţă, purtându-şi crucea în chip neşovăielnic.

Sfântul Atanasie şi-a exprimat dorinţa de a-şi sfârşi viaţa la Mănăstirea Sfântul Nicolae din Galaţi (pe care o numea „mănăstirea sa”), dar voia lui Dumnezeu a fost alta: astfel, el a continuat să strângă milostenie pentru creştinii celorlalte Biserici Ortodoxe căzute sub ocupaţie otomană.

Ajungând pentru aceasta în Rusia, fiind bătrân şi bolnav, a primit însemnate daruri de la ţar şi de la patriarhul Nicon (1652-1666). La întoarcere a rămas în cetatea Lubnî (din Ucraina), unde s-a aşezat la Mănăstirea Schimbarea la Faţă din Mgarsk.

Cunoscându-şi mai dinainte vremea sfârşitului, Sfântul Atanasie a alcătuit un testament prin care a împărţit darurile primite de la ţar mai multor mănăstiri şi biserici din Moldova, din Sfântul Munte Athos şi din Muntele Sinai.

A rânduit de asemenea a se aduce daruri şi la Mănăstirea Sfântul Nicolae din Galaţi. Apoi s-a rugat pentru toţi păstoriţii săi, pentru cei ce i-au făcut bine şi pentru cei care l-au prigonit ori nedreptăţit în viaţă; şi-a cerut iertare de la toţi, iertându-i la rândul său pe toţi.

Cu cugetul împăcat şi încrezător în marea milostivire a lui Dumnezeu, având pe buze şi în inimă rugăciunea, a adormit în Domnul la 5 aprilie 1654, a treia zi de Paşti, în genunchi, cu Sfânta Evanghelie în mâini, rostind cu glas stins: „Doamne, primeşte sufletul meu!”

A fost îmbrăcat în veşminte arhiereşti şi aşezat în jilţ, ţinând în mână cârja. Apoi a fost pus într-un mormânt săpat înlăuntrul bisericii Mănăstirii din Mgarsk.

Prin rânduială dumnezeiască, trupul ostenit de nenumărate nevoinţe al cinstitului ierarh a rămas neschimbat. Lucrul acesta s-a aflat după opt ani de la mutarea sa la locaşurile cele veşnice, atunci când mitropolitul Paisie Ligaridis al Gazei, venind la Mănăstirea din Lubnî, a avut o vedenie.

Sfântul Atanasie i s-a arătat şi i-a cerut să fie scos din mormânt. Când acesta a fost deschis, trupul Sfântului Atanasie era întreg şi neputrezit, răspândind bună mireasmă.

Sfintele moaşte au fost aşezate cu mare cinste în partea dreaptă a bisericii, în ziua de 1 februarie 1662, iar pomenirea între Sfinţi a ierarhului Atanasie Patelarie s-a hotărât a fi la 2 mai, odată cu cea a ocrotitorului său, Sfântul Atanasie al Alexandriei. Cinstitele moaşte au rămas neatinse de focul care a cuprins de două ori biserica, dar nu şi pe vieţuitorii mănăstirii, pe care i-a păzit sfântul.

La începutul veacului al XX-lea, Sfintele sale moaşte au fost duse la Harkov, iar din anul 1943 au fost puse spre închinare, în catedrala Buna Vestire din acel oraş.

În toamna anului 2004, când se împlineau 350 de ani de la mutarea sa la ceruri, a fost adusă de la Harkov, la Galaţi, un fragment din moaştele Sfântului Atanasie Patelarie.

Sfânta Matrona

Sfânta Matrona s-a născut în anul 1881, în satul Sebino din ţinutul rusesc Tula. Părinţii ei, Dimitrie şi Natalia, ţărani foarte evlavioşi şi cinstiţi, au dus o viaţă foarte modestă alături de cei patru copii ai lor, Matrona fiind cea mai mică, dobândită pe când părinţii nu mai erau tineri. Până să o nască, mama se gândea să o ducă la orfelinat, însă la scurt timp i s-a arătat în vis o pasăre albă cu chip de om şi cu ochii închişi, aşezată pe mâna ei dreaptă. Luând visul acesta drept semn de mustrare, femeia temătoare de Dumnezeu a renunţat să-şi mai lase copila la orfelinat. Deşi s-a născut fără vedere, mama sa a iubit-o nespus de mult.

Încă de la început Dumnezeu a dorit să descopere pe vasul Său cel ales; în vremea afundării în apa Botezului, s-a văzut un nor de tămâie cu bună mireasmă ridicându-se din cristelniţă. Mai mult, pe pieptul pruncei se putea vedea o ridicătură în semnul crucii. Miercurea şi vinerea nu se alăpta, ci dormea toată ziua. Întrucât din naştere era lipsită de vedere, copiii adesea o batjocoreau, pricină pentru care încă din copilărie se ferea de oameni, încetând să mai iasă din casă şi dăruindu-se rugăciunii şi cugetării la cele dumnezeieşti.

Locuind în apropierea bisericii satului, mergea la toate slujbele, stând neclintită şi învăţând cu timpul toate cântările. Chiar dacă îi lipsea vederea cea din afară, vederea cea duhovnicească a făcut-o să iubească nespus de mult icoanele, astfel că în camera sa întregul perete de sus până jos era plin de icoane în faţa cărora ardeau neîncetat candele şi dinaintea cărora se ruga îndelungate ceasuri, cuprinzând în inima sa de copil întreaga lume.

Pe când avea 6-7 ani, s-au arătat darurile duhovniceşti primite de la Dumnezeu, prin care putea vedea limpede gândurile şi păcatele oamenilor. Datorită purtării de grijă a boierului satului, Sfânta Matrona a făcut pelerinaje la Kiev, Moscova şi Sankt Petersburg.

Acolo, intrând în Catedrala unde slujea Sfântul Ioan de Kronstadt, acesta a poruncit ca poporul să se dea la o parte şi să îi facă loc tinerei Matrona, pe atunci de numai 14 ani, numind-o „al optulea stâlp al Rusiei”, cuvinte prin care o arăta ca una dintre puţinii rugători pentru patria care avea să fie cuprinsă de persecuţia ateistă bolşevică.

Pe când avea 17 ani, Sfânta Matrona nu a mai putut merge. Din acea clipă a stat tot restul vieţii mai mult întinsă pe pat, dăruindu-se cu mai multă osârdie rugăciunii, postirii şi mângâierii celor ce veneau la ea.

Curând au sosit vremuri grele şi tulburi peste Rusia: revoluţia, confiscarea pământurilor şi foametea.

În anul 1925, pe când avea 40 de ani, Sfânta a venit în Moscova, locuind pe rând în diferite case ale creştinilor, dar fără a se înregistra oficial, întrucât era căutată pentru a fi arestată.

Vieţuind aproape trei decenii în capitala Rusiei, ea a fost o mare rugătoare, săvârşind acea slujire duhovnicească, prin care a întors pe calea mântuirii mulţime de oameni. La ea veneau zilnic oameni pentru a primi izbăvire de mâhniri şi necazuri, dar şi vindecare de boli. Fericita îi liniştea, îi mângâia pe cap, îi însemna cu sfânta cruce şi le spunea cuvinte de încurajare ori se ruga pentru ei. Povăţuirile fericitei arătau însemnătatea discreţiei şi a smereniei.

Îndemna pe credincioşi, ca, atunci, când merg la preot sau duhovnic pentru sfat, să se roage ca Domnul să-l înţelepţească, încât să primească îndrumarea potrivită şi să evite a merge de la un preot la altul.

Pe cei foarte râvnitori îi povăţuia să nu se deosebească de ceilalţi oameni printr-o înfăţişare exterioară aparte. Ţinea mult la purtarea răbdătoare în necazuri. Sfătuia ca, la slujbe, privirea să nu caute spre nimeni, ochii să fie închişi sau îndreptaţi către o icoană din biserică.

Sfânta a primit oamenii credincioşi care o căutau pentru sfat şi mângâiere sufletească, până la sfârşitul vieţii, cu totul dezinteresată de vreun avantaj material.

În ultimele zile de suferinţă, a fost spovedită de duhovnic şi a primit cu smerenie Sfintele Taine. La 2 mai 1952, s-a mutat în lăcaşurile cele de sus, iar la 8 martie 1998, au fost descoperite moaştele sale nestricate, răspândind bună mireasmă, care au fost aşezate în mănăstirea Acoperământul Maicii Domnului din Moscova.

La 2 mai 1999, fericita Matrona a fost trecută în rândul sfinţilor de Biserica Rusiei, cinstirea sa răspândindu-se apoi în lumea întreagă, datorită mulţimii de minuni săvârşite credincioşilor.

Cuvioasa maică Matrona

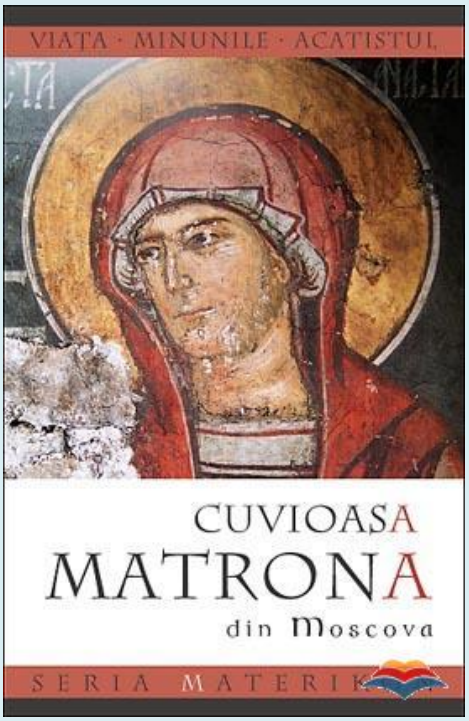

"Aleasă de Duhul lui Dumnezeu din scutecele prunciei, fericită Maică Matrona, orbirea şi neputinţa trupească spre curăţia duhovnicească de la Dumnezeu primind, cu darul înainte vederii şi al minunilor te-ai îmbogăţit şi cu cununa neputrejiunii de la Domnul te-ai împodobit. Pentru aceea şi noi cu mulţumire cunună de laude îţi aducem, strigând: Bucură-te cuvioasă maică Matrona, caldă rugătoare lui Dumnezeu pentru noi. "

Fericita Matrona (Matrona Dmitrievna Niconova) a văzut lumina zilei în anul 1885, în familia unor ţărani săraci din satul Sebino, gubernia Tula. Copiii şi nepoţii martorilor oculari mărturisesc despre o aromă deosebită care s-a răspândit în biserică în momentul când pruncul a fost pus în apă, iar cineva chiar a văzut un stâlp aromat, ridicându-se deasupra cristelniţei. Chiar şi părintele Vasile, preotul evlavios care a săvârşit taina Sfântului Botez în auzul întregului popor a vorbit despre sfinţenia acestui copil. ***Pe pieptul micuţei Matrona era şi semnul alegerii ei de către Dumnezeu - cruciuliţa nefăcută de mână (o proeminenţă în forma crucii).***

Matrona s-a născut oarbă. Mai mult decât atât - nu avea deloc ochi, adâncicturile ochilor fiind strâns închise de pleoape. Copiii îşi băteau joc de ea: fetele mai mari o băteau cu urzica, ştiind că Matrona nu cunoaşte cine anume o obijduieşte. De aceea, Matrona din copilărie se ferea de oameni şi chiar a încetat să mai iasă din casă.

Odată cu vârsta, se vădea tot mai pronunţat înzestrarea ei neobişnuită - era atrasă de cele sfinte, cereşti. Locuind în preajma bisericii, Matrona permanent era prezentă la toate slujbele. Stătea nemişcată la rugăciune, astfel învăţând toate cântările şi chiar fredonându-le încetişor după cliros. ***Din copilărie a agonisit şi darul rugăciunii neîncetate.***

Pe întreg parcursul vieţii sale, Matrona a fost înconjurată de icoane. Dragostea ei pentru ele era uimitoare. Cum putea ea să le vadă fiind oarbă? Nu în alt mod decât cu ochii duhovniceşti. În camera în care ea locuia tot peretele, de sus până jos, era cu icoane în faţa cărora neîncetat ardeau candele.

Pe când avea 6-7 ani, cei din jur au început să observe că îi sunt deschise taine ascunse celor maturi. De exemplu, ea cunoştea nu numai păcatele şi crimele tainice, ci chiar şi gândurile. ***Pentru rugăciunile ei oamenii primeau mângâiere în necazuri şi tămăduire de boli trupeşti.***

Datorită grijii fiicii boierului din sat, în adolescenţă, Matrona a avut ocazia să facă pelerinaje. A fost la locurile sfinte din Kiev, din Moscova şi din Sankt-Petersburg. ***Iar la Sankt-Petersburg, în Catedrala Sfântului Andrei, cuviosul Părinte Ioan din Kronstadt a poruncit ca tot poporul să se dea la o parte în momentul când Matrona, în vârstă de numai de 14 ani, se apropia de amvon şi a numit-o prooroceşte „al optulea stâlp al Rusiei”.***

A mai trecut puţin timp şi Domnul, care îi cercetează pe aleşii săi cu scârbe, a lipsit-o pe Matrona de marea ei mângâiere de a fi la slujbe: la vârsta de 17 ani i s-au „luat” brusc picioarele. De atunci Matrona n-a mai putut merge.

Au sosit timpuri grele, pe care cu mult mai înainte le-a prezis Matrona: revoluţia, împărţirea pământurilor, foametea.

Din anul 1925 fericita Matrona se stabileşte la Moscova. Pribegea de la o casă la alta. Mulţimea de popor care veneau după ajutor la Matrona nu seca. Veneau şi din Moscova şi din satul ei de baştină şi din alte oraşe.

Matronuşca era întruchiparea Îngerului luptător cu o sabie de foc în mâini cu care biruia pe vrăjmaşi. Ea vindeca cu rugăciunea şi cu apă sfinţită de rugăciune.

În memoria celor care o cunoşteau personal a rămas mică de statură, ca un copil (nu în zadar o numeau Matronuşca), cu mâinile şi picioarele miniaturale. Şezând, încrucişându-şi picioarele, pe pat sau pe laiţă...

Cu părul bogat, străbătut de o cărare la mijloc... Pleoapele strâns închise... Pe frunte i s-a format o adâncitură de la degetele cu care îşi făcea semnul crucii... Se însemna cu semnul Sfintei Cruci rar, cu străduinţă, degetele căutau adâncitura...

Avea o faţă plină de bunătate şi lumină... Vocea blândă...Îi mângâia pe oamenii necăjiţi de nevoi şi necazuri, îi liniştea, îi netezea pe cap, îi însemna cu Sfânta Cruce, le spunea cuvinte de încurajare. Uneori glumea, iar alteori acuza cu asprime şi povăţuia. Câteodată era suficient să spună un singur cuvânt şi sufletul se trezea, se refăcea. Vindeca sufletele de necredinţă, le izbăvea de chinurile diavoleşti, cum ar fi: neputinţă, slăbiciune, împietrire, îndrăcire...

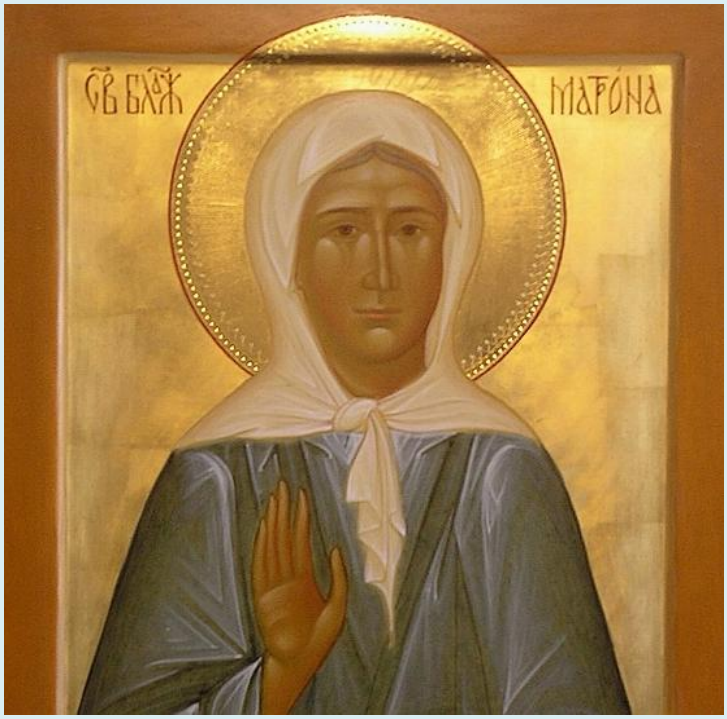

Fericita Matronuşca cu multă străduinţă îi povăţuia pe creştini: ***„Vine vremea amăgirii. Mulţi vor cădea în mrejele ei. Când mergeţi la un stareţ sau părinte după sfat, rugaţi-vă ca Domnul să-l înţelepţească să vă dea răspunsul corect”.***

Deseori repeta: ***„De ce să judeci alţi oameni? Gândeşte-te mai des la tine. Fiecare oiţă va fi atârnată de propria-i codiţă. Ce ai tu cu alte codiţe?”***

„Când mergi la biserică, nu privi la nimeni, roagă-te cu ochii închişi sau aţinteşte-i la o icoană. Nu te interesa de viaţa preoţilor şi nu alerga în căutarea stareţilor şi a celor văzători cu duhul. Lumea se află în răutate şi amăgire, iar amăgirea - ademenirea sufletelor - va fi directă, fii cu mare grijă.”

Iar celor cu o râvnă mai mare le spunea: ***„Dacă doreşti să-i slujeşti Domnului, roagă-te acasă, fii maică în taină, caută să nu te evidenţiezi dintre ceilalţi oameni, purtând haine negre”.***

Învăţa să ne lăsăm în voia Domnului, să ne rugăm neîncetat, să trăim cu rugăciune. Cât mai des să ne însemnăm cu Sfânta Cruce, să facem cruce obiectelor din preajma noastră, astfel apărându-ne de forţa răului. Mai des să ne împărtăşim cu Sfintele Taine. Să-i iubim şi să-i iertăm pe cei bătrâni şi neputincioşi. Să nu credem în vise. Să răbdăm scârbele şi necazurile...

Maica Matrona a predicat în primul rând prin fapte, prin viaţa sa închinată slujirii Domnului şi aproapelui. Iar minunile săvârşite de ea cu numele Domnului oare nu sunt cea mai puternică predică, menită să întărească credinţa celor puţin credincioşi?

În perioada ateismului militant astfel de piloni duhovniceşti precum era maica Matrona aveau menirea ca prin lumina lor să împrăştie întunericul necredinţei, deznădejdii şi a lipsei de dragoste.

Se povesteşte că în timpul demonstraţiilor (7 noiembrie şi 1 mai) ea nu le permitea fiilor săi duhovniceşti să iasă din case, îi îndemna să închidă geamurile şi oberlihturile. Ei i se descoperea adevăratul sens al evenimentelor – atunci când masele excitate, purtând drapele roşii şi cântând cântece revoluţionare treceau pe străzile Moscovei dracii umpleau tot spaţiul străzilor, pătrunzând şi în case.

În unele acţiuni ale maicii Matrona se întrevedeau elemente caracteristice nebunilor pentru Hristos. Astfel pot fi explicate şi cuvintele ei referitor la aceea cum să ne mântuim: ***„Agăţaţi-vă cu toţii de călcâiul meu şi vă veţi mântui, nu vă desprindeţi de mine, ţineţi-vă cât mai strâns”.***

Şi, într-adevăr, după moartea sa (2 mai 1952), nenumăraţi pelerinii, veniţi la mormântul maicii s-o pomenească, să vorbească cu ea şi să-i ceară ajutorul, au avut parte de semne şi vindecări miraculoase.

În anul 1998, pe 8 martie, în Duminica triumfului Ortodoxiei, cu binecuvântarea patriarhului Alexie al II-lea, a avut loc aflarea moaştelor nevoitoarei secolului XX, Fericitei Maici Matrona. Racla cu cinstitele moaşte a fost depusă în mănăstirea de maici „Acoperământul Maicii Domnului” din Moscova.

Adresa mănăstirii: or. Moscova, str. Taganskaia nr. 58 (staţia de metro „Taganskaia”, ieşirea pe strada Taganskaia). De aici cu orice autobuz sau troleibus, până la staţia a doua).

Cartea despre viaţa ei conţine şi Acatistul ei. Spre citirea lui ne îndeamnă chiar Sfânta Matrona: ***“Toţi, toţi să veniţi la mine şi să-mi povestiţi necazurile voastre, de parcă aş fi vie, căci eu vă voi vedea, vă voi auzi şi vă voi ajuta. Pe toţi cei care îmi vor cere ajutorul, îi voi întâmpina la moarte, pe fiecare în parte”.***

Viața Sfintei Matrona (2 mai) - o femeie simplă, invalidă, cu o imensă putere duhovnicească

„O femeie simplă, invalidă, a dobândit o imensă putere duhovnicească”

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse a hotărât în 2013 ca ziua aflării moaștelor Sfintei cuvioase Matrona să devină sărbătoare bisericească.

„De fiecare dată când citești viața Sfintei Matrona, când auzi istorisiri orale, când ajungi față în față cu minunata credință a poporului nostru în ajutorul ei benefic, te întrebi involuntar cum de s-a întâmplat că o femeie simplă, invalidă, foarte îngrădită în comunicarea ei cu lumea, a dobândit o așa imensă putere duhovnicească încât, încă din timpul vieții, mulțimi și mulțimi de oameni se îndreptau către ea pentru sfat, ajutor și rugăciune”, a spus patriarhul Kirill al Moscovei și al întregii Rusii în predica sa de la Mănăstirea Pokrovsky din data de 8 martie, la 20 de ani de la descoperirea sfintelor moaște ale Sfintei Matrona.

Patriarhul Kirill a spus că pentru a înțelege de ce Sfânta Matrona a primit atât har de la Dumnezeu trebuie să ne gândim la lucrarea Mântuitorului Hristos de răscumpărare a păcatelor trecând prin grele suferințe, prin rușine și prin înfricoșătoarea pătimire a morții pe cruce.

Patriarhul Moscovei a reflectat asupra înțelesului suferinței observând că „de regulă, considerăm suferința un coșmar, ceva ce ar trebui evitat sau care trebuie uitat imediat”. Deși în circumstanțele dificile ale vieții suntem tentați să cârtim,

„credinciosul care trece prin suferință fără să își piardă credința în Dumnezeu devine realmente diferit”. Dacă nu ar fi existat întristările din viața noastră, „probabil că nu ar fi existat nici mântuirea sufletului, pentru că întristările trezesc mintea, întăresc voința și credința”.

„Matronuşka s-a născut în întristare. Ea nu a avut bucurii omenești. Ea nu vedea chipurile oamenilor, nu a văzut albastrul cerului, nu a văzut lumea înconjurătoare”, a spus patriarhul Kirill subliniind faptul că noi nu ne putem imagina lumea în care trăia dreapta Matrona.

„Dacă nu ar fi fost aceste pătimiri, nu ar fi existat nici Matronuşka!”

Pentru a străluci ca o stea, a fost nevoie să treacă printr-o suferință specială și o experiență a vieții specială, care i-au deschis vederea către o altă lume, diferită de cea din jurul ei pe care nu o percepea. „Matrona cunoștea cu adevărat, ea vedea cu adevărat cu ochii ei nevăzători acea lume și ne putem imagina ce putere avea rugăciunea ei de vreme ce ea avea nu credință, ci cunoaștere - cunoașterea prezenței lui Dumnezeu în viața omului”.

Patriarhul Kirill a spus că reflectând la viața Sfintei Matrona „trebuie să învățăm să percepem corect suferința”. „Suferința nu trebuie să ne distrugă, nici să ne diminueze puterile, ci ar trebui mai degrabă să ne întărească credința și să ne ascută simțurile religioase”.

„De fiecare dată când Dumnezeu ne conduce prin greutăți, să ne aducem aminte de dreapta stareță Matrona din Moscova și să dea Dumnezeu ca exemplul ei să ne ajute să transformăm întristarea în putere duhovnicească și bucurie interioară - bucuria legăturii cu cele înalte, cu lumea de sus”, a spus prea fericitul Părinte Kirill în încheierea predicii sale cu ocazia împlinirii a douăzeci de ani de la aflarea moaștelor Sfintei cuvioase Matrona din Moscova.

Stavrofora Teofania, stareța Mănăstirii Acoperământul Maicii Domnului din capitala Rusiei: “Sfânta cuvioasă Matrona din Moscova este marea noastră ocrotitoare și protectoare. Ea ajută pe toți care se adresează ei cu credință: în familii stăpânește pacea și darea de bine, se rezolvă problemele de la lucru, la studiu și problemele de sănătate. Dar mai ales, fericita Matrona îi aduce pe toți la credința lui Hristos. Adesea ni se povestește despre faptul că însăși Matronuşka se arată în visuri oamenilor și le spune: „Eu te voi ajuta, numai să vii la mine”. Dar acea persoană poate că nici nu a auzit despre ea. Ea începe să caute și descoperă că există o astfel de sfântă ortodoxă. Vine la noi în așezământ, se roagă și primește ceea ce cere. O mulțime de astfel de cazuri sunt consemnate de noi, cu atât mai mult că foarte des suntem informați despre astfel de cazuri de către pelerinii care vin din afara granițelor".

În semn de frățietate față de poporul ortodox rus, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât în luna februarie înscrierea începând cu anul 2019 a Sfintei cuvioase Matrona din Moscova în calendarul Bisericii noastre, cu zi de prăznuire data de 2 mai.

Sfânta Matrona din Moscova - Sfinte moaşte

- **Mănăstirea Acoperământul Maicii Domnului (Pokrovsky):**

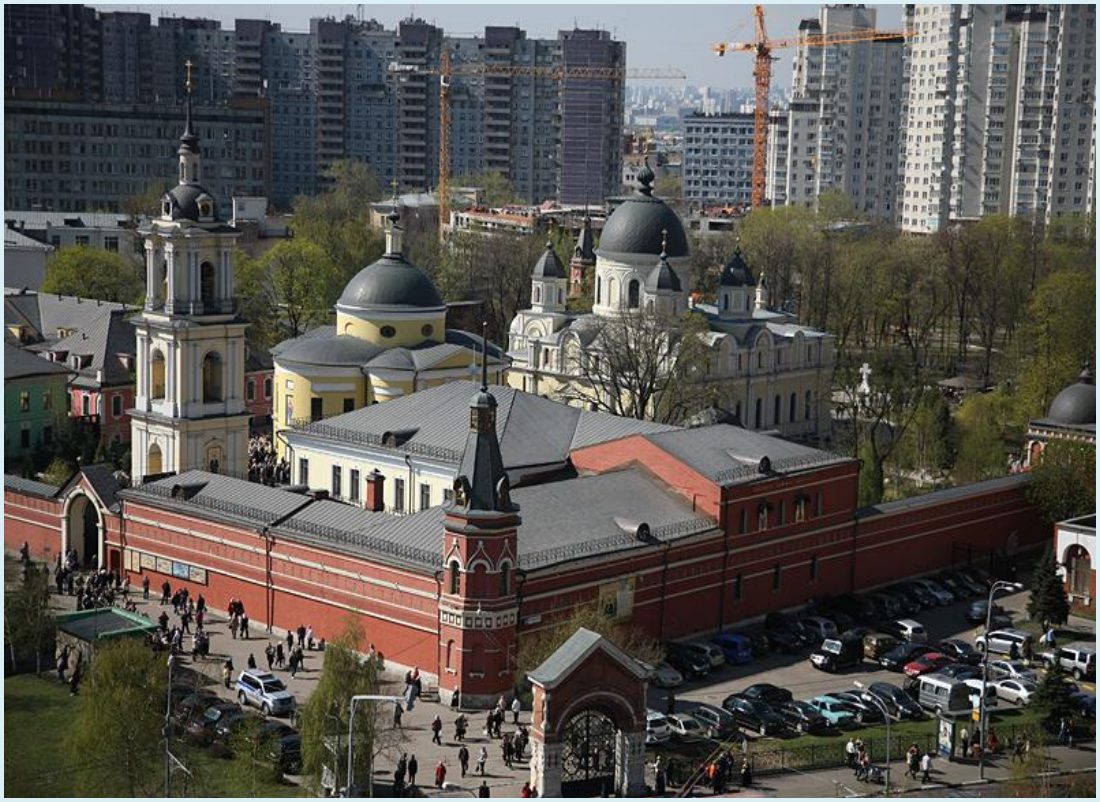

- **The Holy Monastery of St. Panteleimon, Kokkinara and St. Matrona of Moscow**

Wondrous icon of St. Matrona of Moscow, treasured by the Monastery of St. Panteleimon, Kokkinara, Penteli(near Athens, Greece), with many offerings and flowers given out of love and thanks to the Saint

The Holy Relic of St. Matrona of Moscow, treasured by the Monastery of St. Panteleimon, Kokkinara, Penteli

The relics of the Blessed Matrona of Moscow to the Svyatogorsk Laura of the Dormition (Donetsk diocese of the Ukrainian Orthodox Church)

The Holy Relic and Icon of St. Matrona of Moscow

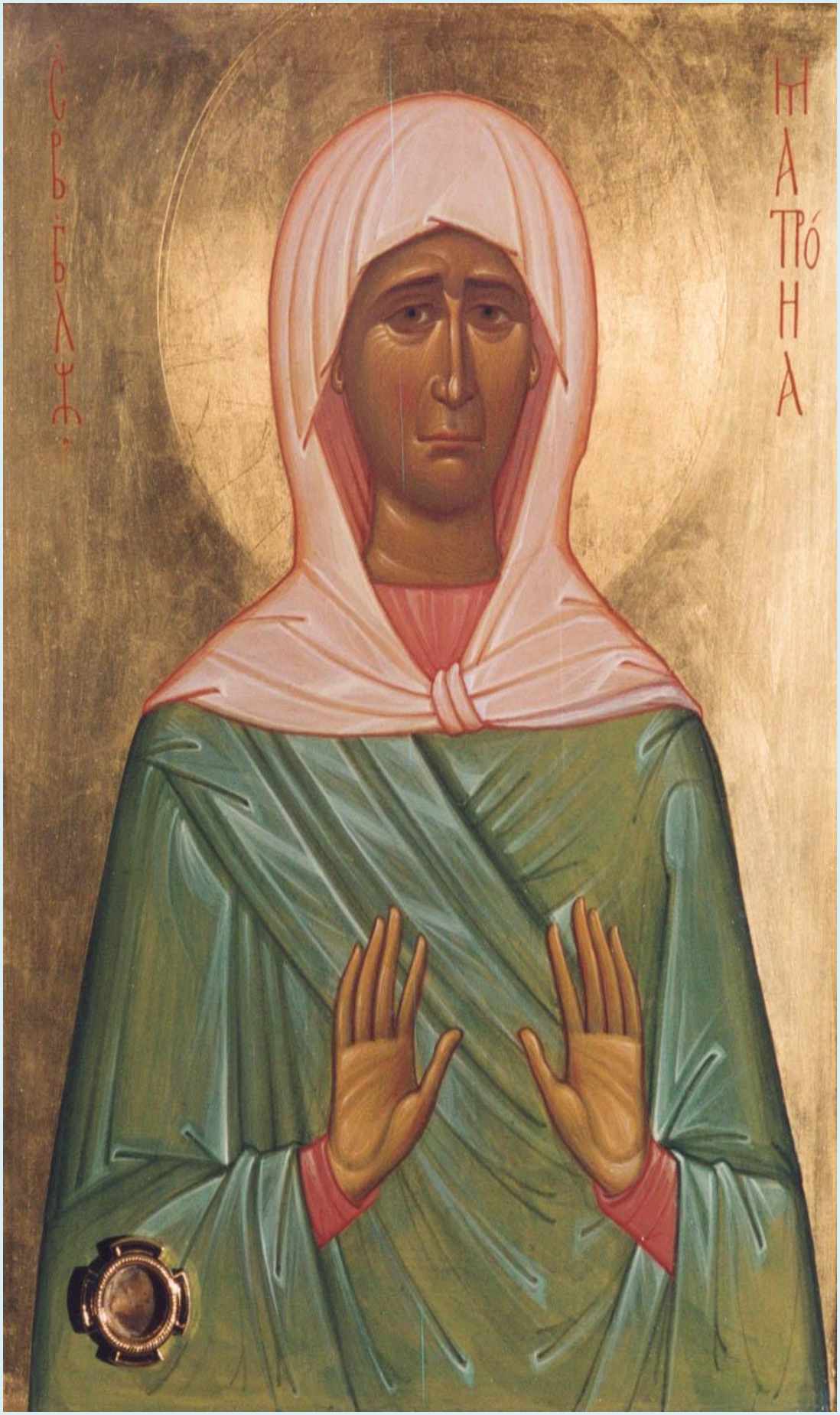
СРЬБЛЯНЫ
МАТРО́НА

СВ. БЛЖННАЯ
МАТРО́НА
eparchia.at.ua

МАТРОНА

The reliquary of St. Matrona of Moscow, with many scenes from her life

СВЯТАЯ БЛАЖЕННАЯ МАТРОНО
МОЛИ БОГА О НАС

Sfânta Matrona din Moscova - Minuni

Câteva minuni ale fericitei maicii Matrona

La vârsta de paisprezece ani ajunge, însoţită de o prietenă, în catedrala Sfântului Andrei, unde slujea Sfântul Ioan de Kronstadt. După încheierea slujbei, Sfântul a rugat lumea adunată să îi facă loc Matronei adresându-i acesteia chemarea: “Matronuska, vino-vino la mine! Iată vine schimbul meu - al optulea stâlp al Rusiei”.

***

Sfânta Matrona a prevăzut venirea revoluţiei bolşevice (“vor jefui, vor distruge bisericile şi vor prigoni pe mulţi”) şi intrarea Rusiei în cel de-al doilea război mondial.

În 1925 se mută la Moscova. Datorită lucrării ei duhovniceşti, pe care o va face aici timp de treizeci de ani, comuniştii vor căuta să o aresteze. Fără succes, însă.

“Se mai povesteşte că, întrucât prevedea cu duhul neplăcerile, Matrona părăsea anumite case în grabă întotdeauna în ajunul venirii la ea a miliţiei, deoarece locuia fără viză. Erau timpuri grele şi oamenilor le era frică să o treacă în cartea de imobil. Astfel, ea s-a salvat de la represiuni nu numai pe sine, ci şi pe gazdele care o adăposteau”.

***

“Odată a venit un militar s-o aresteze pe Matrona, dar ea i-a spus: ***“Du-te, du-te mai repede acasă, ai o nenorocire. Iar oarba nu va pleca nicăieri de aici, eu stau în pat, nu plec nicăieri.”***

El a ascultat-o. A plecat acasă: soţia lui se arsese la lampa de gaz. A reuşit s-o ducă la spital.

A doua zi, când s-a dus la serviciu, a fost întrebat: “Ei, ai arestat-o pe oarbă?”

“ Pe oarbă n-o voi aresta niciodată, a răspuns el”.

***

Cartea abundă în mărturii despre darurile Sfintei.

Z.V.Jdanova povesteşte: “Măicuţa era cu desăvârşire analfabetă, dar în acelaşi timp ştia totul.

În 1946 trebuia să-mi susţin proiectul de diplomă “Ministerul flotei militare” (pe atunci îmi făceam studiile la Institutul de arhitectură din Moscova). Îndrumătorul meu, nu înţeleg de ce, mă persecuta tot timpul. În decurs de cinci luni nu m-a consultat nici o dată, fiind hotărât să mă “pice”. Cu două săptămâni înainte de examen mi-a spus: “Mâine va veni comisia şi va confirma netemeinicia lucrării dumneavoastră!”

Am venit acasă plângând: tata era arestat şi nimeni nu mă putea ajuta, mama se afla în întreţinerea mea şi singura şansă era să-mi susţin proiectul ca să pot lucra.

Maica m-a ascultat şi mi-a spus: ***“Nu-i nimic, vei susţine proiectul. Diseară vom bea ceai şi atunci vom discuta!”***

De-abia am putut să aştept până seara şi iată că îmi spune măicuţa: ***“Să plecăm în Italia, în Florenţa, la Roma, să privim operele marilor maeştri…”. Şi a început să enumere străzile, clădirile! S-a oprit: “Iată Palazzo Pitti, iată un alt palat cu arcuri - să faci la fel ca şi acolo - cele trei etaje de jos ale clădirii cu o zidire masivă şi cu două arcuri la intrare”.***

Eram uluită de vedenia ei. Dimineaţa am sosit la institut, am aplicat pe proiect calculele şi cu tuş maro am făcut toate corecturile. La ora 10 a sosit comisia.

Îmi analizează proiectul şi-mi spune: ”Dar proiectul e reuşit, arată excelent. Susţineţi-l!”.

***

Sfânta Matrona era şi o foarte bună sfătuitoare: “Vindecând bolnavii, maica le cerea credinţă în Dumnezeu şi îndreptarea de la păcat a vieţii.

Astfel, pe o femeie care venise la ea a întrebat-o dacă într-adevăr crede că Dumnezeu o va vindeca.

Alteia, bolnavă de epilepsie, îi spunea să nu lipsească de la nici o Liturghie şi la fiecare să se spovedească şi să se împărtăşească cu Sfintele Taine ale lui Hristos.

Pe cei ce duceau viaţă de concubinaj îi binecuvânta să se cunune în biserică.

Tuturor le cerea să poarte neapărat cruce la gât”.

O minune a Sfintei Matrona din Moscova

Prima dată am fost la mormântul maicii Matrona în toamna anului 1995. Atunci m-am rugat, am luat nisip și am plecat acasă, în Nijnevartovsk. La noi în biserică, măicuța este iubită de toată lumea și mulți, în timpul concediului, se duc la Moscova, pentru a ajunge la mormântul ei.

Țineam nisipul de un an și jumătate, când sora mea Maria mi-a povestit despre boala ei. I se depistase o tumoare malignă la glanda tiroidă. Terapia trebuia să urmeze câteva etape: operația, tratamentul cu raze, cu preparate hormonale.

Maria citea cartea despre viața măicuței, iar când a aflat că am nisip de la mormântul ei, mi-a cerut să-i dau.

Și iată, cum i-am dat nisipul, îi vine în vis măicuța. O mângâie cu mâna pe gât și-i spune: ***„Îți cunosc boala, nu-ți face griji, te vei vindeca și va fi bine”.***

Acum Maria nu mai are nevoie de operație. Iată cum ne ajută măicuța. Chiar fiind la mare depărtare, ne ajută pe toți neputincioșii.

O enoriașă a Bisericii Nașterii Domnului
orașul Nijnevartovsk, regiunea Tiumeni

(Viața și minunile Sfintei Matrona din Moscova, Editura Sophia, București 2003, p. 117) - doxologia.ro

Vindecări minunate ale Sfintei Matrona din Moscova

Eu și soțul meu vrem să povestim cum ne-a ajutat nouă maica Matrona. De 17 ani trăiam cununați doar civil, iar în anul 1997 Dumnezeu ne-a înțelepțit să ne cununăm și religios. Copii nu aveam. Mulți ani am urmat un tratament, însă în zadar. Din cauza păcatelor noastre, Dumnezeu nu ne dădea copii. Iar în 1995 am suportat o operație grea și am fost clasată cu invaliditate de grupa a II-a. În 1997 am avut a doua operație.

În 1996 mi s-a povestit despre clarvăzătoarea maică Matrona. Am început să merg la ea, la cimitirul Danilovsk. Mă rugam pentru sănătate, pentru mine și pentru apropiații mei, și pentru copii. La drept vorbind, nici nu eram sigură dacă aș fi putut crește copii, căci cu sănătatea stăteam prost. Mi-am spus însă: „În toate e voia lui Dumnezeu.”

În 1997 am visat că o voce de femeie îmi spune: „Vei naște o fetiță…” Aceasta s-a întâmplat la începutul anului… M-am gândit: „Aici ceva nu e în regulă. Cum să se întâmple una ca asta, câtă vreme eu nu pot naște…?!” Tot în vis am aflat că voi naște spre sfârșitul anului, prin noiembrie-decembrie. I-am povestit soțului. Am așteptat un an întreg, dar nu s-a întâmplat nimic. M-am gândit că nu înțelesesem eu bine.

A mai trecut un an. Și pe 22 noiembrie Dumnezeu ne-a dăruit o fetiță! Am numit-o Maria.

Eu, păcătoasa, uitasem de ziua de naștere a Matronușkăi. Îi spun soțului: „Stai un pic, să mă uit în viața Matronușkăi.” Și mie, și soțului ni s-au umplut ochii de lacrimi. Matronuṣka s-a născut pe 22 noiembrie, fetița noastră - la fel, pe 22 noiembrie. Mijlocitoarea noastră în fața Domnului și a Maicii Domnului este maica Matrona!

Anatoli și Tatiana, Moscova

(Viața și minunile Sfintei Matrona din Moscova, Editura Sophia, București 2003)

Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru mine!

Vreau să vă povestec despre ajutorul cuvioasei Matrona. Cu câțiva ani în urmă, familia mea căuta ajutor și rezolvarea diverselor probleme la diferite persoane cu puteri paranormale. Iar după un timp, noi ne-am înstrăinat de ei, am început să mergem la biserică, deși atunci încă nu eram îmbisericiți cu adevărat.

Dar după un timp (aproximativ un an) au început să mi se întâmple lucruri înspăimântătoare (aveam pe atunci 20 de ani). Nu puteam aproape deloc să mănânc, am slăbit cu vreo 10 kg, iar dimineața mă sculam cu senzația că am luat în spate un sac plin de cărămizi (îmi era foarte greu în fiecare dimineață să mă și lupt pentru viață). La acestea ar trebui de adăugat că îmi era frică de orice și căzusem în deznădejde, credeam că în curând îmi voi pierde și capacitățile intelectuale.

Mă stingeam din viață în fața ochilor mamei mele. În deznădejde ne-am adresat unui preot cunoscut (pr. Alexandru - să-i dea Dumnezeu sănătate), care și mi-a povestit despre Matușca Matronușca. Părintele mi-a dat niște ulei de la moaștele cuvioasei și m-a îndemnat în fiecare seară să-mi ung fruntea în formă de cruce cu uleiul primit și să spun această mică rugăciune:

„Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru mine!”. Deși inițial o facem cu greu, totuși nu am refuzat această ideie de ajutor. După sfatul preotului am început să mă impun și să mănânc, chiar dacă cu de-a sila. Nu am observat inițial schimbări, dar după o lună am înțeles că toate revin la normal.

Și tot atunci de parcă în fața ochilor mi-a apărut un tablou: de parcă în pieptul meu, ar fi existat un mecanism asemenea celui din ceas, și de parcă cineva reglează piesele din el, care după aceasta începe să funcționeze normal.

Sfântă maică Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

(Din Sfânta Matrona din Moscova, Veniți să-mi povestiți necazurile voastre, Ed. Ortodoxia, București 2015, p. 58-59)

Păzirea de duhul deprimării

Să-ţi faci semnul crucii mai des, fiindcă te păzeşte ca un lacăt pe uşă. Mântuieşte-te şi te apără cu puterea cinstitei şi de viaţă dătătoarei Cruci.

Pe umărul nostru stâng stă un demon, iar pe cel drept un înger păzitor. Fiecare om are cărţile sale: în una se scriu păcatele şi în cealaltă faptele bune.

Dacă cineva ne face să săvârşim ceva rău sau spune ceva ce ne mâhneşte - de pildă vreun om bătrân sau bolnav, sau vreun ieşit din minţi - nu te mâhni, ci mai curând ajută-le. Trebuie să ajutăm pe bolnavi cu toată silinţa şi să-i iertăm, orice ar zice sau ar face.

Fiecare casă trebuie să aibă o odaie îndreptată spre răsărit (ca un paraclis), cu o masă - altarul de rugăciune al lui Dumnezeu. Şi la ea să nu se mănânce şi să nu se bea. (Dreapta Matrona cea oarbă de la Moscova)

(Cerească Înțelepciune de la cei de Dumnezeu luminați Dascăli despre Cum să biruim deprimarea, ediția a 2-a, traducere de Constantin Făgețan, Editura Sophia, București, 2008, pp. 108-109)

Sfânta Matrona cea oarbă - 60 de ani de la mutarea în lăcaşurile cereşti: “De ce să-i judeci pe alţii? Gândeşte-te mai des la tine”

Sfinţi şi icoane: Sfânta cuvioasă Matrona cea oarbă

Zid şi acoperământ erai în timpul vieţii tale, fericită maică, tuturor celor ce alergau la tine şi după moarte nu încetezi să mijloceşti înaintea lui Dumnezeu pentru cei ce cu credinţă vin la mormântul tău. Pentru aceasta, auzi-ne pe noi, păcătoşii, îndureraţi şi de multe necazuri fiind stăpâniţi şi nădăjduind toţi în ajutorul rugăciunilor tale, îţi cântăm: (…) Bucură-te, cuvioasă maică Matrona, caldă rugătoare lui Dumnezeu pentru noi!

Aceasta se născu în familia unor ţărani săraci din satul Sebino, guberia Tula. [...]

Întrucât din naştere fu lipsită de vedere, copiii adesea o batjocoreau, iar fetele mai mari o băteau cu urzică, pricină pentru care încă din copilărie se ferea de oameni, începând să mai iasă din casă şi dăruindu-se rugăciunii şi cugetării la cele dumnezeieşti. Locuind în apropierea bisericii satului, mergea la toate slujbele, stând neclintită şi învăţând cu timpul toate cântările.

Chiar de îi lipsea vederea cea din afară, vederea cea duhovnicească o făcu să iubească nespus de mult icoanele, astfel că în odaia sa întregul perete de sus până jos era plin de icoane în faţa cărora ardeau neîncetat candele şi dinaintea cărora petrecea îndelungate ceasuri în rugăciune, cuprinzând în inima sa de copil întreaga lume.

Pe când avea 6-7 ani, se arătară darurile bogate pe care Dumnezeu le vărsase într-însa, căci putea vedea limpede gândurile şi păcatele oamenilor.

Datorită purtării de grijă a boierului satului, Sfânta Matrona se învrednici să facă pelerinaje la Kiev, Moscova şi Sankt Petersburg.

St. Matrona meeting the icon of the Theotokos the "Searcher for the Lost" in procession

Pe când intra în Catedrala Sfântului Andrei unde slujea Sfântul Ioan de Kronstadt (pomenit la 20 decembrie, ziua adormirii sale din anul 1908 şi 8 iunie, ziua proslăvirii sale, 1990), sfântul părinte porunci ca poporul să se dea la o parte şi să îi facă loc tinerei Matrona, pe atunci de numai 14 ani, numind-o „al optulea stâlp al Rusiei”.

Sfântul Ioan de Kronstadt

Pe când avea 17 ani, Dumnezeu o lipsi pe Sfânta Matrona de mângâierea pelerinajelor, luându-i pe neaşteptate puterea de a merge. Din acea clipă petrecu tot restul vieţii mai mult întinsă pe pat, dăruindu-se cu mai multă osârdie rugăciunii, postirii şi mângâierii celor ce veneau la dânsa.

Curând sosiră vremuri grele şi tulburi peste Rusia: revoluţia, împărţirea pământurilor şi foametea.

În anul 1925, pe când avea 40 de ani, sfânta maică veni să locuiască în Moscova, petrecând în răstimpuri scurte în case ale creştinilor, unde venea mulţime mare de popor pentru a primi mângâiere şi izbăvire de mâhniri şi necazuri. Iar dânsa îi liniştea, îi mângâia pe cap, îi însemna cu Sfânta Cruce şi le spunea cuvinte de încurajare. Uneori glumea, alteori era aspră. Câteodată spunea numai un cuvânt şi sufletul se tămăduia de tulburare şi tristeţe.

Nu cu multă vreme înaintea adormirii sale, le spunea celor apropiaţi:
- Toţi, toţi să veniţi la mine şi să-mi povestiţi necazurile voastre, de parcă aş fi vie, căci eu vă voi vedea, vă voi auzi şi vă voi ajuta!

şi:
- Agăţaţi-vă cu toţii de călcâiul meu şi vă veţi mântui, nu vă desprindeţi de mine, ţineţi-vă cât mai strâns!

La 2 mai 1952, se mută în lăcaşurile cele de sus, iar la 8 martie 1998, se aflară moaştele sale necuprinse de stricăciune răspândind bună mireasmă şi izvorând fără oprire minuni, care se aşezară cu multă evlavie în mănăstirea Acoperământul Maicii Domnului din Moscova.

Peste un an, la 2 mai 1999, Sfânta Matrona fu trecută în rândul sfinţilor, cinstirea sa răspândindu-se apoi în lumea întreagă pentru marea mulţime de minuni săvârşite prin mijlocirea sfintei noastre maici.

Logos: Sfânta Matrona din Moscova

Născută în anul 1881, în gubernia Tula, într-o familie de ţărani săraci, cu patru copii, semnele alegerii ei de către Domnul s-au arătat încă înainte de naştere. Din cauza sărăciei în care trăiau, mama Matronei se gândea să o abandoneze în orfelinatul contelui Goliţân. Un vis prevestitor i-a zădărnicit acest plan. Viitorul ei copil i s-a arătat în somn sub forma unei păsări albe, cu chip omenesc, având ochii închişi. La naştere, apropiaţii au constat că fetiţa era oarbă.

Când a venit vremea botezului, i-au pus numele Matrona, în cinstea Cuvioasei Matrona a Constantinopolului, care a trăit în secolul al V-lea şi care este pomenită pe data de 9\22 noiembrie.

La botez s-a întâmplat prima minune: “Când preotul a cufundat-o în cristelniţă, cei prezenţi au văzut cum deasupra ei se înălţa un stâlp de fum bineinmiresmat”.

Botezul Sfintei Matrona

Copilul s-a născut însemnat: “Pe pieptul fetiţei era o mică umflătură în formă de cruce, o cruciuliţă în relief, nefăcută de nimeni”.

Precocitatea ei duhovnicească s-a manifestat în mai multe feluri.

“Peste ani, o prietenă povestea că, pe când Matrona era încă sugar, mama ei se plângea: “Ce să fac? Fata nu primeşte sân miercurea şi vinerea, în aceste zile doarme într-una. Mi-este imposibil s-o trezesc”.

Încă din copilărie, în timpul nopţii, când părinţii dormeau, ea se furişa la colţul sfânt şi într-un mod de neînţeles, lua de pe raft icoanele, le aşeza pe masă şi în liniştea nopţii, se juca cu ele”.

Foarte de timpuriu Domnul a înzestrat-o cu darul clarviziunii, al facerii de minuni, al vindecării bolnavilor, al discernământului.

”Cei apropiaţi observau că ea cunoştea nu numai păcatele omeneşti, crimele, ci şi gândurile. Ea simţea apropierea unei nenorociri, a calamităţilor naturale şi sociale.

Prin rugăciunile ei oamenii primeau vindecare de boli şi mângâiere în necazuri. În consecinţă, au început să vină în casa Nikonovilor tot felul de oameni, căruţe cu bolnavi din satele şi comunele învecinate, din tot judeţul, chiar şi din alte

judeţe, precum şi din alte gubernii. Erau aduşi bolnavi care nu se puteau ridica din pat şi pe care fetiţa îi punea pe picioare”.

La vârsta de paisprezece ani ajunge, însoţită de o prietenă, în catedrala Sfântului Andrei, unde slujea Sfântul Ioan de Kronstadt. După încheierea slujbei, Sfântul a rugat lumea adunată să îi facă loc Matronei adresându-i acesteia chemarea: “Matronuska, vino-vino la mine! Iată vine schimbul meu – al optulea stâlp al Rusiei”.

Sfânta Matrona se întâlneşte cu Sfântul Ioan de Kronstadt

Sfânta Matrona a prevăzut venirea revoluţiei bolşevice (“vor jefui, vor distruge bisericile şi vor prigoni pe mulţi”) şi intrarea Rusiei în cel de-al doilea război mondial.

În 1925 se mută la Moscova. Datorită lucrării ei duvoniceşti, pe care o va face aici timp de treizeci de ani, comuniştii vor căuta să o aresteze. Fără succes, însă.

Sfânta Matrona şi Stalin

"Se mai povesteşte că, întrucât prevedea cu duhul neplăcerile, Matrona părăsea anumite case în grabă întotdeauna în ajunul venirii la ea a miliţiei, deoarece locuia fără viză. Erau timpuri grele şi oamenilor le era frică să o treacă în cartea de imobil. Astfel, ea s-a salvat de la represiuni nu numai pe sine, ci şi pe gazdele care o adăposteau".

"Odată a venit un militar s-o aresteze pe Matrona, dar ea i-a spus: "Du-te, du-te mai repede acasă, ai o nenorocire. Iar oarba nu va pleca nicăieri de aici, eu stau în pat, nu plec nicăieri." El a ascultat-o. A plecat acasă: soţia lui se arsese la lampa de gaz. A reuşit s-o ducă la spital. A doua zi, când s-a dus la serviciu, a fost întrebat: "Ei, ai arestat-o pe oarbă?". "Pe oarba n-o voi aresta niciodată, a răspuns el".

[...]

Sfânta Matrona era şi o foarte bună sfătuitoare: "Vindecând bolnavii, maica le cerea credinţă în Dumnezeu şi îndreptarea de la păcat a vieţii.

Astfel, pe o femeie care venise la ea a întrebat-o dacă într-adevăr crede că Dumnezeu o va vindeca.

Alteia, bolnavă de epilepsie, îi spunea să nu lipsească de la nici o Liturghie şi la fiecare să se spovedească şi să se împărtăşească cu Sfintele Taine ale lui Hristos.

Pe cei ce duceau viaţa de concubinaj îi binecuvânta să se cunune în biserică.

Tuturor le cerea să poarte neapărat cruce la gât".

"De obicei nu vorbea mult, ci răspundea scurt la întrebări. Au rămas de la ea câteva sfaturi cu caracter general.

- *Maica învăţa să nu ne judecăm aproapele. Ea răspundea: **"De ce să-i judeci pe alţii? Gândeşte-te mai des la tine. Fiecare oiţă va fi spânzurată de propria codiţă. Ce treabă ai tu cu celelalte codiţe?"***
- *Matrona învăţa să ne lăsăm în voia lui Dumnezeu, să trăim cu rugăciune. Cât mai des să ne însemnăm şi obiectele înconjurătoare cu semnul crucii, apărându-ne astfel de puterile celui rău.*
- *Sfătuia să ne împărtăşim cât mai des cu Sfintele Taine ale lui Hristos. **"Apăraţi-vă cu crucea, rugăciunea, apa sfinţită, cu împărtăşirea cât mai deasă".***
- ***"În faţa icoanelor să ardă candele".***
- *De asemenea, învăţa să-i iubim şi să-i iertăm pe bătrâni şi pe cei neputincioşi.*
- Matrona nu îngăduia să dăm importanţă visurilor. ***Avertiza să nu alergăm pe la duhovnici în căutarea "schimnicilor" sau "clarvăzătorilor". Alergând pe la diferiţi preoţi, spunea ea, poţi pierde puterea duhovnicească şi drumul corect al vieţii".***

Pe 2 mai 1999, patriarhul Moscovei şi al întregii Rusii, Alexie, semnează hotărârea prin care fericita Matrona este trecută în rândul sfinţilor.

Sărbătoarea Sfintei Matrona la Moscova

Sfânta Matrona (1881-1952), una din cele mai mari sfinte ale Rusiei contemporane, s-a născut oarbă şi a pierdut folosirea picioarelor de la vârsta de 17 ani. Ea a ajutat numeroase persoane prin darul clarvederii şi prin miracolele care au fost săvârşite prin intermediul ei. Mormântul său, la Mănăstirea Acoperământul Maicii Domnului din Moscova, atrage zilnic numeroşi pelerini.

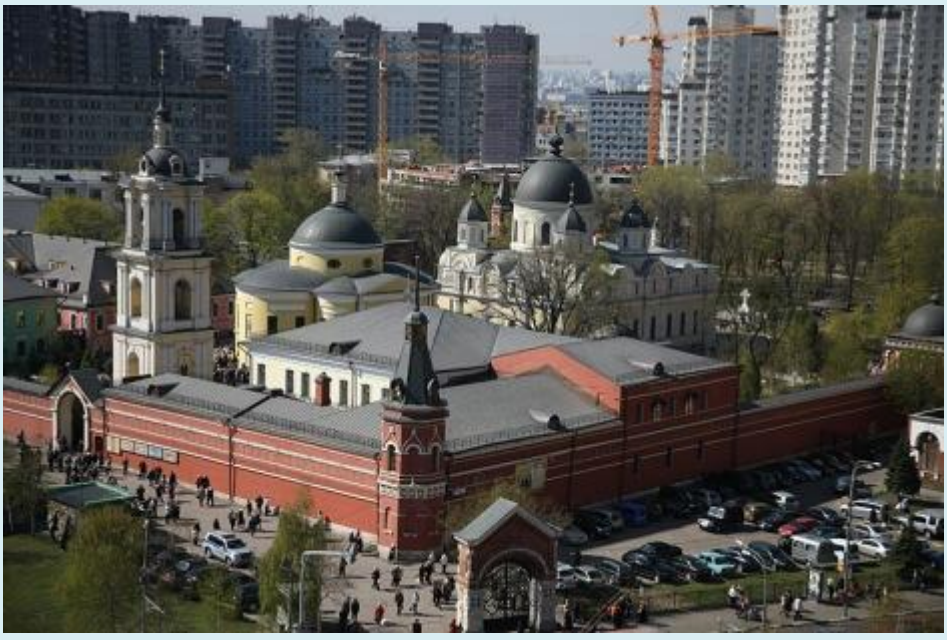

Pe 2 mai 2012, ziua împlinirii a 60 de ani de la mutarea la lăcaşurile cereşti şi a 11 ani de când a fost canonizată, Patriarhul Kirill al Moscovei a slujit Sfânta Liturghie la Mănăstirea Acoperământului Maicii Domnului la Moscova.

Cu această ocazie, a ţinut şi cuvântul următor: *"Viaţa Sfintei Matrona îl ajută pe omul credincios, nu atât pe cale intelectuală cât pe calea inimii, prin experienţă, să înţeleagă ce semnifică crucea lui Hristos pe care o poartă fiecare om. Domnul i-a destinat Matronei o cruce particulară, de o greutate imensă. Ea a fost oarbă, deplasându-se dificil şi cu siguranţă, din punctul de vedere al celor care circulau atunci pe străzile Moscovei şi aspirau la obiectivele lumii acesteia, viaţa sa era de neînţeles, obscură şi grea. Erau probabil oameni care nu vroiau să vadă suferinţele Matronei, pentru că puternicele suferinţe puteau să atenteze la liniştea interioară a omului obişnuit cu o altă viaţă, aruncându-i o provocare, punându-l în faţa întrebărilor celor mai dificile asupra sensului vieţii umane. Şi cei care nu sunt gata să primească aceste provocări evită, în cea mai mare parte a timpului, să privească suferinţele penibile ale celorlalţi oameni".*

"Crucea - a continuat patriarhul - este dată în mod precis pentru ca noi să ne izbăvim de păcatele noastre şi să ne purificăm. Nici o epitimie, nici o sancţiune eclezială nu corectează omul precum o face crucea pe care o poartă. Şi crucea Matronei a fost astfel ca, purtând-o creştineşte, nu numai că s-a izbăvit de păcatele sale omeneşti, dar s-a şi îmbogăţiţ de o mare slavă divină care, dintr-o femeie simplă a făcut din ea o sfântă ascetă plăcută lui Dumnezeu şi care a fost slăvită de popor încă de când mai era în viaţă.

Vizitând această Sfântă Mănăstire, venerând mormântul Sfintei Matrona, noi cerem cel mai adesea ajutorul ei în circumstanţe dificile ale vieţii - acestea fiind crucile noastre. Îi cerem să uşureze aceste cruci, să vindece, să ne întărească, să ne ajute să găsim soluţii la problemele noastre care apar în viaţa noastră personală, familială, în munca noastră.

Dar, cerând aceastea Sfintei Matrona şi primind ceea ce am cerut, nu trebuie să uităm chipul său suferind şi să fim insuflaţi nu numai de dorinţa de a fi eliberaţi de crucile noastre, ci şi de convingerea că purtarea demnă a crucii este calea mântuirii.

Astfel, nu trebuie să-i cerem Sfintei Matrona numai ca ea să ne înlăture crucile prin rugăciunile adresate Domnului, vindecându-ne suferinţele, ci ca ea să ne dea forţa de a purta în mod demn crucile pe care le avem, pentru slava lui Dumnezeu şi pentru mântuirea noastră.

Sfânta şi dreapta Matrona a fost slăvită pentru miracolele sale. Aceasta semnifică faptul că slava lui Dumnezeu a fost îmbelşugată în ea. Purtarea crucii sale, credinţa sa, au atras o astfel de forţă a energiei Divine, că aceasta i-a permis nu doar să nu resimtă limitele vieţii legate de boli fizice grave, ci să împartă surplusul de slavă cu cei care erau în jurul ei şi cu cei care astăzi aleargă spre sfintele sale moaşte care aduc vindecare.

Forţa miraculoasă a Sfintei Matrona din Moscova este legată în mod direct de suferinţele sale, de durerile sale, de purtarea crucii sale mântuitoare. Astfel, Domnul ne ajută pe toţi, în timp ce noi alergăm la moaştele sfintei şi dreptei Matrona, cerând să coopereze pentru a regla problemele noastre de viaţă, de a umple în acelaşi timp spiritul şi inima noastră prin forţa exemplului său, de a înţelege ceea ce semnifică pentru om purtarea crucii pe care Dumnezeu i-o dă. Astfel, nici cârtirea, nici slăbiciunea, nici îndoiala, nici acreala nu trebuiesc să ne acompanieze în timpul încercărilor noastre, ci mulţumită lui Dumnezeu pentru tot ceea ce ne trimite. Şi noi trebuie să-I cerem ajutorul pentru că purtarea crucii pe care El ne-o trimite, să ne aducă biruinţa asupra circumstanţelor vieţii care ne asaltează, biruinţa asupra stării noastre păcătoase, biruinţa care ne deschide uşa vieţii veşnice"

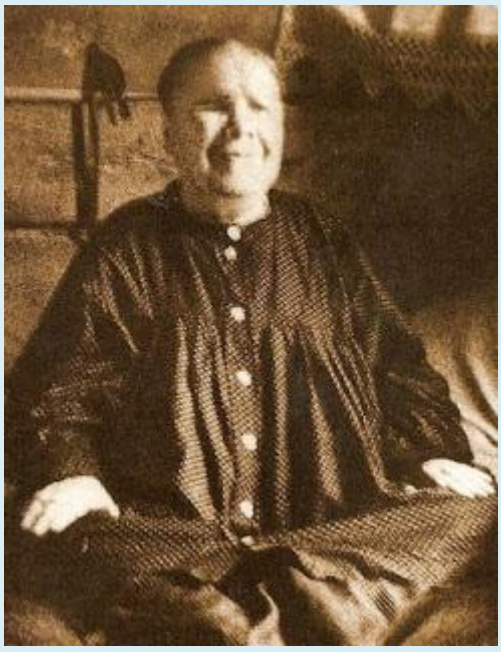

Traducere de pe Ortodoxie.Com: Fête de sainte Matrone à Moscou

Biserica Ortodoxă rusă a stabilit încă o zi pentru cinstirea cuvioasei Matrona de la Moscova

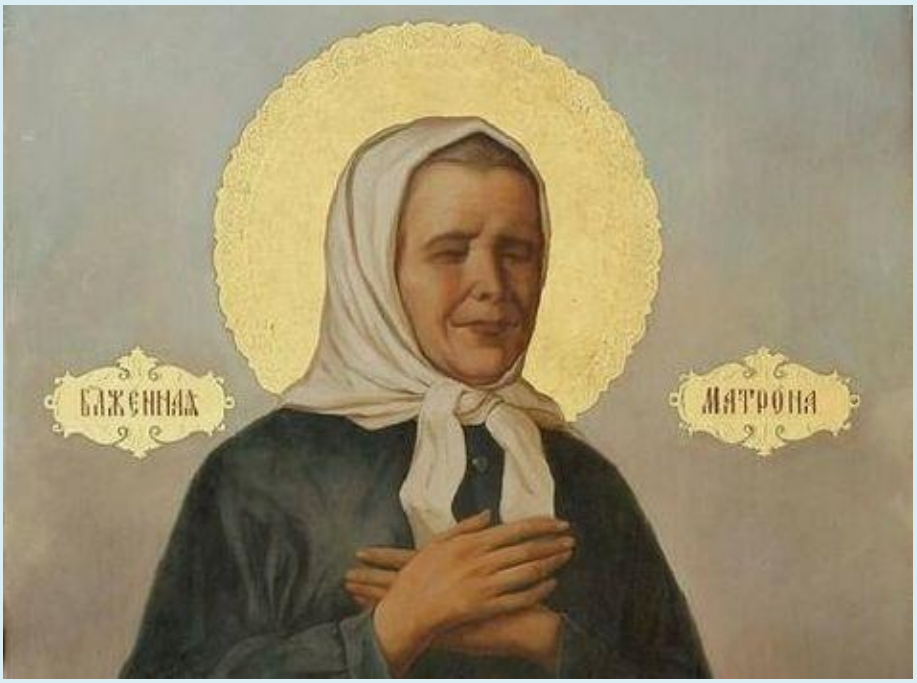

În ziua aflării moaştelor sale, 8 martie, a relatat şeful Departamentului Sinodal de informare al Patriarhiei Moscovei, Vladimir Legoyda la un briefing din Moscova, marţi 16 iulie, după o şedinţă a Sfântului Sinod:

“A fost primită decizia de către membri Sfântului Sinod pentru a stabili o dată suplimentară a pomenirii cuvioasei Matrona.

Zilnic la moaştele ei de la Mănăstirea Acoperământul Maicii Domnului (Pokrovsky) vin sute şi mii de oameni.

În legătură cu această evalvie faţă de ea şi importanţa închinării la această sfântă, Sfântul Sinod a decis să adauge o zi în plus pentru a cinsti memoria ei în ziua aflării moaştelor sale - adică la 8 martie stil nou “.

Ciprian Voicilă - Cuvioasa Matrona - Pe toţi cei care îmi vor cere ajutorul, îi voi întâmpina la moarte, pe fiecare în parte !

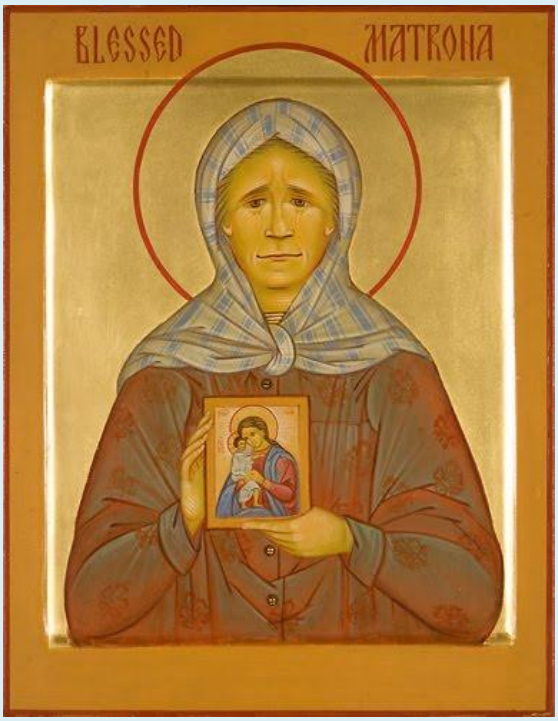

Există prejudecata conform căreia bărbaţilor le este de folos să citească numai vieţi de sfinţi. Biografiile sfintelor au drept "public ţintă" femeile. Rareori mi s-a întâmplat să mă impresioneze atât de mult viaţa unui sfânt.

Când am călătorit pentru prima dată în Basarabia, am văzut cu surprindere că Sfânta se bucură, prin satele basarabene, de o evlavie generalizată.

Născută în anul 1881, în gubernia Tula, într-o familie de ţărani săraci, cu patru copiii, semnele alegerii ei de către Domnul s-au arătat încă înainte de naştere.

Din cauza sărăciei în care trăiau, mama Matronei se gândea să o abandoneze în orfelinatul contelui Goliţin. Un vis prevestitor i-a zădărnicit acest plan. Viitorul ei copil i s-a arătat în somn sub forma unei păsări albe, cu chip omenesc, având ochii închişi. La naştere, apropiaţii au constatat că fetiţa era oarbă.

Când a venit vremea botezului, i-au pus numele Matrona, în cinstea cuvioasei Matrona a Constantinopolului, care a trăit în secolul al V-lea şi care este pomenită pe data de 9\22 noiembrie. La botez s-a întâmplat prima minune: "Când preotul a cufundat-o în cristelniţă, cei prezenţi au văzut cum deasupra ei se înălţa un stâlp de fum bine înmiresmat".

Copilul s-a născut însemnat: “Pe pieptul fetiţei era o mică umflătură în formă de cruce, o cruciuliţă în relief, nefăcută de nimeni”.

Precocitatea ei duhovnicească s-a manifestat în mai multe feluri.

“Peste ani, o prietenă povestea că, pe când Matrona era încă sugar, mama ei se plângea: “Ce să fac? Fata nu primeşte sân miercurea şi vinerea, în aceste zile doarme într-una. Mi-este imposibil s-o trezesc”.

Încă din copilărie, în timpul nopţii, când părinţii dormeau, ea se furişa la colţul sfânt şi într-un mod de neînţeles, lua de pe raft icoanele, le aşeza pe masă şi, în liniştea nopţii, se juca cu ele”.

Foarte de timpuriu Domnul a înzestrat-o cu darul clarviziunii, al facerii de minuni, al vindecării bolnavilor, al discernământului.

”Cei apropiaţi observau că ea cunoştea nu numai păcatele omeneşti, crimele, ci şi gândurile. Ea simţea apropierea unei nenorociri, a calamităţilor naturale şi sociale. Prin rugăciunile ei oamenii primeau vindecare de boli şi mângâiere în necazuri. În consecinţă, au început să vină în casa Nikonovilor tot felul de oameni, căruţe cu bolnavi din satele şi comunele învecinate, din tot judeţul, chiar şi din alte judeţe, precum şi din alte gubernii. Erau aduşi bolnavi care nu se puteau ridica din pat şi pe care fetiţa îi punea pe picioare”.

La vârsta de paisprezece ani ajunge, însoţită de o prietenă, în catedrala Sfântului Andrei, unde slujea Sfântul Ioan de Kronstadt. După încheierea slujbei, Sfântul a rugat lumea adunată să îi facă loc Matronei adresându-i acesteia chemarea: “Matronuşka, vino-vino la mine! Iată vine schimbul meu - al optulea stâlp al Rusiei”.

Sfânta Matrona a prevăzut venirea revoluţiei bolşevice (“vor jefui, vor distruge bisericile şi vor prigoni pe mulţi”) şi intrarea Rusiei în cel de-al doilea război mondial.

În 1925 se mută la Moscova. Datorită lucrării ei duhovniceşti, pe care o va face aici timp de treizeci de ani, comuniştii vor căuta să o aresteze. Fără success, însă: “Se mai povesteşte că, întrucât prevedea cu duhul neplăcerile, Matrona părăsea anumite case în grabă întotdeauna în ajunul venirii la ea a miliţiei, deoarece locuia fără viză. Erau timpuri grele şi oamenilor le era frică să o treacă în cartea de imobil. Astfel, ea s-a salvat de la represiuni nu numai pe sine, ci şi pe gazdele care o adăposteau”.

“Odată a venit un militar s-o aresteze pe Matrona, dar ea i-a spus: “Du-te, du-te mai repede acasă, ai o nenorocire. Iar oarba nu va pleca nicăieri de aici, eu stau în pat, nu plec nicăieri.” El a ascultat-o. A plecat acasă: soţia lui se arsese la lampa de gaz. A reuşit s-o ducă la spital. A doua zi, când s-a dus la serviciu, a fost întrebat: “Ei, ai arestat-o pe oarbă?” “ Pe oarbă n-o voi aresta niciodată, a răspuns el”

Cartea abundă în mărturii despre darurile Sfintei.

Z.V. Jdanova povesteşte: “Măicuţa era cu desăvârşire analfabetă, dar în acelaşi timp ştia totul. În 1946 trebuia să-mi susţin proiectul de diplomă. “Ministerul flotei militare” (pe atunci îmi făceam studiile la Institutul de arhitectură din Moscova). Îndrumătorul meu, nu înteleg de ce, mă persecuta tot timpul. În decurs de cinci luni nu m-a consultat nici o dată, fiind hotărât să mă “pice”. Cu două săptămâni înainte de examen mi-a spus: “Mâine va veni comisia şi va confirma netemeinicia lucrării dumneavoastră!” Am venit acasă plângând: tata era arestat şi nimeni nu mă putea ajuta, mama se afla în întreţinerea mea şi singura şansă era să-mi susţin proiectul ca să pot lucra. Maica m-a ascultat şi mi-a spus: “Nu-i nimic, vei susţine proiectul. Diseară vom bea ceai şi atunci vom discuta!”. De-abia am putut să aştept până seara şi iată că îmi spune măicuţa: “Să plecăm în Italia, în Florenţa, la Roma, să privim operele marilor maeştri…”.

Şi a început să enumere străzile, clădirile! S-a oprit: “Iată Palazzo Pitti, iată un alt palat cu arcuri - să faci la fel ca şi acolo - cele trei etaje de jos ale clădirii cu o zidire masivă şi cu două arcuri la intrare”. Eram uluită de vedenia ei. Dimineaţa am sosit la institut, am aplicat cele pe proiect şi cu tuş maro am făcut toate corecturile. La ora 10 a sosit comisia. Îmi analizează proiectul şi-mi spune: ”Dar proiectul e reuşit, arată excelent. Susţineţi-l!”.

Sfânta Matrona era şi o foarte bună sfătuitoare: Vindecând bolnavii, maica le cerea credinţa în Dumnezeu şi îndreptarea de la păcat a vieţii. Astfel, pe o femeie care venise la ea a întrebat-o dacă într-adevăr crede că Dumnezeu o va vindeca.

Alteia, bolnavă de epilepsie, îi spunea să nu lipsească de la nici o Liturghie şi la fiecare să se spovedească şi să se împărtăşească cu Sfintele Taine ale lui Hristos.

Pe cei ce duceau viaţă de concubinaj îi binecuvânta să se cunune în biserică.

Tuturor le cerea să poarte neapărat cruce la gât”.

“De obicei nu vorbea mult, ci răspundea scurt la întrebări. Au rămas de la ea câteva sfaturi cu caracter general.

Maica învăţa să nu ne judecăm aproapele. Ea răspundea: “De ce să-i judeci pe alţii? Gândeşte-te mai des la tine. Fiecare oiţă va fi spânzurată de propria codiţă. Ce treabă ai tu cu celelalte codiţe?”

Matrona învăţa să ne lăsăm în voia lui Dumnezeu, să trăim cu rugăciune.

Cât mai des să ne însemnăm şi obiectele înconjurătoare cu semnul crucii, apărându-ne astfel de puterile celui rău.

Sfătuia să ne împărtăşim cât mai des cu Sfintele Taine ale lui Hristos. “Apăraţi-vă cu crucea, rugăciunea, apa sfinţită, cu împărtăşirea cât mai deasă… În faţa icoa-nelor să ardă candele”.

De asemenea, învăţa să-i iubim şi să-i iertăm pe bătrâni şi pe cei neputincioşi. (…)

Matrona nu îngăduia să dăm importanţă visurilor. (…) Avertiza să nu alergăm pe la duhovnici în căutarea “schimnicilor” sau “clarvăzătorilor”. Alergând pe la di-feriţi preoţi, spunea ea, poţi pierde puterea duhovnicească şi drumul corect al vieţii”.

Pe 2 mai 1999, Patriarhul Moscovei şi al întregii Rusii, Alexie, semnează hotărârea prin care fericita Matrona este trecută în rândul sfinţilor.

Cartea despre viaţa ei - apărută şi reeditată la editura Sophia în 2007 - conţine şi Acatistul ei. Spre citirea lui ne îndeamnă chiar Sfânta Matrona: “Toţi, toţi să veniţi la mine şi să-mi povestiţi necazurile voastre, de parcă aş fi vie, căci eu vă voi vedea, vă voi auzi şi vă voi ajuta. Pe toţi cei care îmi vor cere ajutorul, îi voi întâmpina la moarte, pe fiecare în parte”.

Postolache Ana Maria - Sfânta Matrona cea oarbă, clarvăzătoarea - Viața și minunile

Sfânta Matrona este una din cele mai iubite sfinte ale veacurilor apropiate, care a uimit și uimește prin darurile primite de la Dumnezeu de la o vârstă foarte fragedă, în ciuda handicapului său trupesc.

***

Sfânta Matrona s-a născut în Moscova în anul 1881, într-o familie de țărani simpli și săraci. Înainte de nașterea sa, mama ei cugeta în sine să o abandoneze la un orfelinat, din pricina sărăciei în care se afla familia lor, fiind cu mulți copii. Însă ea a avut un vis prevestitor care a făcut-o să se răzgândească, în care fetița ei încă nenăscută i s-a arătat ca o pasăre albă, cu chip uman, având ochii închiși. La nașterea Sfintei Matrona, părinții au văzut că fetița era oarbă.

Primele minuni

La botezul micuței Matrona s-a petrecut prima minune. Atunci când preotul a cufundat-o în cristelniță, toți cei prezenți au văzut deasupra ei un stâlp de fum, care răspândea o mireasmă divină. Pe piept, copila avea un semn dumnezeiesc, o formă de cruce în relief, nefăcută de mână omenească. Astfel au înțeles părinții că fetița era aleasă de Dumnezeu și așteptau să vadă ce va fi cu ea.

Pe vremea când mama ei o hrănea la sân, Matrona nu vroia să mănânce lapte miercurea și vinerea. După ce a crescut de câțiva ani, Matrona a început să își

arate darurile dumnezeiești, îndeosebi darul înainte-vederii sau al clarviziunii, al vindecării bolnavilor și al facerii de minuni.

Copiii o batjocoreau de multe ori pentru că era nevăzătoare, bătând-o adesea cu urzică peste corp. Din această pricină, copila Matrona petrecea multă vreme în casă, ferindu-se de oameni.

Îndeletnicirea ei pentru cele duhovnicești sporea, petrecând toată vremea în rugăciune și la biserică, ascultând cântările.

Darul înaintevederii și al facerii de minuni

Deși era oarbă trupește, Matrona vedea cu ochii minții sufletele oamenilor. Ea cunoștea nu numai păcatele oamenilor, ci citea mai ales gândurile. Simțea apropierea unei nenorociri sociale sau naturale. Cei care aveau parte de rugăciunile Matronei se vindecau de bolile și durerilor lor.

Sfânta Matrona vedea cu duhul și icoanele și le iubea, astfel încât peretele camerei sale era plin de icoane, în fața cărora se ruga ceasuri de-a-lungul.

La vârsta de 17 ani, Dumnezeu i-a dat o cruce și mai grea, lipsind-o de puterea de a merge. Până la sfârșitul vieții, sfânta avea să petreacă în casă, întinsă în pat, sporind în rugăciune.

Auzind despre toate darurile minunate ale Matronei, oameni din tot orașul și din locurile îndepărtate au început să vină la casa ei pentru a căuta vindecare bolilor și mângâiere în necazuri.

Trecerea ei în rândul sfinților în anul 1999

La puțin timp înainte de adormirea sa, Matrona le spunea celor apropiați să vină la ea să-i povestească necazurile ca și când ar fi vie, și ea îi va vedea, îi va auzi și-i va ajuta.

Pe data de 2 mai în 1952, Matrona s-a mutat în locașurile cerești, iar în anul 1998, la data de 8 martie, au fost descoperite moaștele sale necuprinse de stricăciune, răspândind bună mireasmă și vindecări nenumărate.

Moaștele Sfintei Matrona au fost așezate în Mânăstirea Acoperământul Maicii Domnului din Moscova spre închinare, iar pe 2 mai, 1999, Matrona a fost canonizată și trecută oficial în rândul sfinților.

Vestea de minunile și viața ei minunată s-a răspândit în toată lumea.

Previziunile Sfintei Matrona

Sfânta Matrona a prevestit revoluția bolșevică, precum și intrarea Rusiei în cel de-al doilea război mondial.

Odată, pe când un militar comunist a venit să o aresteze, ea i-a spus: “Du-te mai repede acasă, că ai o nenorocire. Iar oarba nu va pleca nicăieri de aici, eu stau în pat, nu plec nicăieri.” Și acela ducându-se acasă, a găsit-o pe soția lui rănită, căci se arsese la lampa de gaz, și a dus-o la spital. Când cei de la serviciu l-au întrebat dacă au arestat-o pe “oarbă”, el le-a răspuns: ”Pe oarbă n-o voi aresta niciodată”.

Sfaturi duhovnicești ale Sfintei Matrona

Sfânta Matrona îi învăța pe cei apropiați să nu judece pe nimeni, să-i ierte pe toți, să trăiască în rugăciune și să se lase în voia lui Dumnezeu.

Îi sfătuia să însemneze obiectele și pe ei înșiși mai des cu semnul crucii, pentru a se apăra de răutățile celui nevăzut vrăjmaș.

Cel mai important lucru, Sfânta Matrona sfătuia pe oameni să se împărtășească cu Sfintele lui Hristos Taine cât mai des.

“Apărați-vă cu crucea, rugăciunea, apa sfințită, cu împărtășania cât mai deasă. În fața icoanelor să ardă candele”.

Rugăciune către Sfânta Matrona cea oarbă

Zid și acoperământ erai în timpul vieții tale, fericită maică, tuturor celor ce alergau la tine, și după moarte nu încetezi să mijlocești înaintea lui Dumnezeu pentru cei ce cu credință vin la mormântul tău. Pentru aceasta, auzi-ne pe noi, păcătoșii, îndureraţi și de multe necazuri fiind stăpâniți, și nădăjduind toți în ajutorul rugăciunilor tale, îți cântăm: Bucură-te, cuvioasă maică Matrona, caldă rugătoare lui Dumnezeu pentru noi!

Sursa:
https://lataifas.ro/religii-si-credinte/35565/sfanta-matrona-cea-oarba-clarvazatoare-viata-si-minunile/

Arhim. Mihail Daniliuc - Theologica - Sfânta Matrona, cuvioasa nevăzătoare luminată de lumina Învierii

05 mai, 2021

Minunea Învierii Domnului, permanentizată an de an, este un fapt actual, chemându-ne și pe noi la o anuală schimbare, experimentând cu ritmicitate „trecerea” din moartea păcatului la viața cea nouă, sfântă, pentru ca păşind pragul morţii, să intrăm în patria cea fericită şi veşnică. În această lucrare nu suntem singuri, ci ne sunt alături sfinții, „casnicii lui Dumnezeu”, care, în viețuirea lor pământească, au trăit an de an, cu fiecare sărbătoare pascală, acest urcuș duhovnicesc către Împărăția luminii, călăuziți necontenit de făclia Învierii.

Viața Sfintei Matrona este o mărturie grăitoare în acest sens. De trei ani, calendarul Bisericii noastre ortodoxe s-a îmbogățit cu încă un sfânt, prin înscrierea cuvioasei Matrona din Moscova - 2 mai fiind ziua anuală de prăznuire.

În urmă cu trei ani am trăit bucuria de a mă închina la moaștele sfintei celei mult iubite de către poporul rus; trupul ei, proslăvit cu darul sfințeniei și al facerii de minuni, se află în Mănăstirea Acoperământului Maicii Domnului, Pocrovski, din vestitul oraș Moscova.

Ținând cont de restricțiile actuale generate de noua pandemie, vă invit să călătorim duhovnicește în frumoasa mănăstire moscovită, cinstind astfel ziua sfintei care, încă din timpul vieții, a profețit impresionantul pelerinaj ce se desfășoară zilnic la racla cu moaștele sale.

Așadar, cu câțiva ani în urmă, alături de un grup de pelerini din România, am ajuns în capitala Rusiei - desfătându-ne nu doar privirile, ci și sufletele, cu

măreţele monumente de artă moscovite, dar îndeosebi cu impresionantele lăcaşuri de cult.

Aşa am ajuns şi la Mănăstirea Pocrovski, aflată pe strada Taganskaia nr. 58, care a luat fiinţă în anul 1635, ctitorită de ţarul Mihail Fiodorovici, iniţial ca obşte de călugări.

După anul 1870 a fost transformată într-un fel de şcoală catehetică pentru pregătirea preoţilor misionari care aveau să intensifice vestirea Evangheliei lui Hristos în toate cotloanele vastului imperiu rus. Probabil că tocmai din cauza frumoasei lucrări misionare desfăşurate aici, îndată după 1917, bolşevicii au închis mănăstirea, aceasta servind peste o jumătate de veac drept depozit al unor fabrici moscovite.

Ca prin minune dumnezeiască, în plin regim sovietic ateu, prin 1984, lavra închinată Sfântului omofor al Maicii Domnului s-a redeschis cu obşte de maici. A fost, fără doar şi poate, o minune a Sfintei Matrona care, născută în anul 1881, s-a mutat în lăcaşurile cele de sus la 2 mai 1952 - iar după 46 de ani, la 8 martie 1998, i s-a aflat trupul neputrezit, răspândind bună mireasmă.

La doar un an de la minunata descoperire, în 1999, Biserica Ortodoxă Rusă a canonizat-o, mutându-i racla cu sfintele moaşte în mănăstirea de maici Pocrovski.

Ştim din viaţa fericitei Matrona că, deşi originară din ţinutul rusesc Tula, vreme de aproape trei decenii a stat în Moscova, locuind pe la diferiţi creştini care o găzduiau în ascuns, mutându-şi adesea locul, deoarece bolşevicii căutau să o omoare. Cu toată prigoana la care era supusă, Cuvioasa, născută fără ochii cei trupeşti, încă din timpul vieţii îi alina cu rugăciunea şi nenumărate tămăduiri pe credincioşii care o căutau şi-i cereau ajutorul. An de an, cu fiecare sărbătoare pascală, Matrona, deşi ţinea lumânarea de Înviere în mâini, ochii trupeşti nu o ajutau să se bucure de vederea ei. Cu toate acestea, îi îndemna pe credincioşi să urmeze lumina Învierii, devenind ei înşişi făclii de Înviere. O astfel de lumină mult dorită a devenit şi chinovia ce adăposteşte moaştele cuvioasei.

Sfânta Matrona, fără lumina ochilor fizici, prin lumina Învierii Mântuitorului Hristos, a căpătat puterea vederii lăuntrice. Deşi nu putea privi cu ochii trupeşti frumuseţile creaţiei şi chipurile semenilor, cuvioasa a primit de la Dumnezeu darul discernământului duhovnicesc.

M-am convins de aceasta călcând pragul mănăstirii, astăzi o veritabilă lavră. Deşi am ajuns pe când soarele scăpăta către asfinţit, pelerinii mişunau pre-

tutindeni. Ne-am închinat cu evlavie în biserica mare a așezării monastice, apoi ne-am alăturat impresionantului rând ce aștepta să se atingă de moaștele Sfintei Matrona.

Aveam impresia că ne aflăm la Iași, la moaștele Sfintei Parascheva sau la București, la cele ale cuviosului Dimitrie cel nou. Vă mărturisesc că, în pelerinaj fiind, deși râvnitori de a atinge toate obiectivele, n-am prea crezut că vom reuși să stăm la un rând atât de mare, care ieșea din paraclisul în care sunt expuse spre închinare moaștele sfintei și, după destule șerpuiri prin generoasa curte a mănăstirii, se sfârșea într-un pitoresc parc din apropiere.

Observând dragostea moscoviților veniți într-un număr impresionant la Sfânta Matrona, ne-am așezat sfioși spre așteptare și am urmat rânduiala. Nimeni nu vorbea cu nimeni. Doar florile, pe care mulți le purtau în mâini, grăiau pe-a lor limbă despre bucuria ce-o așteptau ca să împodobească racla minunatei Matrona. Unii dintre cei aflați deja la rând cântau pricesne, alții, chiar tinere familii, soț, soție și pruncii lor, cu ochii închiși rostogoleau neîncetat boabe de metanii ce le purtau în mâini cerând, pesemne, îndurarea sfintei. Foarte mulți își petreceau timpul până la mult așteptata întâlnire citind acatistul cuvioasei.

Am învățat din cumințenia și din răbdarea acelor frumoși pelerini. Rândul, ca o apă însetată de sfințenie, curgea către întâlnirea cu odorul cel iubit. Priveam la fețele celor care ieșeau din paraclisul binecuvântat să adăpostească racla minunatei Matrona: purtau pe chipul lor senin licăriri de lumină, iar în mâini câteva gingașe flori.

Ajuns lângă baldachinul cu trupul proslăvit, mi-am amintit de profeția citită în viața cuvioasei, care a spus înainte de a-și începe călătoria către Cer: „Toţi să veniţi la mine şi să-mi povestiţi necazurile voastre, de parcă aş fi vie, căci eu vă voi vedea, vă voi auzi şi vă voi ajuta”.

Cu adevărat „Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi!” căci Sfânta Matrona, deși fără lumina ochilor fizici, prin lumina Învierii Mântuitorului Hristos a căpătat puterea vederii lăuntrice. Deşi nu putea privi cu ochii trupeşti frumuseţile Creaţiei şi chipurile semenilor, cuvioasa Matrona a primit de la Dumnezeu darul discernământului duhovnicesc, arătându-ne tuturor că prin fiecare sărbătoare pascală suntem chemați să pregustăm din farmecul veacului viitor (Evrei 6, 5), retrăind un adevăr mângâietor şi încurajator: nu mai trăim pentru noi, ci pentru Acela care a murit şi a înviat pentru noi, după spusele Sfântului Pavel (2 Corinteni 5, 15), căci cu toţii suntem fii ai luminii şi ai Învierii.

Sfânta Matrona, cuvioasa, care în viața ei a fost fără vedere trupească, dar cu o uimitoare lumină duhovnicească, să fie pentru noi toți o făclie de Înviere!

Ieromonahul Ambrozie Ghinescu - 2 mai, pomenirea Sfintei Matrona de la Moscova

Atunci când păşeşti dincolo de pragul Mănăstirii Pocrov din Moscova te întâmpină, aşa cum ştie mai frumos, ocrotitoarea acestui aşezământ, Sfânta Matrona. Fiorul sfânt, suspinul scăpat printre porţile deschise ale inimii te fac să te simţi cel mai important oaspete al sfintei care adună zi de zi nenumăraţi pelerini la racla cu moaştele sale. Un lung şir de oameni purtători de flori care îşi suprimă şi cea mai mică şoaptă, oameni care stau cuminţi, cufundaţi în rugăciune, la un rând ce poate dura şi nouă ore. Fiecare are felul lui de a vorbi cu sfinţii, dar acolo vezi lacrimi de bucurie care îi scaldă pe toţi cei care o întâlnesc pe Matrona.

Prăznuită în ziua de 2 mai, Sfânta Matrona este, alături de Sfântul Nectarie al Eghinei, Sfântul Luca al Crimeii, Sfântul Porfirie Kavsokalivitul şi Sfântul Paisie Aghioritul una dintre sfintele secolului al XX-lea purtătoare de harisme deosebite.

Matrona Dimitrievna Nikonova s-a născut în anul 1881, în satul Sebino, gubernia Tula din Rusia, într-o familie de ţărani săraci, cu patru copii. Din cauza sărăciei în care trăiau, părinţii s-au gândit ca după naştere să abandoneze copilul într-un orfelinat. Însă un vis prevestitor i-au făcut să-şi schimbe planul, căci mama şi-a visat copilul sub forma unei păsări albe, cu chip omenesc, având ochii închişi. Născută oarbă, Matrona, încă din copilărie, a fost purtătoare de darurile duhovniceşti ale înainte-vederii şi tămăduirii. Infirmă şi respinsă, nu a avut bucuria de a se juca cu ceilalţi copii de vârsta ei. Şcoala tinereţii i-a fost rugăciunea şi cugetarea la cele duhovniceşti. Locuind în apropierea bisericii din sat, mergea tot timpul la slujbe cântând şi învăţând toate rugăciunile. Avea o mare sensibilitate pentru sfintele icoane pe care le iubea foarte mult, chiar dacă era lipsită de vederea trupească. Îi plăcea să aibă o candelă aprinsă înaintea lor şi să petreacă ceasuri îndelungate în rugăciune, cuprinzând în inima sa de copil întreaga lume.

La vârsta de 14 ani, mergând într-un pelerinaj, ajunge şi la biserica în care slujea Sfântul Ioan de Kronstadt. După încheierea slujbei, Sfântul Ioan a rugat credincioşii din biserică să îi facă loc Matronei, adresându-i acesteia chemarea: „Matronuşka, vino-vino la mine! Iată, vine schimbul meu - al optulea stâlp al Rusiei”. Puţin mai târziu, la vârsta de 17 ani, are să mai poarte o cruce, pierzându-şi mobilitatea picioarelor, rămânând ţintuită la pat pentru toată viaţa.

Sfânta Matrona a avut o misiune deosebită în acea perioadă de cotitură în istoria Rusiei pravoslavnice, când urmau vremuri grele şi tulburi: revoluţia, împărţirea pământurilor şi foametea, dar mai ales prigoana împotriva Bisericii. Tânăra oarbă a prevăzut venirea revoluţiei bolşevice („vor jefui, vor distruge bisericile şi vor prigoni pe mulţi”) şi intrarea Rusiei în cel de-al doilea război mondial.

Sosind acele vremuri, Domnul o îndrumă pe sfântă spre Moscova, unde timp de treizeci de ani va petrece în casele creştinilor, primind mulţime de popor căruia îi dăruia mângâiere şi izbăvire de mâhniri şi necazuri. Însă, datorită lucrării ei duhovnicești, comuniștii au căutat să o aresteze de multe ori, dar Dumnezeu o păzea - căci de fiecare dată o înștiințare lăuntrică o făcea să-și schimbe locul.

Cei care au fost ajutați de rugăciunea și prezența Sfintei Matrona mărturiseau că era și o foarte bună sfătuitoare: „Vindecând bolnavii, maica le cerea credință în Dumnezeu și îndreptarea vieții de la păcat. Ne învăța să ne lăsăm în voia lui Dumnezeu, să trăim cu rugăciunea. Sfătuia să ne împărtășim cât mai des cu Sfintele Taine ale lui Hristos”. De asemenea, cuvioasa învăța pe oameni să-i iubească și să-i ierte pe bătrâni și pe cei neputincioși. Îi avertiza să nu alerge pe la duhovnici în căutarea „clarvăzătorilor”. „Alergând pe la diferiți preoți cu scopul acesta - le spunea ea - poți pierde puterea duhovnicească și drumul corect în viață”.

La vârsta de 71 de ani, în data de 2 mai 1952, fericita Matrona, cu nădejdea la Domnul Hristos se mută în locașurile cerești, făcând promisiune celor care o iubeau că le va ajuta în continuare. De-a lungul timpului, cei care mergeau la mormânt ei pentru a-i spune necazurile, s-au folosit de rugăciunea sfintei.

În ziua de 2 mai a anului 1999, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse a canonizat-o pe Sfânta Matrona pentru viața ei sfântă, în care cu răbdare și-a purtat crucea suferinței, cât și pentru darurile sale duhovnicești pe care le-a câștigat de la Dumnezeu. În bisericuța Sfintei Matronuşka, așa cum este alintată de toți, privești oameni care duc fel de fel de pietre pe care le lasă acolo, în grija cuvioasei - pietre ale necazurilor, tristeților și tainelor fiecăruia dintre ei. Așa cum a făcut și în viață, Matrona le ține pentru sine, le poartă în rugăciunea ei umilă și dăruiește bucurie și ușurare.

Maica Teofania, stareța Mănăstirii Pokrovsky: Sfânta Matrona îi aduce pe toți la credința lui Hristos

Publicat de Aurelian Iftimiu
03.12.2017

Moscova, 03 decembrie 2017 - Înainte de a oferi Părintelui patriarh Daniel icoana cuvioasei Matrona din Moscova, stavrofora Teofania, stareța Mănăstirii Acoperământul Maicii Domnului din capitala Rusiei a adresat un cuvânt în care și-a exprimat bucuria pentru prima Sfântă Liturghie oficiată de un patriarh român în mănăstirea de pe Taganskaya și a făcut referire la ajutorul grabnic oferit de Sfânta Matrona celor care o vizitează.

Preafericirea Voastră, Preafericite Părinte Patriarh Daniel, Înaltpreasfinţiile Voastre, Prerasfinția Voastră, Preacuvioșiile Voastre, Iubiți oaspeți, frați și surori, bucuroși fiind, vă salutăm din inimă înlăuntrul vechii Mănăstiri a Acoperământului Maicii Domnului, lângă moaștele prea cuvioasei maici noastre Matrona din Moscova. Pentru noi este o foarte mare onoare să vă primim pe Preafericirea Voastră și pe distinsa delegație a Bisericii Ortodoxe Române la mănăstirea stavropighială a Acoperământului Maicii Domnului. În aceste zile, întreaga Biserică Ortodoxă Rusă serbează în mod festiv o sută de ani de la restabilirea patriarhiei în Rusia. Mulțumim din inimă Sanctității Sale Kirill, Patriarhul Moscovei și al întregii Rusii, pentru faptul că a oferit binecuvântarea să săvârșiți astăzi Sfânta Liturghie la așezământul Acoperământul Maicii Domnului, iar prin aceasta ați oferit o bucurie imensă pelerinilor noștri.

Sfânta cuvioasă Matrona din Moscova este marea noastră ocrotitoare și protectoare. Ea ajută pe toți care se adresează ei cu credință: în familii stăpânește pacea și darea de bine, se rezolvă problemele de la lucru, la studiu și problemele de sănătate. Dar mai ales, fericita Matrona îi aduce pe toți la credința lui Hristos. Adesea ni se povestește despre faptul că însăși Matronușka se arată în visuri oamenilor și le spune: „Eu te voi ajuta, numai să vii la mine”. Dar acea persoană poate că nici nu a auzit despre ea. Ea începe să caute și descoperă că există o astfel de sfântă ortodoxă. Vine la noi în așezământ, se roagă și primește ceea ce cere.

O mulțime de astfel de cazuri sunt consemnate de noi, cu atât mai mult că foarte des suntem informați despre astfel de cazuri de către pelerinii care vin din afara granițelor.

În semn de binecuvântare pentru Biserica Română de la fericita Matrona, întru amintirea slujirii Sfintei Liturghii de astăzi la Mănăstirea Acoperământul Maicii Domnului, permiteți-mi să vă ofer, Preafericirea Voastră, această icoană pictată de către surorile mănăstirii și sfințită la moaștele Sfintei Matronușka.

Biecuvântați ca, în spirit de rugăciune, să vă doresc Preafericirii Voastre și tuturor persoanelor care vă însoțesc bogată milă de la Domnul, milostivire nesfârșită, sănătate deplină și neschimbată viețuire întru bucuria și harul Duhului Sfânt - Mângâietorul, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale fericitei Matrona! Întru mulți și buni ani!

Sfânta Matrona i-a adunat pe bucureșteni în rugăciune la prima ei sărbătoare în România (2018)

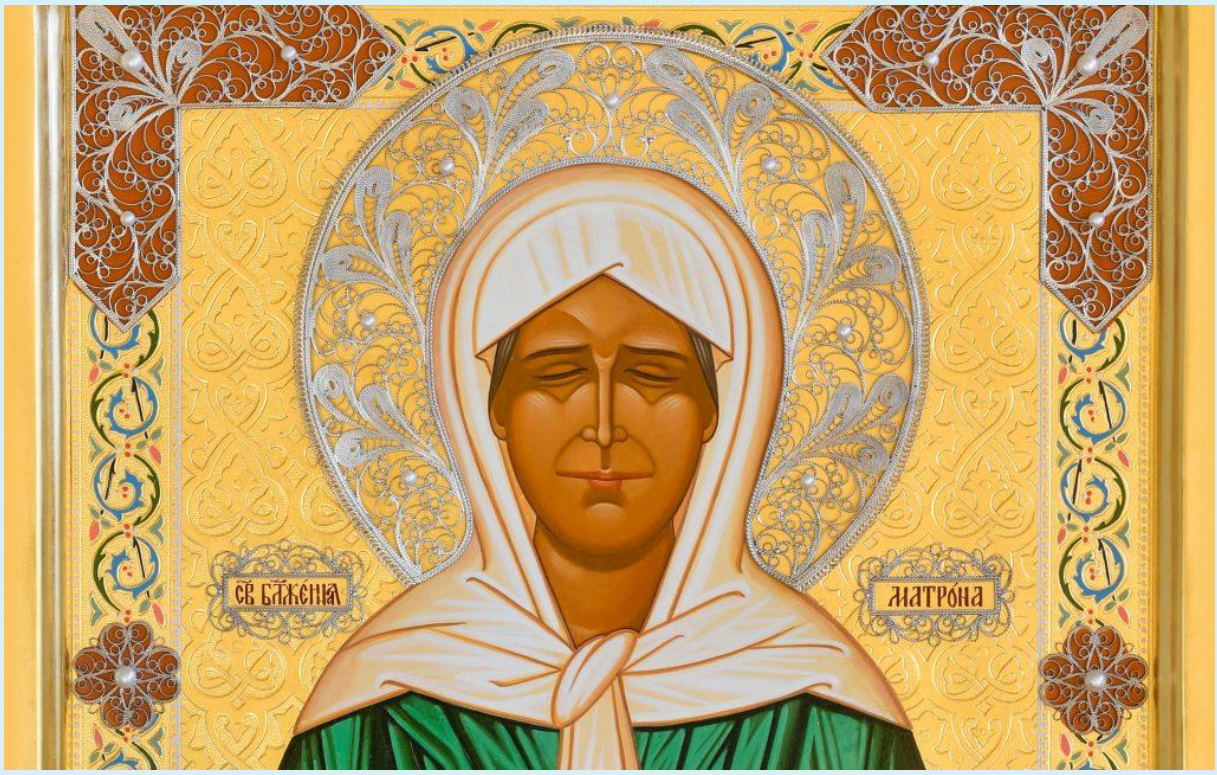

Gheorghe Anghel

02.05.2018

Pentru prima dată de la introducerea ei în calendarul Bisericii Ortodoxe Române, Sfânta Matrona a fost cinstită miercuri la Biserica Tabacu din Bucureşti.

Deşi a venit pe lume fără darul vederii și a pierdut folosirea picioarelor de la vârsta de 17 ani, datorită vieții sale ascetice și rugăciunii necontenite, Dumnezeu a învrednicit-o de darurile vederii înainte și al facerii de minuni.

A fost canonizată de Biserica Ortodoxă a Rusiei în anul 1999, iar cultul ei s-a răspândit cu rapiditate în întreaga lume, la 19 ani de la canonizare.

Hotărârea ca Sfânta Matrona să fie trecută în Calendarul Bisericii Ortodoxe Române a fost luată în ședința Sfântului Sinod din 15 februarie 2018, în urma propunerii ierarhilor din Mitropolia Munteniei și Dobrogei.

Foto credit: Robert Nicolae/Agenţia de ştiri Basilica

Sfânta Matrona este grabnic ajutătoare

Virtuţile sfintei au fost evidenţiate de părintele paroh Eugeniu Rogoti în omilia rostită miercuri, 2 mai, după Sfânta Liturghie.

Părintele a insistat asupra faptului că această sfântă smerită este grabnic ajutătoare celor care îi cer ajutorul cu credinţă.

Referindu-se la evlavia pe care poporul rus o poartă sfintei, părintele Rogoti a evidenţiat că la mănăstirea Pokrovsky, unde se află moaştele ei, „este un rând aproape neîntrerupt de credincioşi care vin şi cad în genunchi în faţa Sfintei Matrona să primească binecuvântarea lui Dumnezeu”

Trăind aproape trei decenii în capitala Rusiei, la ea veneau zilnic oameni pentru a primi izbăvire de mâhniri şi necazuri, dar şi vindecare de boli.

Părintele paroh a precizat că Sfânta Matrona avea un sfat bun pentru fiecare, „îi însemna cu sfânta cruce şi le spunea cuvinte de încurajare ori se ruga pentru ei”.

Pr. Paroh Eugeniu Rogoti oficiind Sfânta Liturghie în ziua pomenirii sfintei Matrona. Foto credit: basilica.ro

Biserica Sfântul Nicolae Tabacu este frecventată de comunitatea rusă din Capitală, slujbele fiind oficiate atât în limba română, cât şi în slavonă. Lăcașul de cult adăpostește un fragment din moaștele Sfântului Serafim de Sarov.

Patriarhul Daniel a adus cinstire moaştelor sfintei

Aflat în capitala Rusiei cu prilejul centenarului restabilirii patriarhiei ruse, patriarhul Daniel a oficiat în data de 3 decembrie 2017 Sfânta Liturghie în mănăstirea din capitala Rusiei şi a adus cinstire moaştele sfintei. Aceasta a fost prima slujire a unui patriarh al României în așezământul monahal din Rusia.

Wikipedia - Sfânta Matrona din Moscova

Sfânta Matrona de la Moscova (Limba rusă Блаженная Матрона Московская) (născută Matrona Dimitrievna Niconova); 10 (22) noiembrie 1881 satul Sebino, județul Epifan, gubernia Tula (acum cartierul Chimovschi,regiunea Tula) - 2 mai 1952, satul Shodnea, cartierul Himchinschi (acum districtul orașului Himchi), regiunea Moscova) - Sfântă a Bisericii Ortodoxe din Rusia.

Biografie

Matrona s-a născut într-o familie de țărani în 1881. Există versiuni, precum că ea s-a născut în 1883 (datele recensământului agricol al provinciei Tula, din 1911) sau în anul 1885 (cartea de înregistrare a cimitirului Danilovsc în 1952). Familia avea patru copii: Pelagheia (născută în 1873 (după alte surse, Maria)), Ivan (născut în 1885), Mihail (născut în 1888). Încă trei frați și o soră au murit în copilărie: Mihail (1870-1871), Ustinia (1876-1878), Ivan (1879-1880) și Andrei (12.08.1882-05.08.1883). Există păreri, că Matrona ar fi fost un copil adoptiv.

Semnele alegerii ei de către Domnul s-au arătat încă înainte de naștere. Părinții, nefiind tineri în acea vreme, Natalia Nichiticina și Dmitri Ivanovici Niconov se gândeau să o abandoneze la un orfelinat al cneazului Golițîn, din satul vecin Bucealca, din pricina sărăciei în care se afla familia lor, fiind cu mulți copii. Însă mama a avut un vis prevestitor, care a făcut-o să se răzgândească, în care fetița ei, încă nenăscută, i s-a arătat ca o pasăre albă, cu chip de om, având ochii închiși. La naștere, apropiații au constat că fetița era oarbă, nu avea ochi.

La Botez i-au pus numele Matrona, în cinstea cuvioasei Matrona a Constantinopolului, care a trăit în secolul al V-lea, și care este pomenită pe data de 9/22 noiembrie.

La botezul ei s-a întâmplat prima minune: când preotul a cufundat-o în cristelniță, cei prezenți au văzut cum deasupra ei se înălța un stâlp de fum bine înmiresmat. Copilul s-a născut însemnat, pe pieptul fetiței era o mică umflătură în formă de cruce, o cruciuliță în relief, nefăcută e mână omenească. Astfel au înțeles părinții că fetița era aleasă de Dumnezeu și așteptau să vadă ce va fi cu ea.

Încă din copilărie, în timpul nopții, când părinții dormeau, ea se furișa la colțul sfânt și, într-un mod de neînțeles, lua de pe poliță icoanele, le așeza pe masă și, în liniștea nopții, se juca cu ele". Din fragedă copilărie Domnul a înzestrat-o cu darul clarviziunii, al facerii de minuni, al vindecării bolnavilor, al înțelepciunii.

Din cele povestite se știe că, deja de la vârsta de opt ani, Matrona avea o credință profundă, abilitatea de a vindeca bolnavii și de a prezice viitorul.

În tinerețe, Matrona a avut ocazia să călătorească. Fiica unui proprietar local, Lidia Alexandrovna Iancova (născută în 1885), o lua cu ea în pelerinaje. Au vizitat Lavra Peșterilor din Kiev, Lavra Trinitatea a Sfântului Serghii, la Sankt Petersburg și alte orașe și locuri sfinte din Rusia.

La vârsta de paisprezece ani, ajunge însoțită de o prietenă, în catedrala Sfântul Andrei, unde slujea Sfântul Ioan de Kronștadt. Dupa slujbă, sfântul a rugat lumea adunată să îi facă loc Matronei, adresându-i acesteia chemarea: "Matronușka, vino-vino la mine! Iată vine schimbul meu - al optulea stâlp al Rusiei".

La vârsta de aproximativ 17 ani, i-au fost paralizate picioarele.

În 1912, Dmitri Ivanovici Nikonov, tatăl Matronei, a decedat.

După revoluție, Matrona și prietena ei, Lidia Iancova, rămase fără adăpost, au mers să caute un loc de muncă și mâncare în oraș. Aproximativ în anul 1925, Matrona s-a mutat la Moscova. Trăia pe unde apuca, la prieteni și cunoștințe, dar nu la frații ei care au devenit bolșevici.

În cartea Zinaidei Jdanova "Povestiri despre viața binecuvântatei Starețe Matrona", publicată de Editura Mănăstirii Novo-Golutvino, este povestită întâmplarea (de către una dintre cunoștințele Jdanovei), în care descrie venirea șefului URSS, I.V. Stalin, pentru a se sfatui cu Matrona de la Moscova, după apariția amenințărilor de capturare a Moscovei de către germani. Această carte diferă de

viața canonică a Sfintei Matrona (de aceea unii cercetători o numesc apocrifă). Potrivit povestirii citate în această carte, Matrona i-a spus: "Poporul rus va câștiga, victoria va fi de partea ta. Din conducere tu unul nu vei părăsi Moscova ". Această întâlnire este descrisă pe așa-numita icoană "Matrona și Stalin" . Această povestire nu corespunde vieții canonice a Sfântei Matrona și nu este inclusă în ea, deoarece nu există dovezi care susțin această întâlnire .

Istoricul I. Curliandschi, specializat în viața lui I.V. Stalin, consideră că această poveste este fictivă, deoarece nu are dovezi. Mai mult, în cartea despre viața Sfântei Matrona sunt descrise nenumăratele persecuții, puse la care împotriva ei de către autoritățile sovietice. În ciuda persecuției, Matrona reușea de fiecare dată să evite arestarea. Zinaida Jdanova a fost condamnată ca membru al unei grupări anti-sovietice bisericești-monarhiste.

În 1942-1949, Matrona a locuit la Moscova, într-un vechi conac din lemn, lângă Arbat, unde a ocupat un colț dintr-o cameră de 48 de metri a unei consătence E.M. Jdanova și a fiicei sale Zinaida.

În perioada 1950-1952 a locuit lângă Moscova, în Shodne, la adresa: str. Curganaia, nr.23, la rude îndepărtate, în familia Curocichin.

Sfânta Matrona din Moscova primea oameni în timpul zilei (până la patruzeci de oameni pe zi), vindecându-i și sfătuindu-i cum să procedeze, iar noaptea se ruga. Ea se mărturisea în mod regulat și primea Sfânta Împărtășanie.

Încă din timpul vieții sale, călugării de la Lavra Sfânta Treime din Serghievo au venerat-o.

Conform povestirilor, Matrona și-a prezis moartea cu 3 zile înainte, continuând să primească oameni până în ultimele ei zile. Sfânta Matrona a murit la Shodnea, pe 2 mai 1952. S-au păstrat fotografii postmortem ale Sfintei Matrona. Prohodul a fost slujit în Hramul Ризоположения, de pe strada Donscaia de către protoireiul Nicolai Dubțov, care era bine cunoscut cu Matrona și o cinstea cu evlavie. A fost înmormântată pe 4 mai, în Săptămâna Sfintelor Mironosițe. La înmormântarea ei a venit foarte multă lume. Cimitirul Danilov a fost ales de însăși Matrona, ca ”să asculte slujba” - în acei ani, biserica de la cimitirul dat era una din puținele biserici, care activau în Moscova.

Mormântul Sfintei Matrona a devenit un loc de pelerinaj pentru mai mulți ani.

Canonizarea

Despre viața Matronei, în primul rând se cunoaște din cartea Zinaidei Jdanova (1917-2007), care, împreună cu mama ei au trăit șapte ani în aceeași cameră cu Matrona, pe stradela Staroconiușnii, care a urmărit activitățile spirituale ale Matronei. Cartea a fost publicată într-un număr mare de tiraj în anul 1993 de către mănăstirea de călugărițe Novo-Golutvinschi și conține fapte neobișnuite și nefondate în dogma creștină. În plus, cartea conținea istoria neconfirmată documental, despre întâlnirea dintre Matrona și Stalin. Acestă informație a fost puternic criticat de membrii Comisiei Sinodale pentru Canonizarea Sfinților: președintele ei, mitropolitul Iuvenalie (Poiarcov), președintele Consiliului Editorial al Episcopului Tihon (Emelianov), Igumenul Damaschin (Orlovschi) și diaconul Andrei Curaev. Cartea scrisă de Z.V. Jdanova a fost retrasă din vânzare în Mănăstirea de călugărițe.

Comisia Sfântului Sinod a numit un grup de experți, care a alcătuit un text canonic despre viața fericitei Matrona, excluzând date nedocumentate, după părere experților, și necorespunzătoare teologiei oficiale. Această versiune este prezentată până astăzi pe site-urile creștine ortodoxe „Pravoslavie.ru”, „Sedmița.ru” și pe site-ul mănăstirii Acoperământul Maicii Domnului.

În noaptea spre 8 martie 1998 cu blagoslovirea patriarhului Alexei II a fost deschis mormântul Sfintei Matrona, iar moaștele ei au fost aduse la mănăstirea Danilov, apoi au fost așezate într-un sicriu de argint în mănăstirea Acoperământului Maicii Domnului.

În fiecare zi de la ora 7:00 (duminica de la 6:00) până la ora 20:00, toți doritorii pot veni la moaștele Sfintei Matrona din Moscova.

Ziua de 8 martie, când moaștele Sfintei Matrona au fost așezate cu sfințenie în mănăstirea Acoperământul Maicii Domnului, a devenit încă o sărbătoare pentru creștini în cinstea Sfintei fericite Matrona din Moscova.

La 2 mai 1999, Sfânta Matrona a fost canonizată ca sfântă și cinstită de creștinii eparhiei de la Moscova. Iar în octombrie 2004 a avut loc canonizarea ei în biserica creștină.

Părticele din moaștele Sfintei Matrona au fost depuse pentru închinarea credincioșilor în orașele ai Rusiei: Vologda, Krasnoiarsk, Lipețk, Novokuznețk, Perm și altele.

Venerarea Sfintei Matrona

Binecuvântata Sfântă Matrona din Moscova este una dintre cele mai renumite și mai venerate Sfinte din Rusia. Ea trece la cele veșnice pe 2 mai 1952, iar după

moartea sa, mormântul ei a devenit loc de pelerinaj. La 8 martie 1998, au fost descoperite moaștele sale nestricate, răspândind bună mireasmă, care se pastrează în prezent în Biserica Acoperământul Maicii Domnului din Moscova.

Pe 2 mai 1999, Alexie, patriarhul Moscovei și al Întregii Rusii, a semnat hotărârea prin care fericita Matrona este trecută în rândul sfinților. La moaștele ei vin zilnic să se închine mii de oameni (în weekend, coada se întinde timp de 7-8 ore) .

Tot în Mănăstirea Acoperământul Maicii Domnului se află o icoană a Maicii Domnului, pictată în jurul anului 1915, de care Matrona nu s-a despărțit până la sfârşitul vieții sale.

Se atestă că, prin rugăciunile către Sfânta Matrona, se întâmplă un număr mare de minuni şi vindecări, inclusiv cu oamenii ce nu sunt ortodocşi şi nereligioşi, chiar există înregistrări scrise despre aceasta. Pelerinii din alte orașe și țări vin să se închine Sfintei Matrona.

Puterea miraculoasă a Sfântei Matrona a fost recunoscută de întreaga ierarhie a Bisericii Ortodoxe Ruse, inclusiv de patriarhul Chiril I al Moscovei și al Întregii Rusiei, care a îndemnat pe toți să se adreseze Sfântei Matrona pentru ajutor, nu numai la rezolvarea problemelor vitale, ci și la dăruirea forțelor pentru depășirea suferințelor.

Sfânta cuvioasă Matrona din Moscova a fost introdusă în calendarul Bisericii Ortodoxe Române, de către Sfântul Sinod la 15 februarie 2018 și este prăznuită la 2 mai (19 aprilie, calendarul bisericesc).

Orthodoxwiki - Matrona

Matrona

Matrona sau Matroana este un nume feminin greco-roman purtat de mai multe sfinte și personalități creștine de-a lungul timpului.

Corespondentul masculin al numelui, Matronus sau Madronus, este mult mai rar întâlnit.

Sfinți:

- ⇒ Matrona din Tesalonic, (sec. III-IV), prăznuită la 27 martie;
- ⇒ Matrona din Ancira, mucenița, prăznuită la 6 noiembrie;
- ⇒ Matrona din Constantinopol, (Matrona de Perge), stareță († ca. 510), prăznuită la 9 noiembrie;
- ⇒ Madronus, (Madron, Madern), monah din Cornwall († 545), prăznuit la 17 mai;
- ⇒ Matrona din Chios († 1462), prăznuită la 20 octombrie;
- ⇒ Matrona (Popova), ucenică a Sf. Tihon din Zadonsk († 1851), prăznuită la 16 august;
- ⇒ Matrona Alexeeva, nouă mucenița († 1938), 19 martie;
- ⇒ Matrona din Moscova († 1952), 2 mai;
- ⇒ Alții - Matrona (Mylnikova) cea desculță, din St. Petersburg, nebună pentru Hristos († 1911);

Viața Sfintei Matrona cea oarbă din Moscova (video)

https://www.youtube.com/watch?v=3GZ1J-8FA5M

Site-uri despre Sfânta Matrona din Moscova:

http://www.pokrov-monastir.ru/?include=static&page_id=78

http://www.pokrov-monastir.ru/?include=static&page_id=79

http://semyaivera.ru/2013/04/10/chudesa-matronyi/

http://ikona-na-zakaz.ru/48.51.html

http://obitel-tula.narod.ru/matrona.htm

Cărţi în limba română

Sfânta Matrona din Moscova. Viaţa, minunile

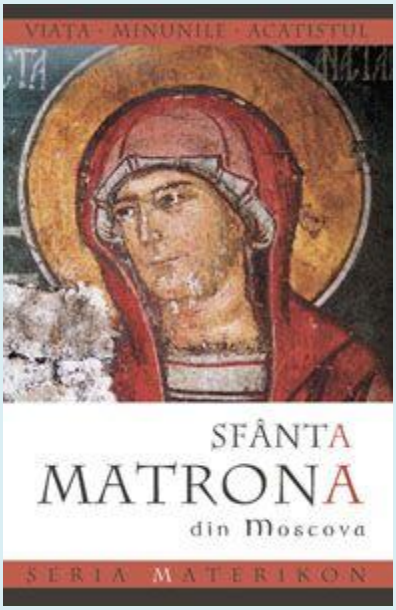

Editura Sophia, 2007

Traducere din limba rusă de Lucia Ciornea

Matrona Dimitrievna Nikonova s-a născut în gubernia Tula, într-o familie credincioasă de ţărani. Fiind oarbă din naştere, ea a primit din pruncie de la Dumnezeu darul înainte vederii, pătrunderii tainelor dumnezeieştii Pronii. Prin rugăciunile ei se săvârşeau vindecări ale celor neputincioşi, slabi, suferinzi de pe urma bolilor sufleteşti şi trupeşti. Prorocirile şi prezicerile ei au ajutat multor oameni să evite primejdiile şi moartea, să găsească adevărata cale în împrejurările grele ale vieţii.

Matrona Dimitrievna Nikonova s-a născut în gubernia Tula, într-o familie credincioasă de țărani. Fiind oarbă din naștere, ea a primit din pruncie de la Dumnezeu darul înainte-vederii, pătrunderii tainelor dumnezeiești Pronii. Harul ce-l avea se arăta prin darul rugăciunii, al dreptei socotințe și al vederii duhovnicești.

Un torent nesfârșit de oameni veneau la Matronuşka, oameni ce așteptau vindecare sufletească, povețe, ajutor prin rugăciune. Prin rugăciunile ei se săvârșeau vindecări ale celor neputincioși, slabi, suferinzi de pe urma bolilor sufletești și trupești. Prorocirile și prezicerile ei i-au ajutat pe mulți oameni să evite primejdiile și moartea, să găsească adevărata cale în împrejurările grele ale vieții. Până în zilele noastre s-au păstrat numeroase mărturii despre aceste minuni.

Încă o stea a apărut pe cerul bisericesc, încă o plăcută a lui Dumnezeu a fost adăugată în rândul sfinților rugători pentru întreg poporul ortodox. În șir nesfârșit vin credincioșii ortodocși în Mănăstirea Sviato-Pokrovsk pentru a se închina fericitei, având deplină credință în puterea rugăciunilor ei către Sfânta Treime.

Cuprins

Viața și minunile Sfintei Cuvioase Matrona din Moscova 5

Aflarea cinstitelor moaște ale fericitei maici Matrona 43

Mărturisiri ale oamenilor care au cunoscut-o pe fericita maică Matrona ... 47

Preamărirea fericitei Matrona 97

Hotărârea Patriarhului Moscovei și al întregii Rusii despre canonizarea în rândul sfinților locali a fericitei Matrona din Moscova (Nikonova Matrona Dimitrievna, 1881-1952) 99

Despre minunile de după moarte ale fericitei maici Matrona 105

Acatistul Sfintei Cuvioase Matrona din Moscova 141

Sfânta Matrona din Moscova. Veniţi să-mi povestiţi necazurile voastre

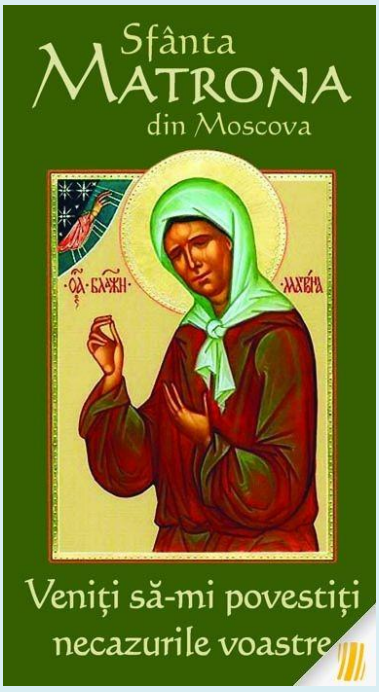

Produs publicat in 2015 de Ortodoxia

Data aparitiei: Iulie 2015
Numar pagini: 112

Sfânta Matrona din Moscova şi-a prezis propria moarte cu trei zile înainte de plecarea sa la Domnul. Pe 2 mai 1952, Sfânta a spus celor apropiaţi: "Toţi, toţi să veniţi la mine şi să-mi povestiţi necazurile voastre, de parcă aş fi vie, căci eu vă voi vedea, vă voi auzi şi vă voi ajuta."

După mutarea sa la Domnul, mormântul cuvioasei Matrona a devenit loc de pelerinaj. Sfintele moaşte ale Sfintei Matrona cea oarbă se păstrează în prezent în Mănăstirea Acoperământul Maicii Domnului (Pokrovsky) din Moscova şi atrag zilnic numeroşi pelerini care cer mijlocirea Sfintei Matrona în faţa Bunului şi Dreptului Dumnezeu.

Mărturiile despre minunile din zilele noastre expuse în cartea de faţă sunt doar o mică dovadă că prin rugăciunile către Sfânta Matrona s-au săvârşit numeroase vindecări ale celor slabi şi suferinzi de pe urma bolilor trupeşti şi sufleteşti.

Viața Sfintei Matrona din Moscova povestită pentru copii

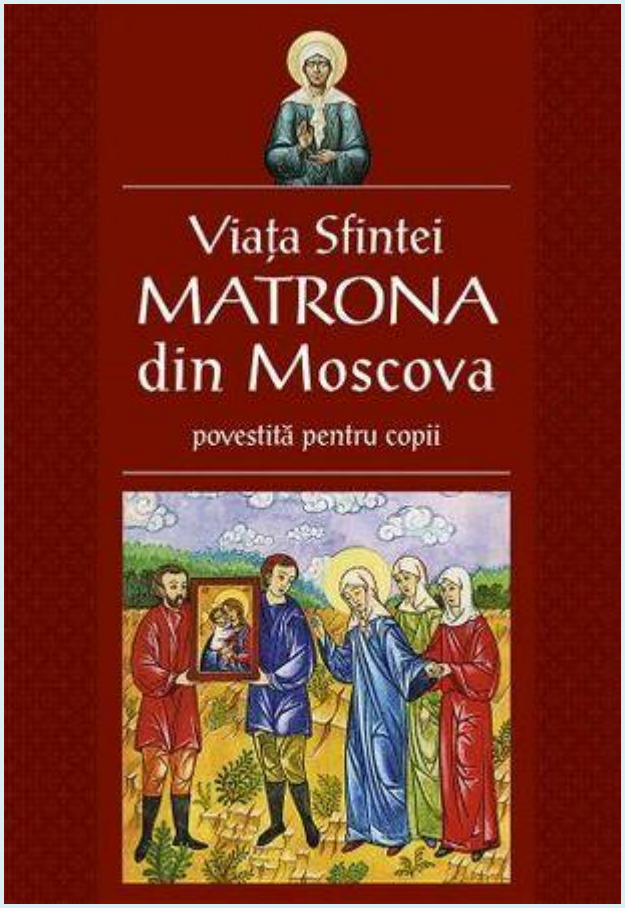

Editura Sophia, 2017

Prezentare:

Faima Sfintei Matrona din Moscova a trecut de multă vreme hotarele Rusiei, răspândindu-se în toată lumea. Proslăvită de Dumnezeu prin nenumărate minuni şi semne, cuvioasa s-a arătat mijlocitoare înaintea Lui pentru credincioşii din vremurile noastre, asemenea sfinţilor Ioan Rusul şi Nectarie din Eghina.

Citind cu evlavie această cărticică despre viaţa şi minunile ei, copiii noştri vor putea dobândi, cu mijlocirea sfintei, sprijin, ocrotire şi înţelepciune pentru a urma voii Domnului şi a dobândi aici pace sufletească şi bucurie statornică, iar dincolo - fericirea cea nesfârşită.

Cuprins:
Pasărea albă
Copilăria Matronei
Cederea duhovnicească
Aflarea celor pierduți
Ochi deschiși de Dumnezeu
Pribeagă fără adăpost
Dumnezeu ajută
Gropița de pe frunte
Rugăciune către Sfânta cuvioasă Matrona din Moscova

IBMO: Slujba Sfintei Matrona de la Moscova

Slujba Sfintei Matrona de la Moscova a apărut recent la Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă. Textul slujbei a fost tradus din limba slavonă de monahul Dositei Gorbachevskiy de la Mănăstirea Radu Vodă din București și diortosit în cadrul departamentului Carte de cult, informează basilica.ro.

Hotărârea ca Sfânta Matrona să fie trecută în Calendarul Bisericii Ortodoxe Române a fost luată în ședința Sfântului Sinod din 15 februarie 2018, în urma propunerii ierarhilor din Mitropolia Munteniei și Dobrogei.

Sfânta Matrona a fost canonizată de Biserica Ortodoxă a Rusiei în 2 mai 1999.

Sfânta s-a născut oarbă, iar darurile ei spirituale și lucrările minunate s-au arătat încă din copilărie, fiind văzătoare cu duhul și foarte iubitoare de Biserică. Sfântul Ioan de Kronstadt a numit-o pe când avea numai 14 ani, „al optulea stâlp al Rusiei”. Prin această expresie a profețit că ea va rămâne unul dintre puținii rugători pentru patria care avea să fie cuprinsă de persecuția ateistă bolșevică.

SLUJBA SFINTEI MATRONA DE LA MOSCOVA

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ŞI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREŞTI - 2018

COLECȚIA ACATISTE ȘI VIEȚI DE SFINȚI

169

Viața, Acatistul și Paraclisul SFINTEI MATRONA de la Moscova

Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă

Pe fericita Maică Matrona, cea de Dumnezeu înțelepțită, vlăstarul ținutului Tula și slăvita podoabă a cetății Moscova, să o lăudăm astăzi, credincioșii, că lumina zilei necunoscând, cu lumina lui Hristos s-a luminat și s-a îmbogățit cu darul înainte-vederii și al vindecării. Pribeagă și străină pe pământ fiind, acum, în lăcașurile cerești, la Tronul lui Dumnezeu stă și se roagă pentru sufletele noastre.

Troparul Sfintei Matrona
de la Moscova

www.editurapatriarhiei.ro
ISBN 978-973-616-547-4

Icoane

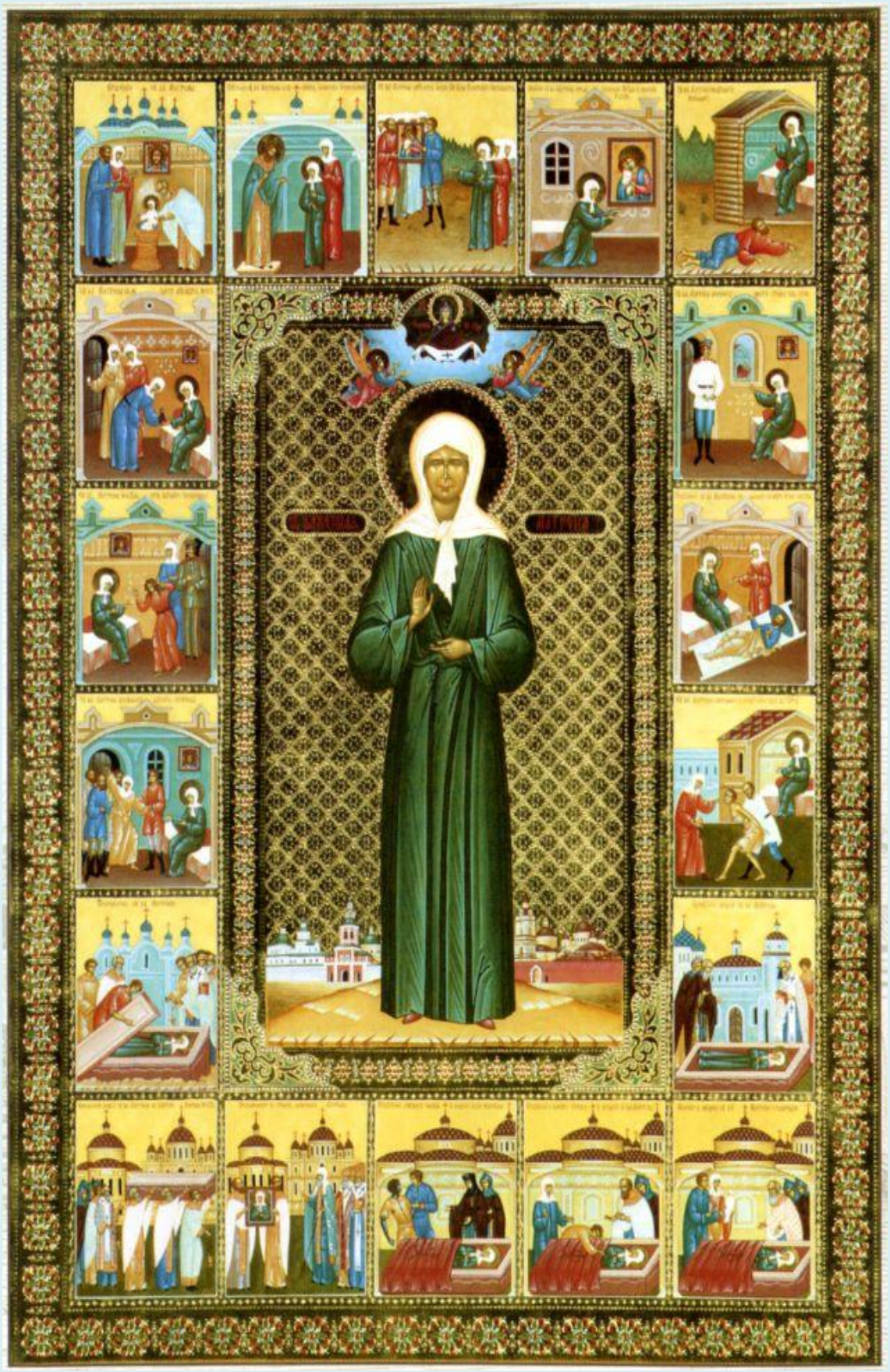

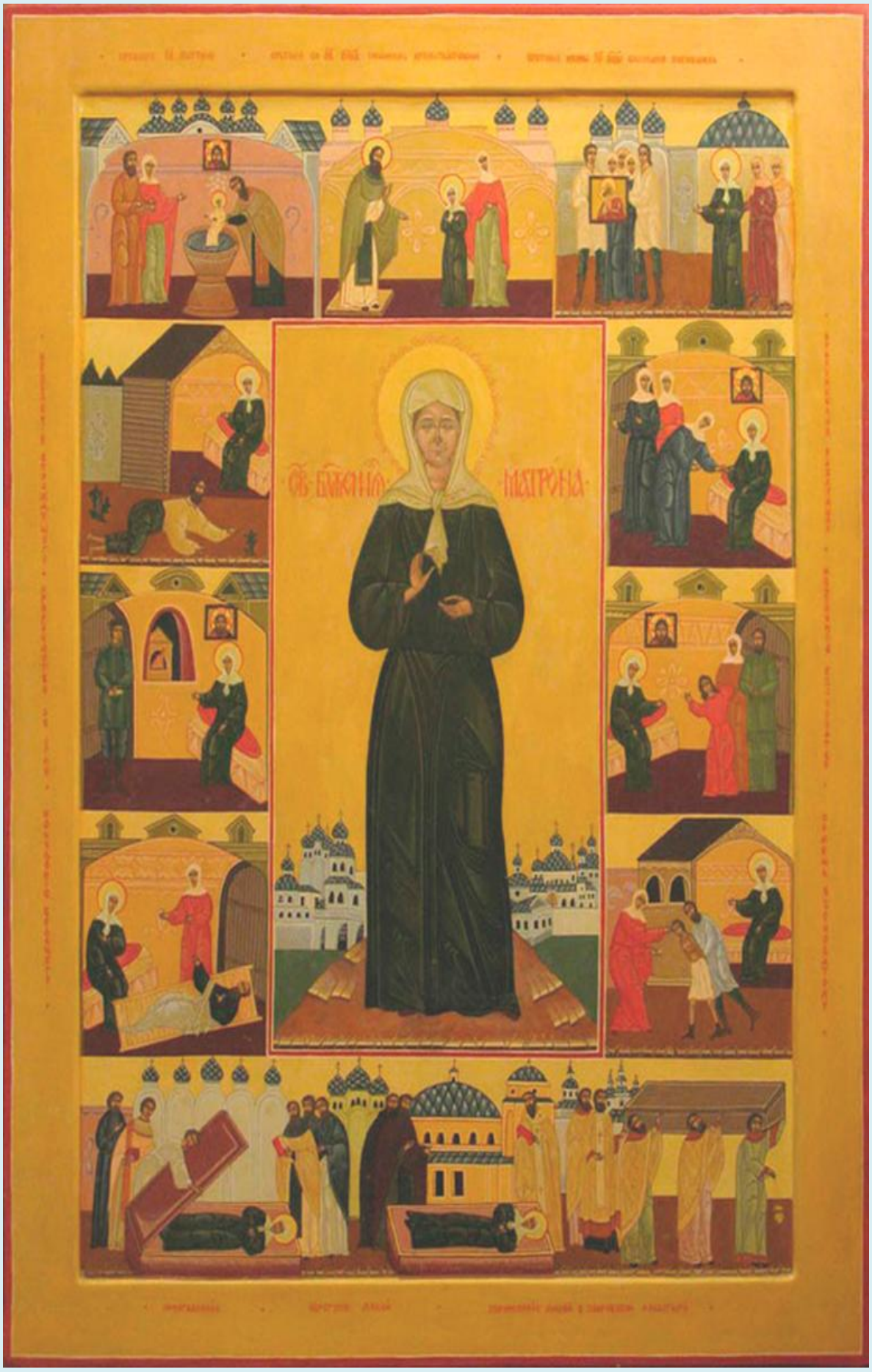
СВ БЛАЖЕНН МАТРОНА

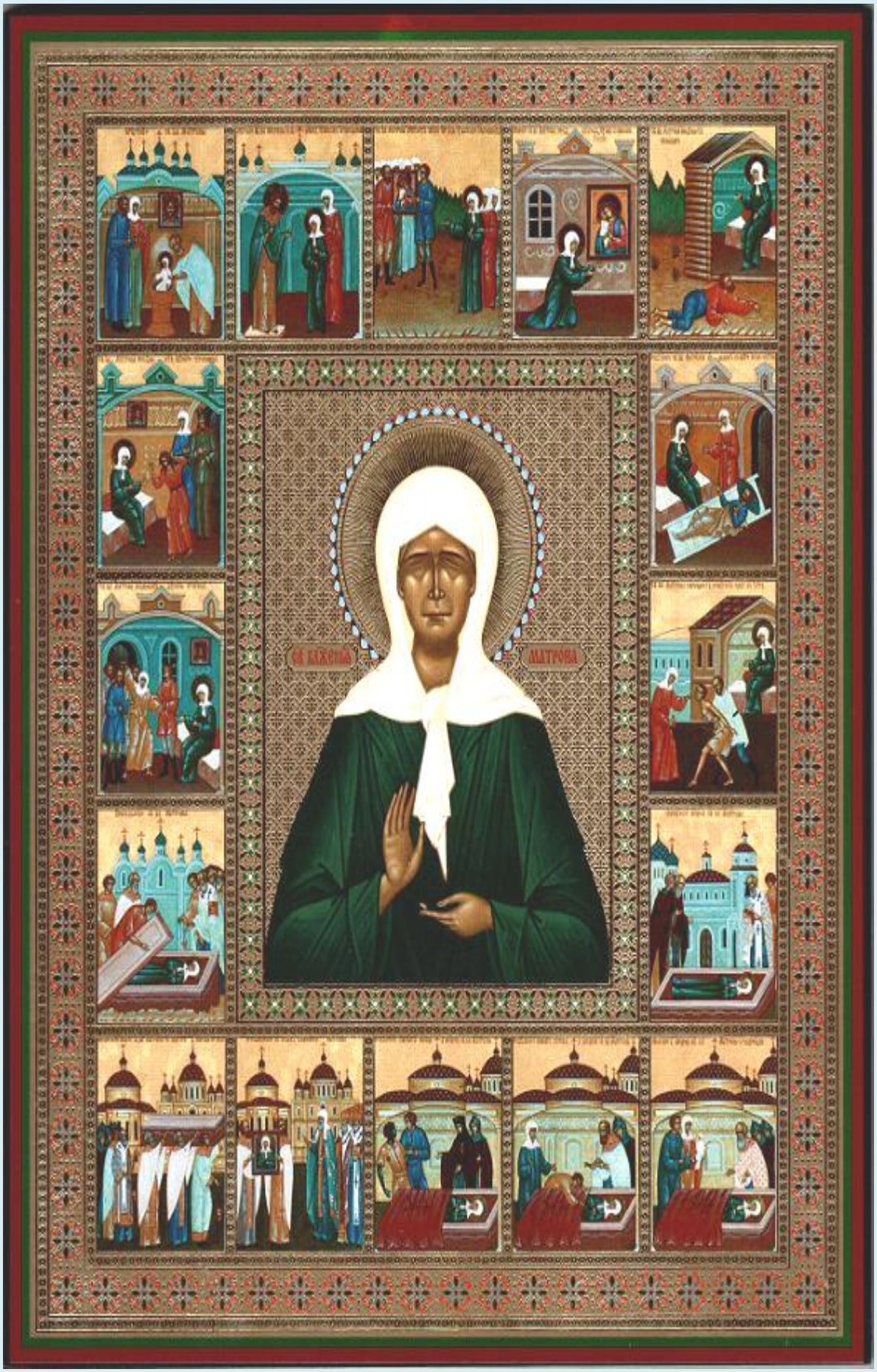
СВ. БЛАЖЕНА МАТРОНА

СВ БЛАЖЕННАЯ
МАТРОНА

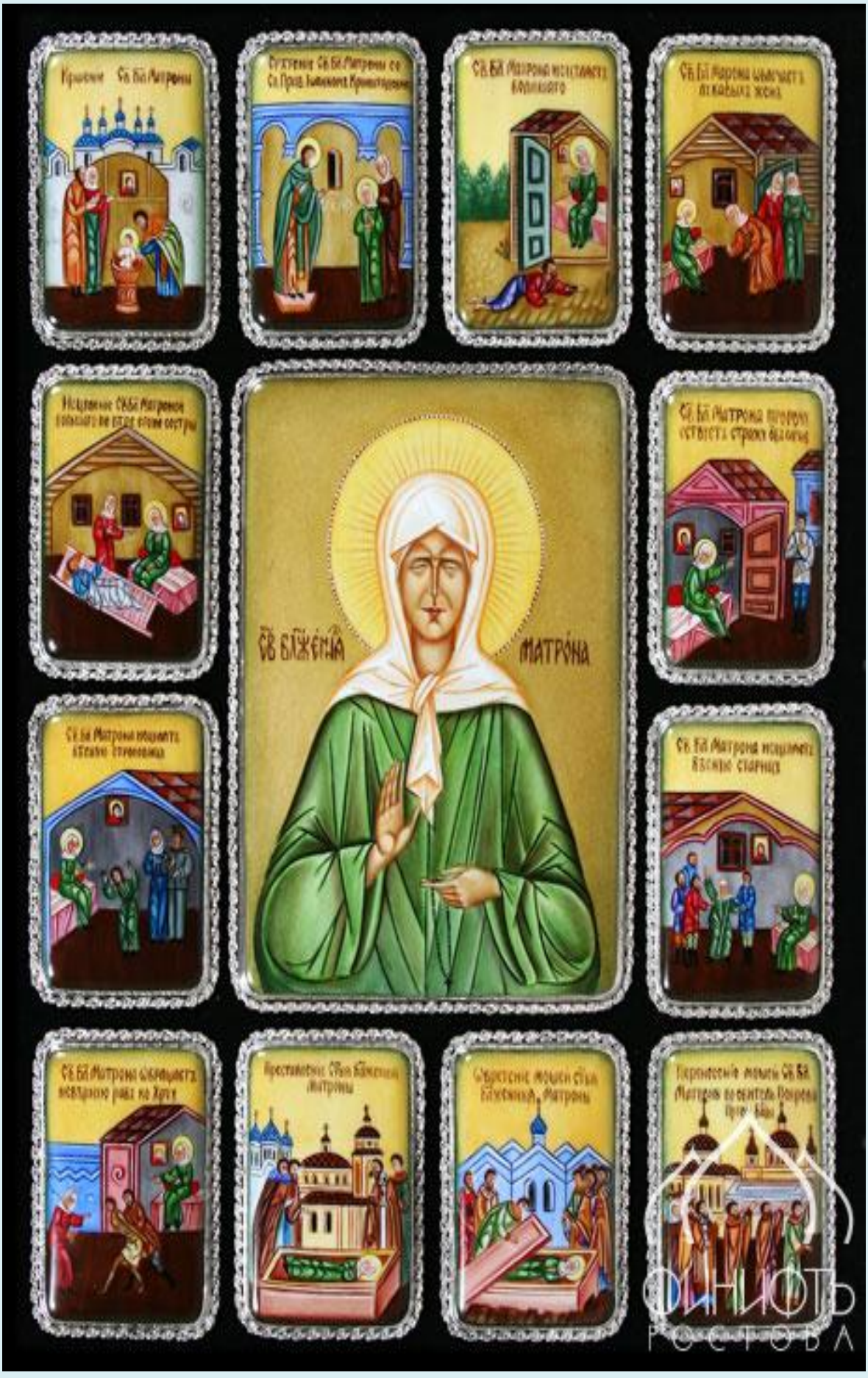
СВ БЛАЖЕНА
МАТРОНА

СТА́Ѧ
БЛЖ҃
Є́НА
Ѧ
МА
ТРО́
НА

СТАА
БЛЖ
МАТРО́
НА

СВ. БЛАЖЕНА МАТРОНА

Преблаженная старица
МАТРОНА

СВ БЛАЖЕННА МАТРОНА

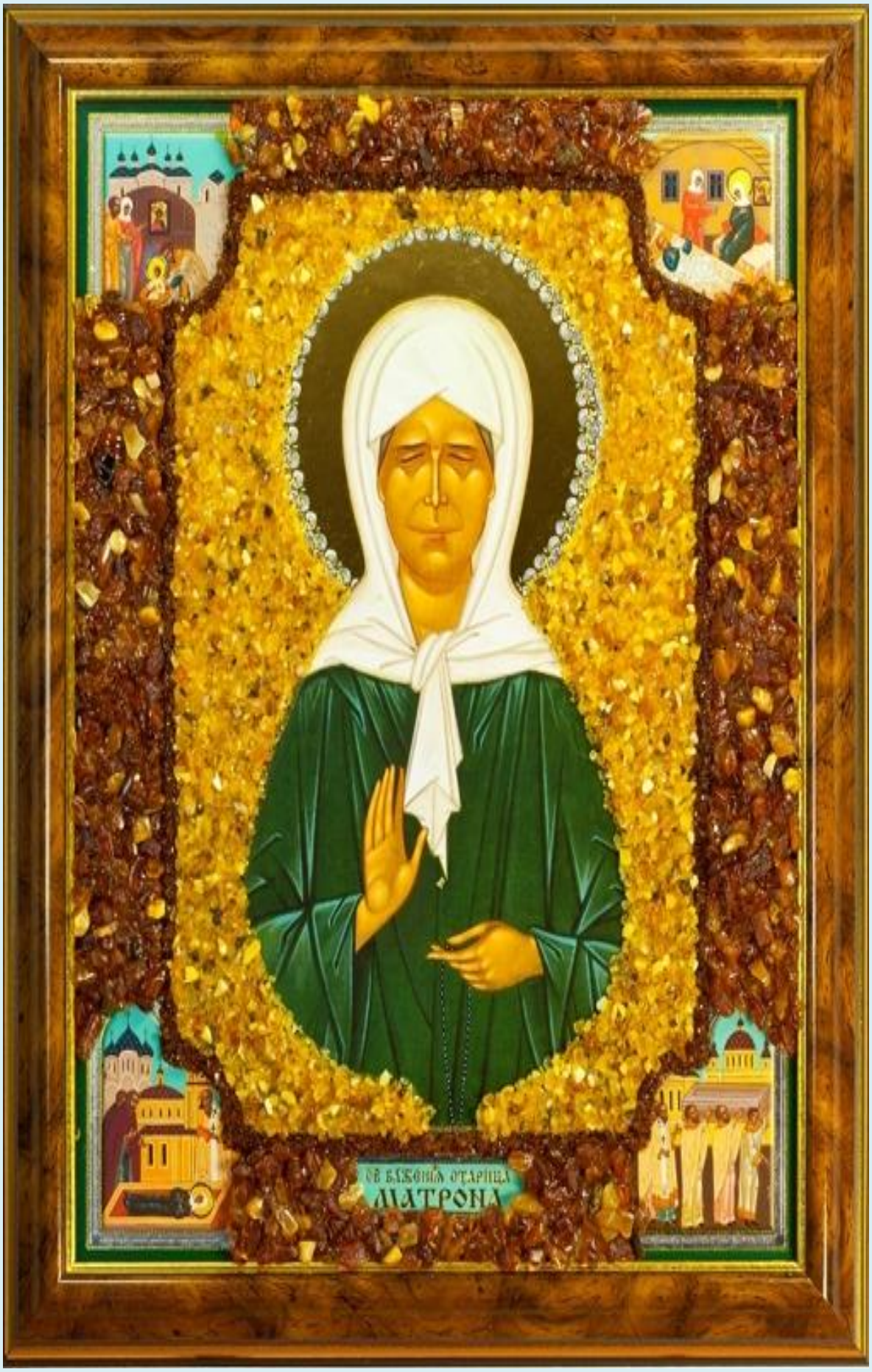
СВ БЛАЖЕНА СТАРИЦА
МАТРОНА

СВ БЛЖ СТАРИЦА МАТРОНА

СВ БЛЖ СТАРИЦА МАТРОНА

СВ БЛЖ СТАРИЦА МАТРОНА

СВ БЛЖ СТАРИЦА МАТРОНА

СТ҃АА БЛЖ.
МАТРО́НА

СВ · БЛЖ́НАА ·
· МАТРО́НА ·

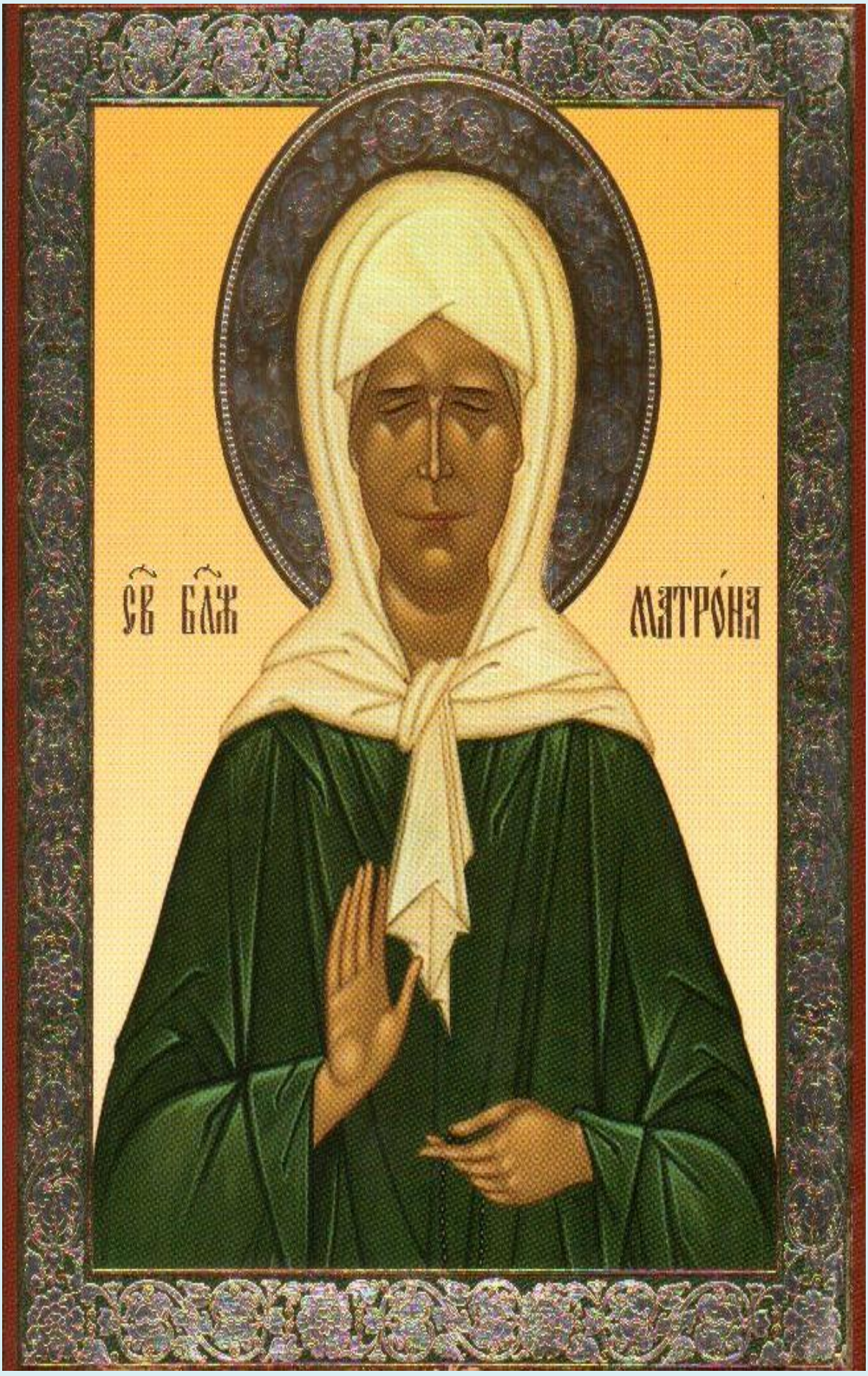
СВ БЛЖ
МАТРО́НА

МАТРОНА

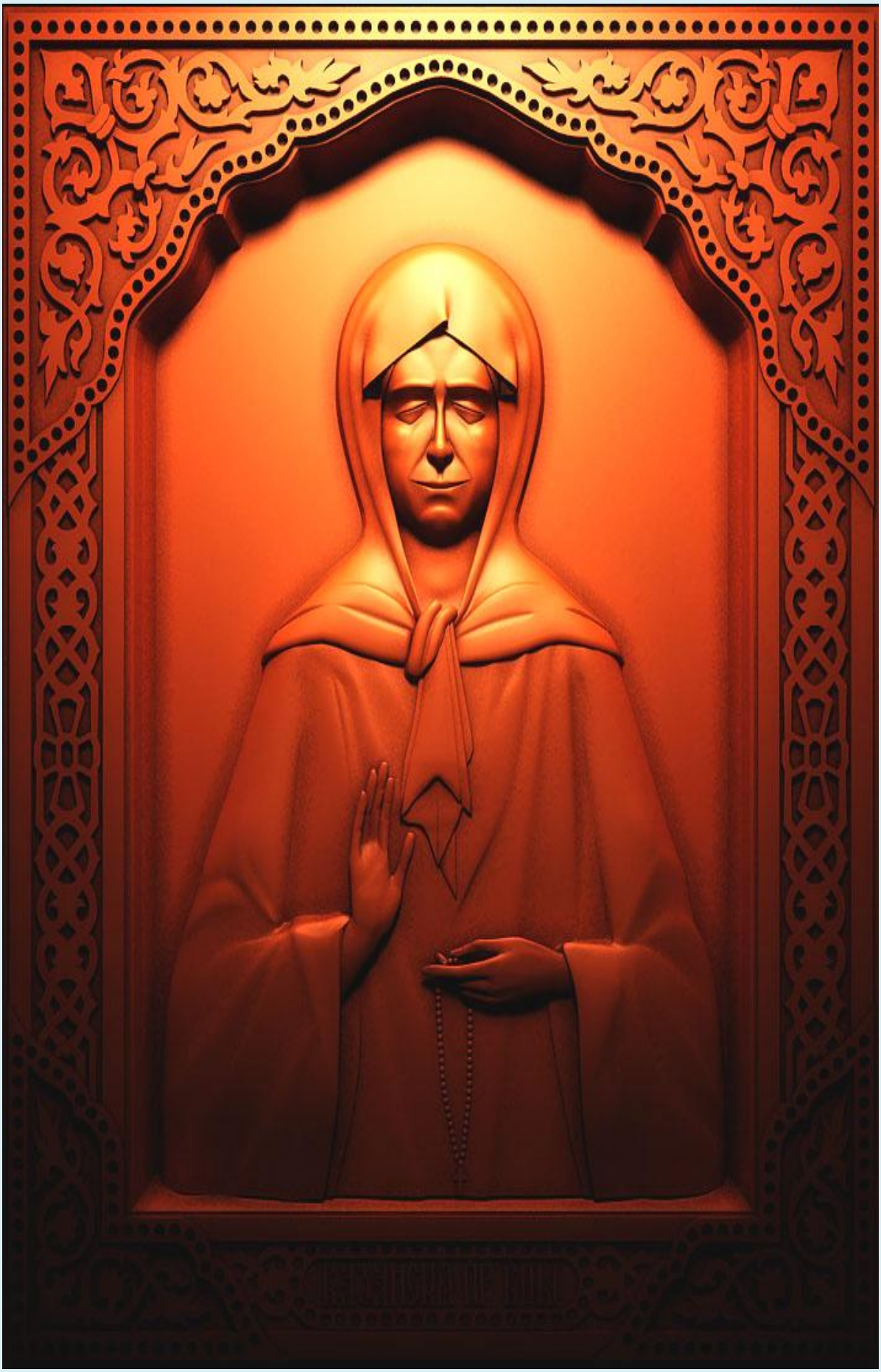

СВ БЛАЖЕНАЯ
МАТРОНА МОСК

СВ. БЛАЖЕНА МАТРОНА МОСКВ

СВ·БЛЖ
МАТРѢНА
МОСК·

СВ-БЛЖ-МАТРОНА МСК

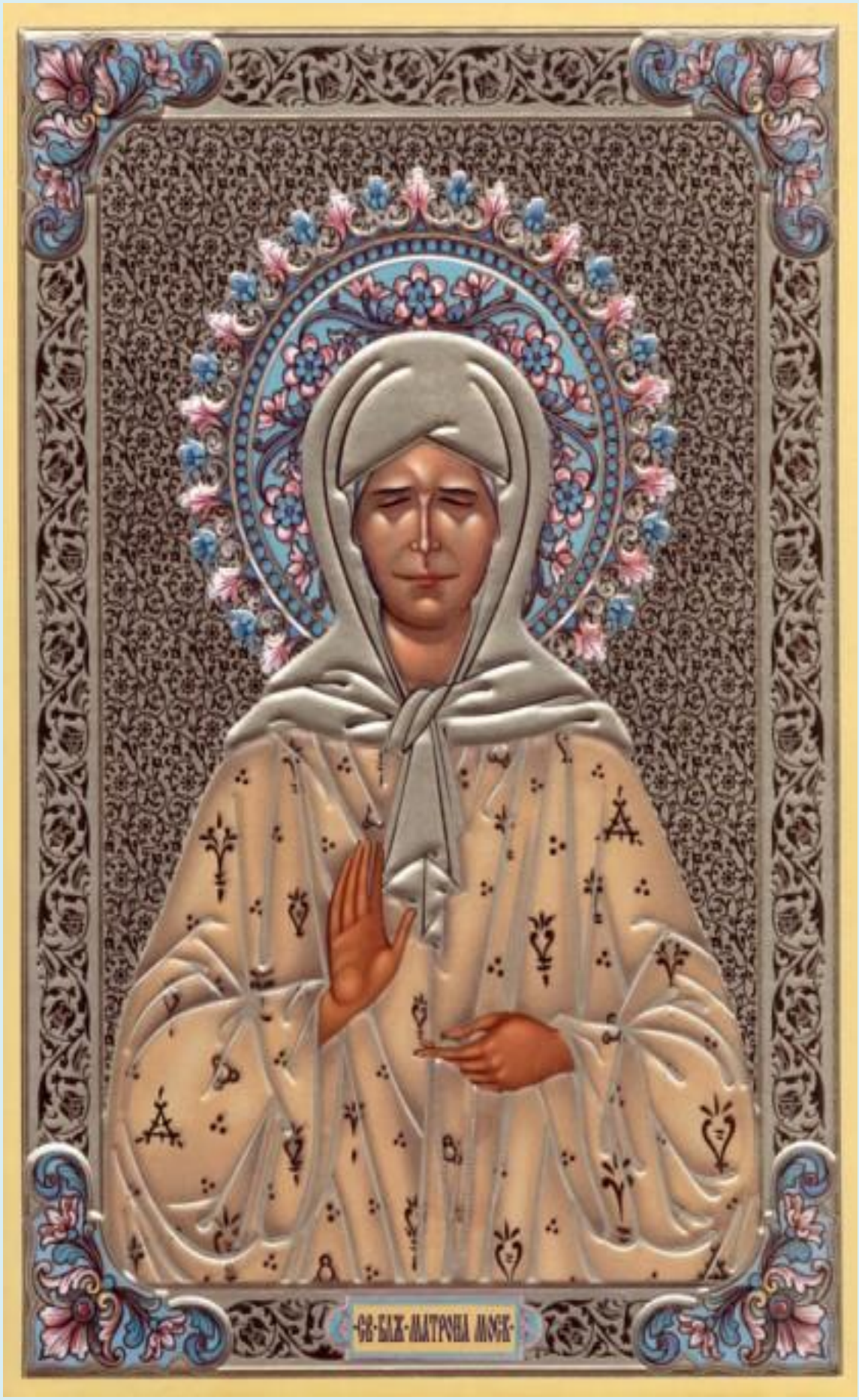
СВ. БЛЖ. МАТРОНА МОСК.

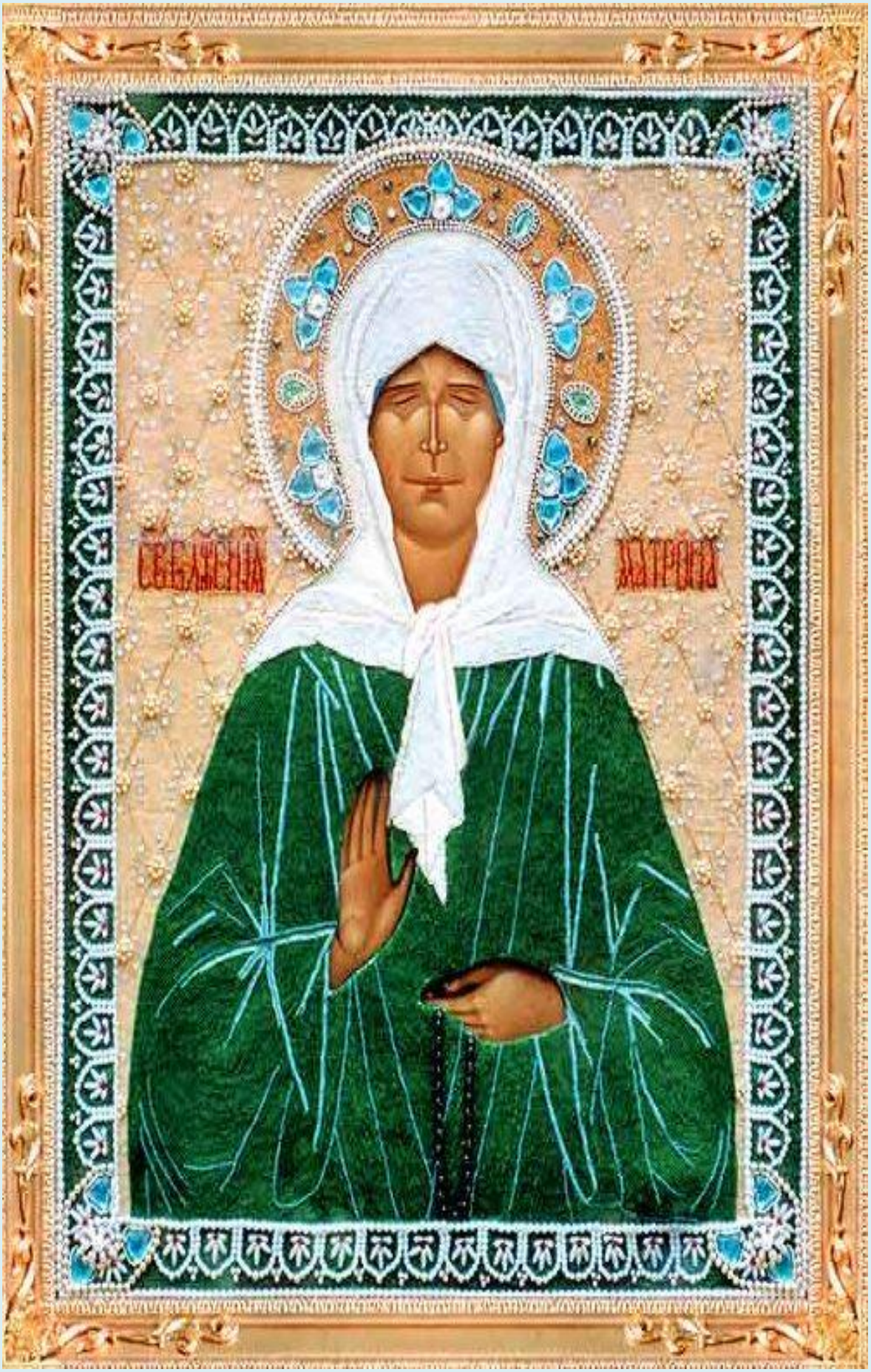
СВ. БЛАЖЕННАЯ
МАТРОНА

СВ. БЛАЖЕННАЯ
МАТРОНА
www.ikona2.info

СТАА БЛЖ
МАТРѠНА

СТА БЛА
НАТРОНА

СВ. БЛАЖЕННАЯ
МАТРОНА.

Η ΟΣΙΑ
ΜΑΤΡΩΝΑ
www.byzarticon.gr

Преподобная
Матрона

ЧЕСТНОЙ ПОЯС
ПРЕСВЯТОЙ БОГОРОДИЦЫ

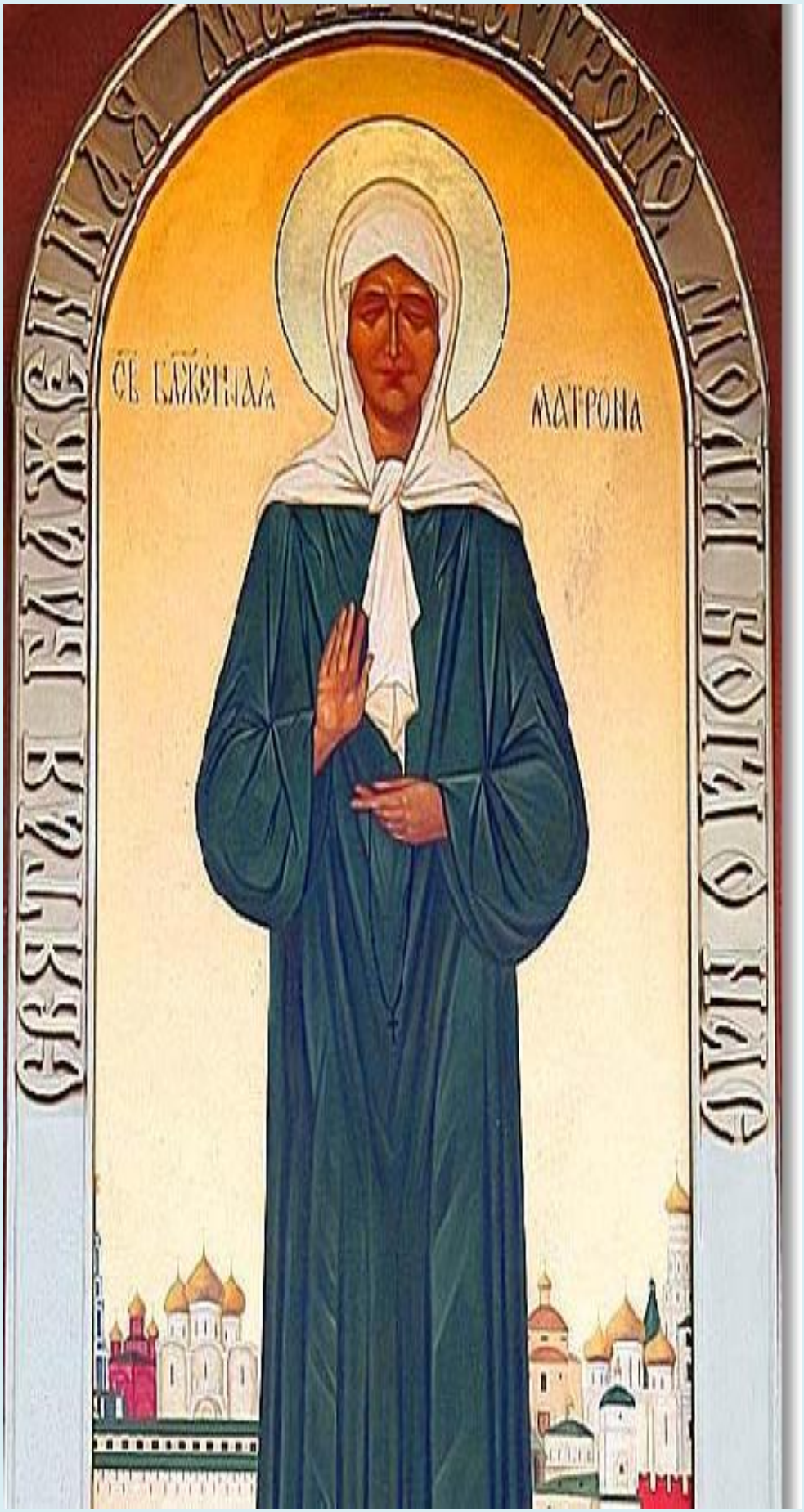
СВ. БЛАЖЕННАЯ МАТРОНА
СВЯТАЯ БЛАЖЕННАЯ МАТРОНО МОЛИ БОГА О НАС

МАТРОНА
МАТРОНА

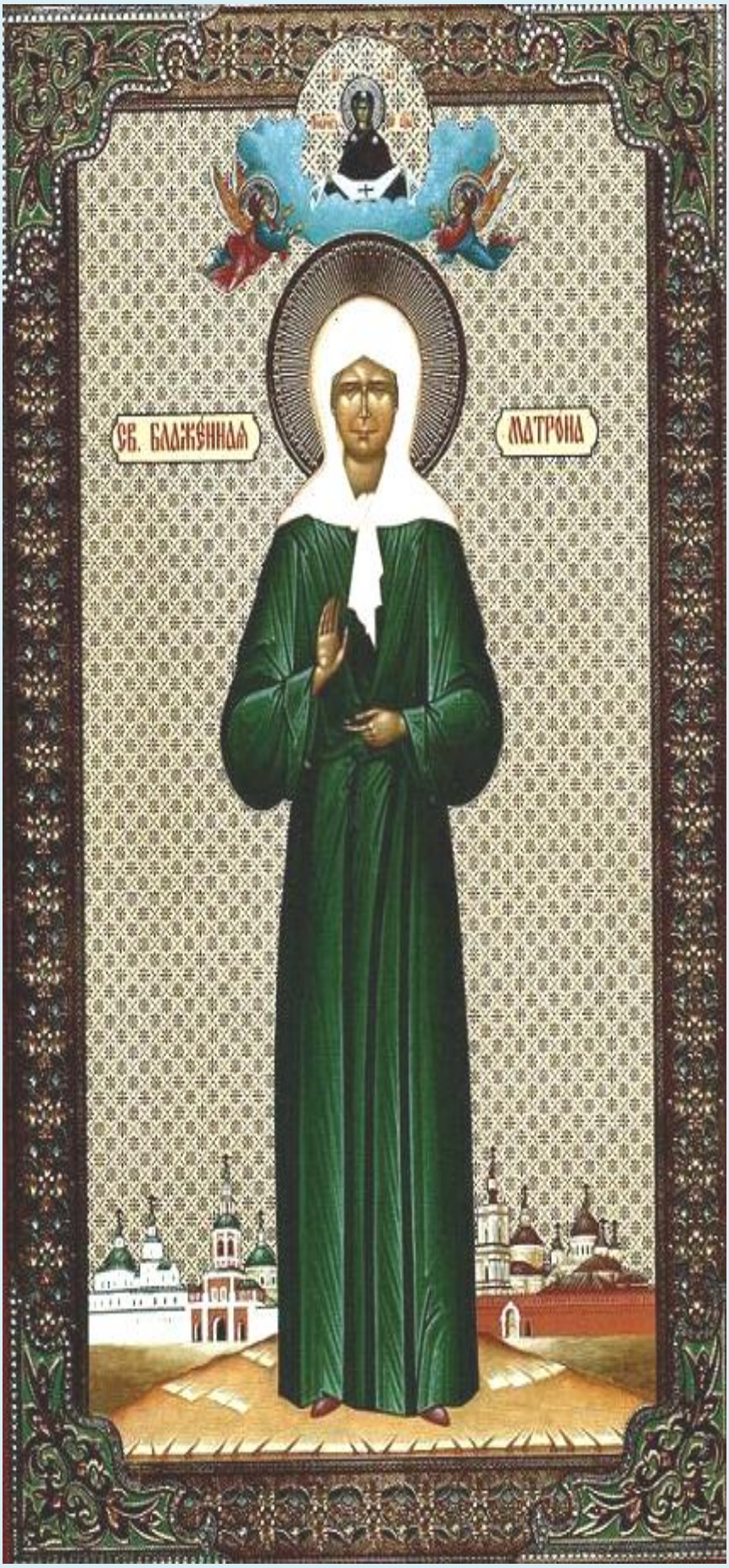
СВ. БЛАЖЕННАЯ
МАТРОНА

СТАА
БЛЖ
НАА
МА,
ТРО
НА

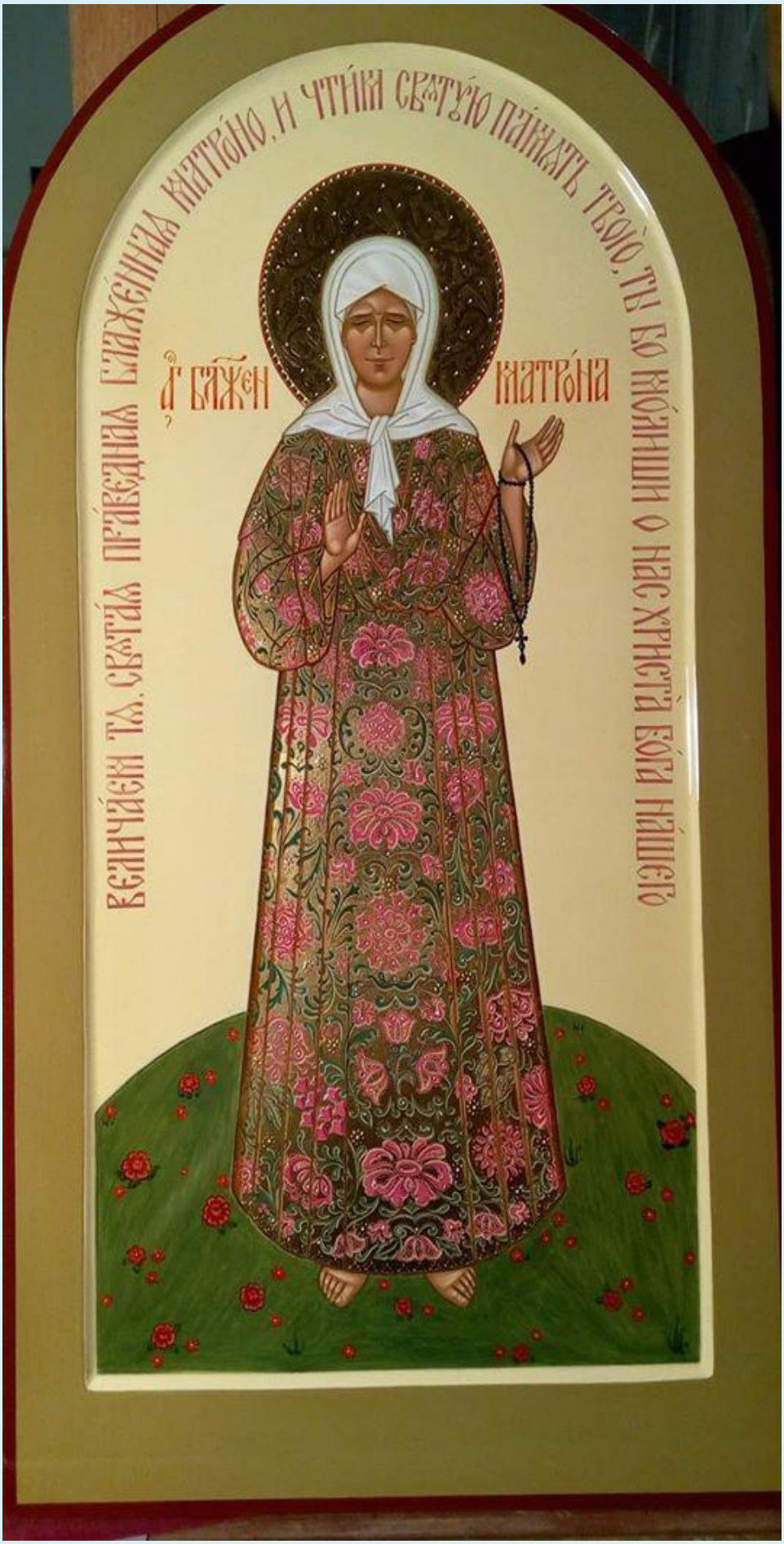
ВЕЛИЧА́ЕМ ТЯ, СВЯТА́Я ПРЕ́ВЕДНАЯ БЛАЖЕ́ННАЯ МАТРО́НО, И ЧТИ́М СВЯТУ́Ю ПА́МЯТЬ ТВОЮ́, ТЫ БО МОЛЯ́ЩИ О НАС ХРИСТА́ БО́ГА НАШЕГО́
БЛАЖЕ́Н МАТРО́НА

БОГОМ УМУДРЕННУЮ БЛАЖЕННУЮ СТАРИЦУ МАТРОНУ, ЗЕМЛИ ТУЛЬСКИЯ ПРОЦВЕТЕНИЕ И ГРАДА МОСКВЫ ПРЕСЛАВНОЕ УКРАШЕНИЕ, ВОСХВАЛИМ ДНЕСЬ, ВЕРНИИ:
СТАЯ МАТРОНА

ОА БЛАЖН
МАТРОНА

ДА ЛЮБИТЕ ДРУГ ДРУГА
Блж. старица Матрона Московская

СВ·БЛЖ·МЯТРѢ

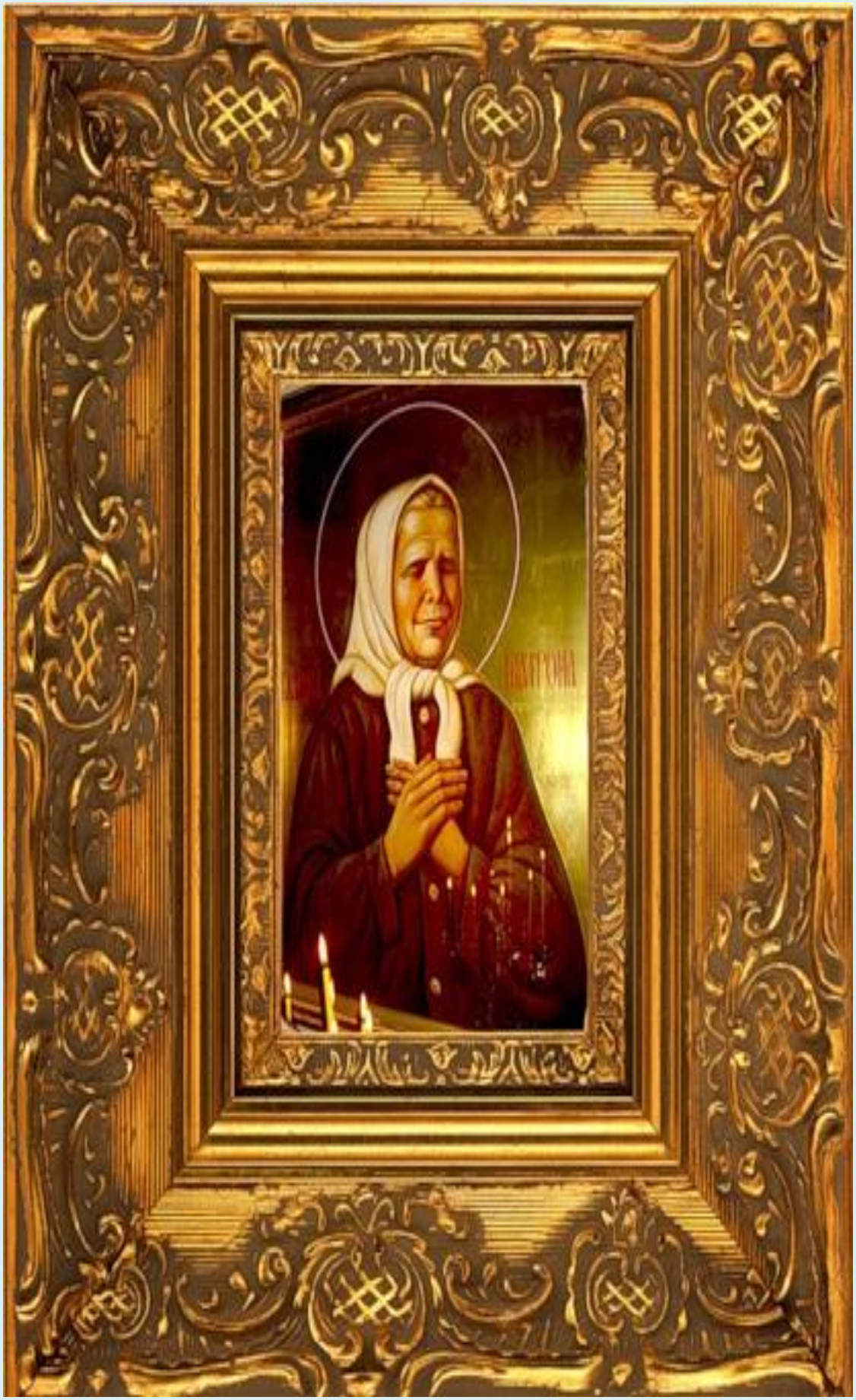

СВ БЛЖЕНИИ
МАТРОНА.
CHURCH-BENCH.RU

СВЯТАЯ БЛАЖЕННАЯ
МАТРОНА МОСКОВСКАЯ

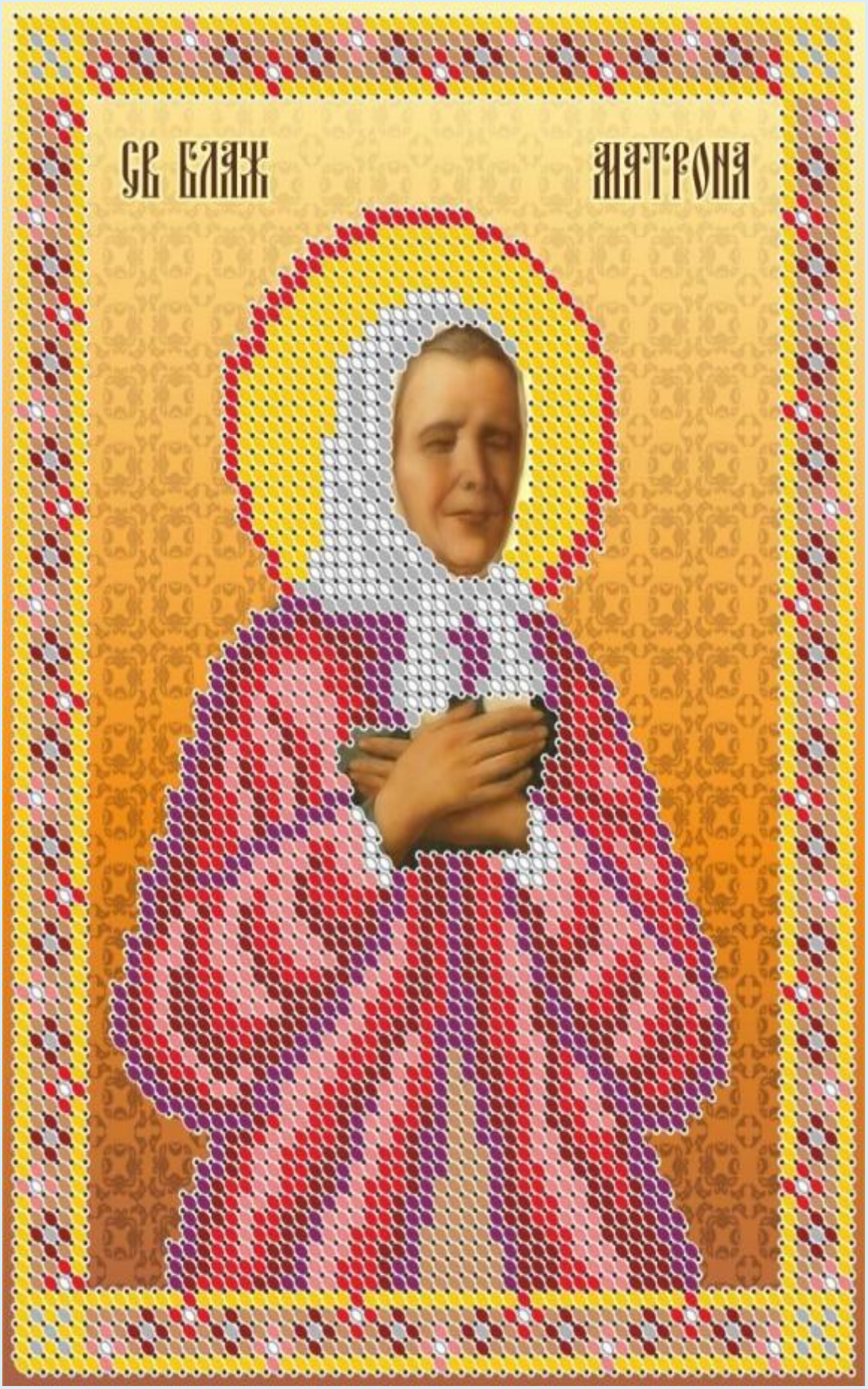
СВ БЛАЖ
МАТРОНА

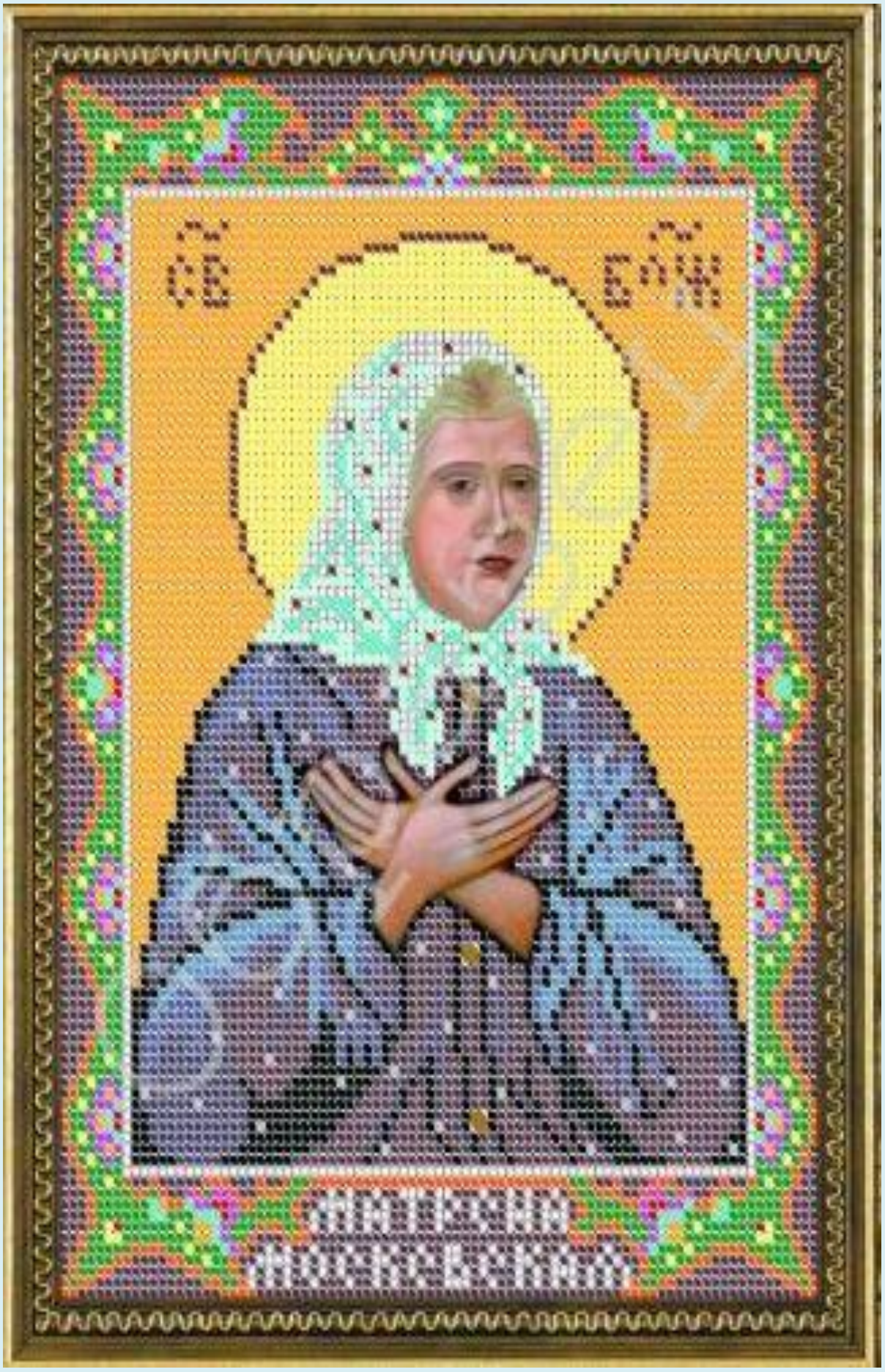

The icon of St. Matrona of Moscow, patroness of Mike and Anna Stickles' current pilgrimage to Russia, along with other holy women, including the Grand Duchess Elizabeth.

St. Luke the Surgeon, St. Matrona & St Xenia

St. Mother Maria Skobtsova of Paris, Blessed Eldress St. Matrona the Blind of Moscow and Eldress Mother Gavrilia of Athens

Icon St. Matrona and St. John

St. Matrona and St. Xenia

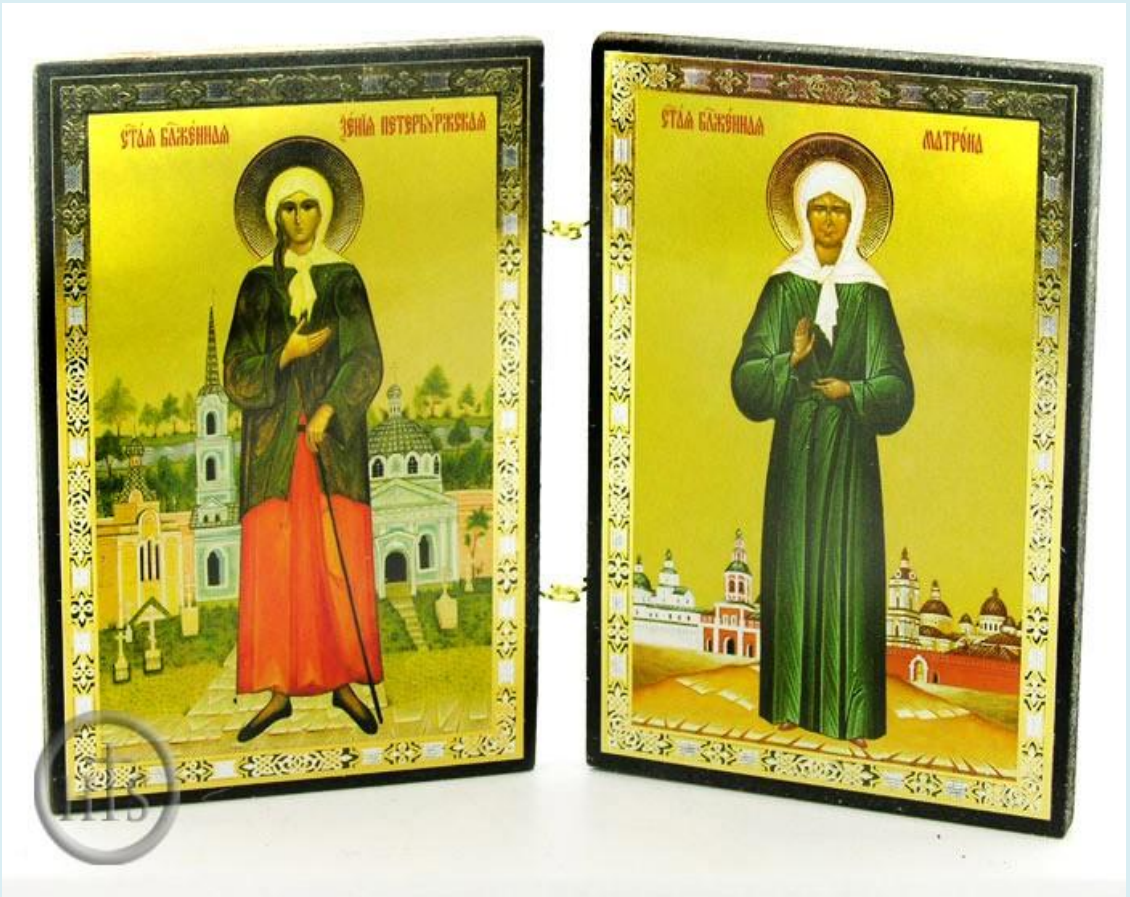

St. Xenia of St. Petersburg and St. Matrona of Moscow

СВ. БЛАЖ
МЯТВИ
НОС

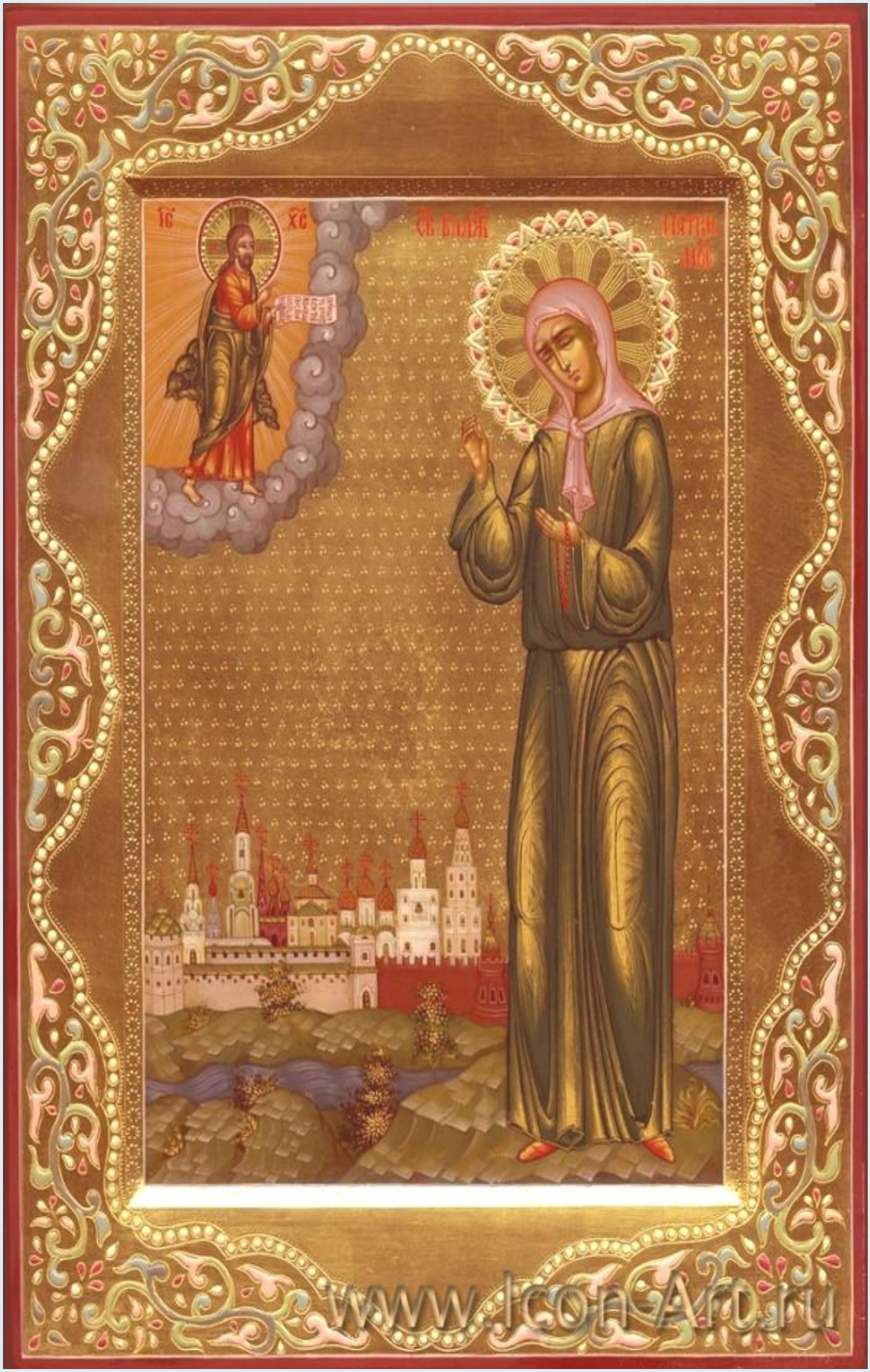
IC XC
www.IconArt.ru

Іс. Хс.
Св. блаж. Матрóна

Ст҃а́ѧ бл҃же́ннаѧ Матро́на А҆немнѧсе́вскаѧ (Бѣлѧко́ва) и҆сповѣ́дница Рѧза́нскаѧ

СТАЯ БЛАЖЕННАЯ
МАТРОНА МОСКОВСКАЯ

dar-kniga.ru
Издательство ДАРЪ

Икона Святой блаженной старицы Матроны Московской
Храм Преображения Господня, Анадырь, Чукотка, Россия

Детям
о блаженной Матронушке

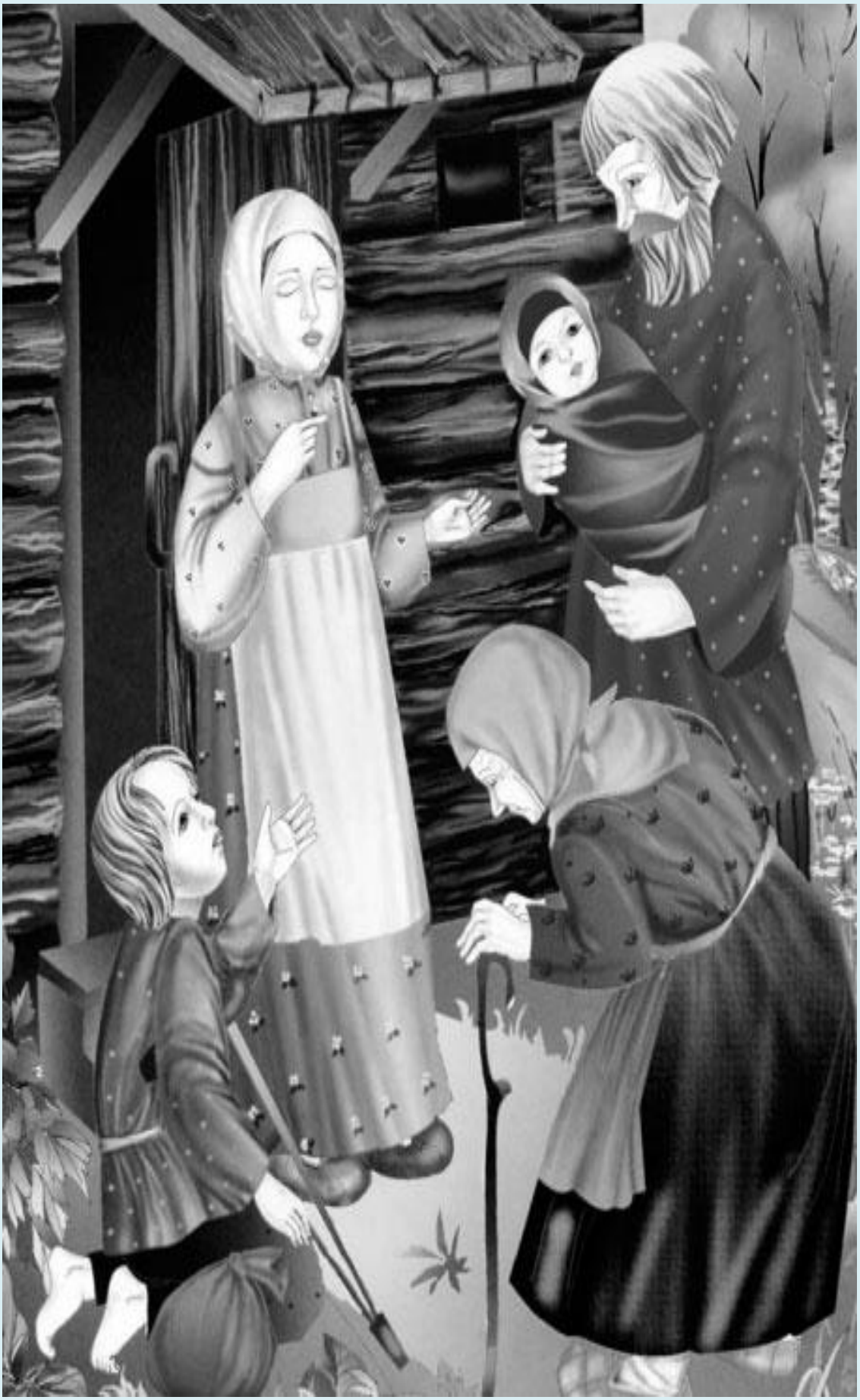

ΜΡ
ΘΥ
ΙϹ ΧϹ

SFÂNTA
CUVIOASĂ
MATRONA
DE LA MOSCOVA
2 Mai

СТАВРОС

Toți, toți să veniți
la mine şi să-mi
povestiți necazurile
voastre, ca şi cum
aş fi vie, căci eu
vă voi vedea,
vă voi auzi şi
vă voi ajuta!
BASILICA.RO
Sf. Matrona
din Moscova

Sfânta Matrona din Moscova
drumul spre sfințenie

1 Născută în familia unor țărani săraci, Sfânta a fost aleasă de Dumnezeu pentru a-I sluji, căci încă de la Sfântul Botez s-a văzut un stâlp de tămâie ridicându-se din cristelniță.

Oarbă fiind, era batjocorită și bătută de copii, dar ea se închidea în camera ei plină de icoane și se ruga. 2

3 De la 7 ani putea ști clar gândurile oamenilor, iar la vârsta de 14 ani Sfântul Ioan de Kronstadt a numit-o „al optulea stâlp al Rusiei".

Rămasă fără puteri de la 17 ani, a petrecut mai tot restul vieții la pat, în post și rugăciune și i-a sfătuit pe ucenicii săi ca după moartea să, să vină la mormânt și să ceară ajutor pentru necazurile lor. 4

5 Sfintele sale moaște se află în Mănăstirea Acoperământului Maicii Domnului, în Moscova.

©doxologia.ro

Rugăciune către Sfânta Matrona din Moscova - 2 mai

O, fericită maică Matrona, cu sufletul în cer, în fața Tronului lui Dumnezeu stând, iar cu trupul pe pământ odihnind și cu binefacere de sus înzestrată multe minuni săvârșind; coboară ochii tăi milostivi spre noi, păcătoșii, cei ce în scârbe, dureri și păcate viața ne-o petrecem, alină-ne pe noi, cei deznădăjduiți, vindecă-ne de bolile noastre cumplite pe care pentru păcatele noastre de la Dumnezeu le primim; izbăvește-ne de mulțimea necazurilor și a primejdiilor, roagă-L pe Domnul nostru Iisus Hristos să ne ierte toate păcatele și fărădelegile pe care din tinerețile noastre și până acum le-am săvârșit, ca, primind cu rugăciunile tale binefacere și mare milă, să slăvim pe Dumnezeu Cel Unul în Treime, pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Bucură-te, Sfântă maică Matrona, caldă rugătoare lui Dumnezeu pentru noi!